

CRENELURI SIGHIȘORENE

Editor ASOCIAȚIA LITERARĂ „CRENELURI SIGHIȘORENE”

Redactor-șef Gabriella Costescu • ISSN 2343 – 7693 • Anul VI Nr. 12 (ianuarie-iunie) 2018

CORNEL VANA • Sighișoara (ulei pe pânză)

CORNEL VANA

Născut la 10 martie 1957 în Cacova Ierii, județul Cluj.

Absolvent al Facultății de Sociologie și Jurnalistică „Avram Iancu” Cluj (1991 - 1994)

Absolvent al Școlii de Arte Cluj (1977-1980)

Activitate artistică:

Expoziții personale: Turda 1985 Sala Expo; Turda 1989 Muzeul de Istorie; Cluj 1994

Turda 1985, Sala Expo; Turda 1989, Muzeul de Istorie; Cluj 1994, Muzeul de Artă, secția donații; Turda 1996, Muzeul de Istorie; Cluj 1997 Casa Universitarilor, Galeria „Paul Sima”; Turda 1997 Teatrul de Stat; Turda 1998 Colegiul Național „Mihai Viteazul”; Alba Iulia 2001 Galeria U.A.P.; Turda 2002 Sala „Petöfi Sándor”; Turda 2005 Liceul de Arte și Meserii; Muzeul de Artă Cluj 2005; Centrul de Informare Turistică Turda 2006; A.C.I. Cluj 2007; Muzeul de Artă Cluj 2007 „Lumini Transilvane”; Centrul de Informare Turistică (C.I.T.), 5 iunie 2008: „Lumini

Transilvane”; Expoziția „Păpușa din iarbă” - Muzeul de Artă Cluj aprilie 2009; Biblioteca Municipală „Teodor Murășanu” Turda - Expoziția „Ochii verii” 2010; „Buruieni și oameni” Galeria Municipală Turda 2010; Librăria Universității, Galeria „Diverta” Cluj- Napoca – Expoziția „Oameni și buruieni” mai 2011; iulie 2011 Expoziție Primăria Satu Mare, Consiliul Județean Satu Mare, Asociația Artiștilor Plastici Casa Creației Sătmărene - iulie 2011; Casa Artelor Cluj – Napoca mai 2012 – „Curcubeu peste cuvinte”; 29 mai 2011 - Expoziție la Salonul de Artă de la Galeriile Uniunii Alba; Alba Iulia 15 octombrie 2012 „Popasuri” Galeria UAP Alba; Expoziție de pictură -Radio România Târgu – Mureș 4 aprilie 2013; Galeria Regală Casino Sinaia – august 2014; Muzeul de Istorie Turda 12 martie 2014; Galeria D'Arte Mentana Firenze; Expoziție „Expresie TransilvANA” martie 2015 – Centrul de Cultură Urbană - Turnul Croitorilor –Cluj; →

2015 (iunie) –Muzeul de Artă Satu Mare – Expoziția „Expresie Transilvănă”; Muzeul de Istorie Turda –martie 2016; Maison Coco –Sibiu, iunie 2016; Teatrul Municipal „Aureliu Manea” Turda –octombrie 2016. Expoziție personală la Casa de Cultura Vatra Dornei –mai 2017, Expoziție colectivă la Caino Centrul de Cultura Urbana Cluj -2017. Expoziție personală la Galeria de Artă „Unirea” Tg. Mureș –august 2017. Expoziție personală la Galeria „Deisis” din Tg. Mureș august –septembrie 2017.

Expoziție personală Târgu Mureș- „FLORI” la Galeria „DEISI”, februarie-martie 2018

Expoziție personală permanentă în Primăria Municipiului Turda, aprilie 2018

Expoziția personală „Expresie transilvană” la B.R.D. în incinta B.R.D - Metav (București), aprilie- mai 2018.

Exopziții de grup:

Cluj 1982; București 1983; Cluj 1985; Sibiu 1985; Avrig 1985; Sibiu 1985 Orlat 1985; Cluj 1990; Cluj 1991; Cluj 1993; Bacau 1999; Bucuresti 1998 Sala Dalles; Sighișoara 1999 în Cetate; Alba Iulia 2001 Galeria U.A.P.; Turda 2001 Teatrul de Stat; București 2002 Sala Dalles; New York 2002 Internațional Art Expo, World Trade Center- Sofitel 2002- ed. XII, București; Galeria „IKE”, Turda 2003; World Trade Center- Sofitel - ed. XIII, București; Biblioteca „Octavian Goga”, 2003 Cluj-Napoca; Asociația „Avram Iancu”, 2003-Turda; World Trade Center-Sofitel - ed. XIV, 2004, București ; Dej Galeria Frezia 2004; Denver, Colorado, S.U.A. 2005; World Trade Center- Sofitel 2005- ed.XV, București; Expoziția „Reflexii în lumea Apusenilor” Biblioteca Județeană „Octavian Goga” Cluj-Napoca 2010; Expoziție Hodod Satu Mare 2011; Expoziția Națională Cluj-Napoca 2011; Expoziția de icoane închinată Sărbătorii Nașterii Domnului Cluj-Napoca 2011- Galeria de Artă Polul Cultural Clujean; Alba Iulia -mai 2012; Sângeorz Mureș – septembrie 2012; Expoziție Baia Mare „4 Style”–24 septembrie 2012; 1 Decembrie 2012 Salonul Național de Artă

Alba Iulia; Vernisaj la Galeria IRECSO București – „Itinerarii plastice” 10 ianuarie 2013; Vernisaj la Galeria Regală Casino Sinaia – „TEMPORA ANNI DOMINI” 2 februarie 2013; Vernisaj la Biblioteca Județeană „Octavian Goga” Cluj –Napoca martie 2013 Sighișoara „Capătă culoare prin noi” Galeria de Artă Contemporană Turnul Fierarilor” 15 - 25 martie 2013 Sighișoara – Expoziție de grup în cadrul Taberei de Creație FroniusArt 1- 8 aprilie 2013 UAP Alba/ Filala Târgu – Mureș/ Expoziție Națională „NOI DĂM CULOARE ȚĂRII” Radio România Târgu – Mureș 4 aprilie 2013; Galeria Regală Casino Sinaia – august 2014; Muzeul de Istorie Turda 12 martie 2014; Galeria D’Arte Mentana Firenze 7 noiembrie 2014; Vernisaj la Biblioteca Județeană „Octavian Goga” Cluj –Napoca august- septembrie 2014 Centrul de Cultura Urbana Casino Cluj – Napoca „Anotimpuri” 1 februarie 2014; 2016 (septembrie) Sibiu – Maison Coco cu artistul Andrei Damo; 2016 –Expoziți de grup din 6 tabere de pictură (Straja –Hunedoara, Mărișel –Cluj, Bazna – Sibiu, Sălciua – Alba, Târgu Mureș).

Franța 1990 Salle de Breffroi; Franța 1990 Puylarens; Franța 1993 Association Arcolan; Germania 1991 Osnabruck; Germania 1993 Loningen Volksbank; Suedia 1998 Olostrom; Solvesburg, Vaxjo, Malmo; New York- Internațional Art Expo; Denver – Colorado, 2003; Expozițe de Acuarelă, august 2016 Ungaria. Expoziție colectivă „Satul, Țranul și Natura” ediția 2017. →

Expoziție – Grecia iunie 2017
Expoziție organizată de Asociația Artiștilor Plastici din Cluj la Casino Cntrul de Cultură Urbană Cluj.

Expoziție de pictură „Între șoaptă și strigăt” la Centrul Cultural pentru UNESCO -Nicolae Bălcescu, București 10 decembrie - 10 ianuarie 2018.

Expoziția „Together” de la Pullman Bucharest World Trade Center, organizată de Galeria ELITE PROF ART – ianuarie-martie 2018.

„Natură statică/portret” expoziție din cadrul Asociației artiștilor plastici Cluj, la Centrul de Cultură Urbană- Casino Cluj, ianuarie- februarie 2018.

Expoziție România 100, 22 martie, la Cinema Mărăști (Cluj).

23 martie 4 aprilie 2018 Expoziția de pictură în acuarelă „Sentimente colorate” la Biblioteca Națională a României în sala Palimpsest.

Lucrări de interes cetățenesc:

Basorelieful poetului Vasile Copilu Chiatră; Basorelieful poetului Paul Gon;

Pictură Cornel Vana

Troița ce comemorează Jertfa cacovenilor de la 1848; Bustul eroului Horea- Primăria comunei Mărișel; Harta Turistică a orașului Turda; Altorelieful Prefectului de Timiș, Liviu Cigăreanu

Lucrări în granit:

Mircea Sabău - prof. de fizică nucleară, Ion Cârjă – prozator; Țarină Marian – matematician.

Lucrări în colecțiile muzeelor:

Muzeul de Artă Cluj- Napoca, Muzeul Gheorghe Lazăr din Avrig, Sibiu, Muzeul Etnografic din Rimetea, Alba, Universitatea din Olofstrom, Suedia, Muzeul „Dr. Rațiu” secția Arte și Meserii din Turda, Colegiul Național „Mihai Viteazul” din Turda, Primăria Sinaia , Muzeul Artă Contemporană Sinaia , Muzeul Istorie Turda.

Lucrări în colecții particulare din:

România, Italia, Ungaria, Germania, Franța, Suedia, Italia, Ungaria, Germania, Franța, Suedia, Rusia, Anglia, Irlanda, Spania, Japonia, Grecia, Australia, peste 150 lucrări în S.U.A.

A publicat următoarele cărți:

„Cel care își numără pașii”, „Rosturi”, „Monografia Cacova Ierii”, „Păpușa din iarbă” (poezii); „Și tu locuiești în rana mea” –poezii 2012.

Alte distincții:

Distins de către „American Biographical Institute” în 2001; Cetățean de onoare al comunei Iara, jud. Cluj; Diploma de Excelență a Clubului Rotarienilor; Diploma de „Artist al anului” în 2006 (Ziarul 21, Turda); Diploma specială (promovarea imaginii municipiului Turda) Primăria Turda.

Membru al cenaclurilor: „Pavel Dan” și „Quo Vadis” din Turda și „Octavian Goga” din Cluj- Napoca, fost guvernator al Societății „Filarmonia” Turda, membru al A.A.P.Cluj.

Antologii:

Antologii: „Dor de dor”, „Simfonia luminii” Cenaclul literar „Octavian Goga” Cluj- Napoca 2010, „Peregrini prin timp”, „Scriitori clujeni” Horia Munteșuș.

IANUARIE

ZIUA CULTURII NAȚIONALE LA SĂRMAȘU

„Trecut-au ani...”

Luni, 15 ianuarie 2018, în Sărmașu, Biblioteca Orașenească „Liviu Rusu”, în colaborare cu Direcția Județeană Pentru Cultură Mureș, a organizat la sediu, Reuniunea Culturală „Trecut-au ani...”, manifestare dedicată personalității și operei lui Mihai Eminescu, dar și Zilei Naționale a Culturii.

În deschiderea manifestării, s-a intonat Imnul de Stat, doamna Dinuca Burian a vorbit despre însemnătatea zilei, a prezentat proiectul acestei zile importante, și colaborarea cu biblioteca din comuna Ibănești (bibliotecar Nicoleta Man), Zau de Câmpie (bibliotecar Carmen Lili Fărcaș), școlile gimnaziale din Sărmașu și Cămărașu, jud. Cluj (prof. Învățământ primar Neli Bucur).

Copiii acestor școli s-au pregătit asiduu pentru concursul de interpretare din lirica eminesciană și a fost prezentat juriul: Nicolae Băciuț-președintele juriului, Gabriella Costescu, prof. Brândaș Rozalia și Ani Teglaș, vicepreședinte al Asociației Culturale „Graiul Câmpiei”, Dinuca Burian.

Vestimentația copiilor a fost reprezentativă cu papion la gât, confecționate sub îndrumarea Laviniei Gadalean, în cadrul atelierelor de creație desfășurate în cadrul bibliotecii.

Pe unul din pereții bibliotecii, au fost așezate într-o expoziție de grafică (tuș

peniță), lucrări ale lui Spiru Vergulescu, la ediția Princeps – 1884. În incinta bibliotecii se află expoziția de carte Eminescu din fondul de carte al bibliotecii.

Foarte bine pregătiți copiii, au recitat poeziile „luceafărului românesc”, cu emoție, bucurie, dar și în așteptarea unor premii care au stimulat vădit intereseul pentru recitare.

După ce juriul s-a retras pentru deliberare, a avut loc recitarea versului eminescian în interpretarea lui Nicolae Băciuț. Domnia sa a menționat faptul că Eminescu trebuie citit, a felicitat copiii care au participat la concurs și a menționat că premiile care vor fi primite, nu sunt ierarhizate: „Nu cred în competiția literară. Ierarhiile sunt relative. Frumusețea literară constă în maratonul literar dedicat lui Eminescu, toți suntem câștigători și trebuie să ne bucurăm că marele poet este evocat în recitarea voastră sârguincioasă”.

A invitat apoi două momente de lirism profund cu poeme din Grigore Vieru și Marin Sorescu, poemul „Trebuiau să poarte-un nume”, a prezentat lecția lui Nichita Stănescu despre Eminescu și a felicitat-o pe Dinuca Burian pentru dedicația pe care o are vis-a-vis de fiecare eveniment cultural organizat.

Subsemnata am prezentat revista nr. 11 „Creneluri Sighișorene”, am punctat faptul că având un parteneriat cu Biblioteca „Liviu Rusu”, creațiile copiilor pot locui între copertile următoarei reviste. Revista fiind un jurnal de activități a cenaclului sighișorean, sunt cuprinse în ea și activitățile organizate la Sărmașu de neobosita Dinuca Burian, gazdă bună și manager pe măsură.

Au fost acordate premiile de către doamna Ani Teglaș: (cls I-IV)

Locul I: Anton Delia Ioana și Roman Raul Ovidiu

Locul II: Sav Ioana Larisa și Ciurba Simona Sabrina

Locul III: Purcari Denis Ioan și Suci Daniela Maria

Mențiune: Stupari Irina, Vărzar Maria

Cls: V-VIII:

Locul I: Cenan Olivia, Tinca Ioana.

Locul II: Roșca Bianca și Chirteș Paul Mihai

Locul III: Moldovan Mihaela și Frandeuș Veronica Ioana

După premiere, elevele Olivia Cenan și Bianca Roșca au interpretat o scenetă amuzantă.

Momentele au fost deosebite, mai ales că la final a avut loc un moment artistic organizat de Grupul Folcloric „Graiul Câmpiei”, prezente fiind: Moldova Fironica, Blăjan Nicuța, Baci Maria, Steluța Roșca, Vărzar Claudia, Livia Cenan, care ne-au servit la final cu bucate alese, pălăniețe, cozonaci, pâine de casă. Le mulțumim pentru dragostea cu care au pregătit totul.

În lumina mării sărbători dedicate poetului Eminescu, ne-am bucurat de copiii minunați care au fost pregătiți foarte bine de dascălii îndrumători, admirația mea crește de la un eveniment la altul aici la Sărmașu, mulțumesc pentru o zi deosebită cu oameni deosebiți, de primire și ospitalitate cum numai acasă poți să primești.

Din acest loc minunat, vom poposi la Reghin, unde, sub aceeași lumină culturală ne vom bucura de un spectacol oferit de Andrei Păunescu.

GABRIELLA COSTESCU

Ziua Culturii Naționale, la Reghin Orașul viilor în sărbătoare

În data de 15 ianuarie 2018, Reghinul a fost gazda unui eveniment cultural de înaltă ținută artistică. Cântece folclorice autentice, poezie și muzică folk. „Ler, ler...flori de ger”. Sub acest nume s-a desfășurat spectacolul de poezie și muzică folk, care a avut loc la Casa de Cultură Municipală „Eugen Nicoară” din Reghin, organizat de Primăria Municipiului Reghin, Biblioteca Municipală „Petru Maior” și Casa de Cultură Municipală „Dr. Eugen Nicoară”.

Spectacolul a fost deschis cu un moment de poezie și muzică, inspirat din lirica eminesciană susținut de Simina Cota, Iulian Praja, Anton Grama și Anca Branea acompaniați muzical de Ioan Conțiu, David Fülöp și Vasile Crișan. În cadrul evenimentului au fost evocați poeții Mihai Eminescu, Adrian Păunescu, Grigore Vieru, fotografiile marilor poeți fiind așezate pe o masă decorată cu tricolor. Au urcat pe scenă: Nicolae Băciuț, Dorin Cremene, →

Florin Bengean, Răzvan Ducan. O plăcută surpriză a fost eleva Roxana Giurgiu din Reghin, cea care a recitat un poem închinat poetului nepereche, Mihai Eminescu, din creația poetului Răzvan Ducan. Interpretarea a fost desăvârșită.

Spectacolul a continuat cu prestația foștilor componenți ai Cenaclului „Flacăra”, în frunte cu Andrei Păunescu, fiul marelui poet, Adrian Păunescu. Cantautor, poet și un foarte bun instrumentist, ne-a bucurat sufletul cu o prestanță impecabilă. Cătălin Condurache-Cluj Napoca, Angela Mărieșiu-Reghin, Majay Gyözö-Reghin, Adrian Ivanițchi-Sighișoara, Vali Șerban-Alba-Iulia, Florin Săsărman-Bistrița, Vali Moldovan, Ghiță Danciu din Satu-Mare, Florin Camen-Vulcan, Arpad Domokos-Sovata și Grupul „Ecou”- Reghin (Magda Puskas și Sorina Bloj). Aceștia au oferit publicului reghinean un spectacol de zile mari, aducând în fața „generației în adidași și generației în blugi”, cântece sociale, de iubire și naționale, cântând la unison cântece atât de bine cunoscute întregului public. S-a cântat chiar și ungurește, aplauzele publicului îndemnând pe cei de pe scenă, la alte și alte cântece. S-au fluturat steaguri tricolore, au fost persoane care au lăcrimat ascultând prin cântec „Doina” lui Eminescu. Am văzut bucurie, emoție, iubire de Neam și de Țară. Aceasta este România

Nicolae Băciuf, Sorina Bloj

care se unește sub semnul omagierii marilor genii, ai Nației Romane!

Maratonul cultural s-a desfășurat de-a lungul a șase ore, timp în care publicul s-a contopit cu cei de pe scenă, cântând la unison, ne-mai lasându-se duși spre case. Așa cum marele Adrian Păunescu spunea: „Degeaba există emisie, dacă nu există recepție!” Ei, aici la Reghin recepția a fost la cele mai înalte cote sufletești. Deasemeni, Directorul Direcției Județene pentru Cultură,

Andrei Păunescu, Sorina Bloj, primar Maria Precup, Nicolae Băciuf, Răzvan Ducan, Angela Mărieșu

Mureș, Dl. Nicolae Băciuț, a afirmat: „Reghinul este un focar de cultură”.

Pentru acest lucru trebuie să le fim recunoscători celor care au organizat și susținut acest eveniment de mare valoare culturală. Directorul Bibliotecii Municipale „Petru Maior” - Sorina Bloj, Primăria Municipiului Reghin, D-na Primar - Maria Precup, Director al Direcției Județene pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural Național Mureș- Dl. Nicolae Băciuț, cel care este un sprijin permanent pentru desfășurarea activităților culturale atât la județean cât și în țară. De asemeni, Casa Municipală de Cultura „Eugen Nicoară” și bineînțelele sponsorilor, fără de care acest spectacol grandios nu ar fi putut avea loc

Publicul prezent în sală nu a fost numai din Reghin ci și din alte orașe, din partea Asociației Literare „Creneluri Sighișorene” am fost prezentă alături de Gabriella Costescu, ne-am bucurat să fim alături de cei care iubesc sincer cultura.

Reghinul, v-a dăinui în sufletele celor prezenți, la chemarea evocării celor trei mari personalități ale Culturii Românești!

Andrei Păunescu

Cei prezenți au plecat mai bogăți sufletește, declarându-se: „Vinoși de iubire” pentru: Valori, Țară, și Neam!

„Doamne! Ocrotește-i pe români” pentru că: „Totuși există iubire!”

PIROSKA HANEA – Sighișoara

EMILIA AMARIEI

Moire și îngeri

Eu sufăr de tristețe prin ursire -
Trei moire mi-au cobit la căpătâi,
Mi-au descântat cu praf de părăsire
Și-n băi amare m-au scaldat întâi.

Dar negăsind în furcă niciun caier,
Au aruncat și fusul rupt în foc.
Apoi mi-au atârnat de gât un baier
Ca să nu te găsec nicicând, noroc.

Nu le-au zvârlit bănuți, să le îmbune,
Și nici colac de grâu în trei sucit,
De-aceea, ursitoarele nebune,
De doruri și de patimi m-au ursit.

Au alungat din soarta mea iubirea,
Iar liniștea mi-au rupt-o în bucăți,
M-au blestemat să nu-mi găsec menirea,
Dreptatea s-o primesc prin judecăți,

Dar îngerii, văzând greul menirii,
Cu aripile-ntinse m-au cuprins,
Mi-au pus în mână pana nemuririi,
Cu-albastrul din poeme m-au încins

Și scut mi-au pus cuvintele pe buze,
Pe frunte, ochiul tainic mi-au deschis,
M-au înzestrat cu un alai de muze
Și-apoi pe ursitoare le-au închis.

Ironie

Trec mașini în grabă, ca niște rachete,
Nici nu trec, dispar subit c-un țipăt surd,
Prea grăbiții cumpără spre iad bilete,
Unde-ajung doar cu salvarea de la SMURD.

Depășiri și frâne ce julesc asfaltul,
Melodii ce bubuie și asurzesc,
Pe șosea unu-i mai tare decât altul,
Până când în câte-un pom ei nimeresc.

Nu există reguli pentru câte unii,
Ce-au sute de cai putere fără de frâu,
Dumnezeu să te ferească de nebunii
Care-și lasă hergheliile-n desfrâu.

ANDA VOICAN

Iarnă malignă

În noaptea iernii maligne
Mă spintecă vântul sub coastă
Cerberii flămânzi de milenii
Adulmecă-n carnea nefastă.

În colți se-ntrevede măcelul
Din sângele meu se adapă
Apoi se devoră pe rând
Ce-i viu, negreșit nu mai scapă.

Doar luna privea suspendată
Nici lujerii nu și-i coboară
O teamă de bestii ciudată
Răzbate din era primară.

11.12.2017

Ultima gheișă

Ascultă dansul ultimei gheișe
Mătăsuri fine, perle-n evantai
Se dăruiește toată, se sfășie,
Se-aruncă în tăiș de samurai.

În dansul hemoragic de gheișă
Sub ochiul hulpav, neîndurător
Caișii-nțelegeau viața-i proscrisă
Murind cu ea în înflorirea lor.

16.12.2017

Noaptea crudelor amante

Sa-nvăluit pământu-n noapte
În noaptea crudelor amante
Cu umeri goi și mătăsoși
Și sâni în bucle majestuoși
Din cețuri și-au croit veșminte

Ce-ntrezăresc nimbul fierbinte
La glezne poartă talisman
Vrăjit să fii numai un an
Apoi dispar, și-n cale-a lor
Zdrobesc virtuți de luptător.

16.12.2017

Maria Magdalena

Sub arcuirea inspirației mele
Din timpuri răstignite-n cuie
Un singur salt Mariei Magdalene
I-a trebuit fugind din cetățuie.

Speriată ca o fiară hăituită
Își legănă durerea pe picioare
Desculță se purta și despletită
Și-nmugureau păcatele în floare.

Din geana ei, mistere-ntunecate
În care mulți s-au desfătat
Se prelingeau șiroaie defăimate
Pe pâzna sânelui prea supt și prea mușcat.

În implorație mută și candidă
Întinse brațul străveziu spre mine
Iar roba siluită și lividă
Se încrețea în lauri de rușine.

Mă tulburase soarta ei perdantă
Într-un surghiun de piatră nesfârșit
Licoare de femeie fascinantă
Prin necredința ta m-ai izbăvit.

27.12.2017

E otrăvit și laptele fecund
Iar cele patru zee anotimpuale
S-au încurcat cu-n muritor de rând
Și fulgii plouă-n geruri de petale.

Ființa-i infuzată cu trăire
Din vârful de bocanc până la nas
Emoție de gândac în putrezire
Sticloasă remușcare-n ultim ceas.

Slujbași ai societății de cavernă
Cu idealuri de pigmei magnifici
Și practici ortodoxe de tavernă
Asta e lumea în care te sacrifici!

05.01.2018

ZIUA CULTURII NAȚIONALE la Sighișoara

„Interferențe culturale”

Direcția Județeană pentru Cultură Mureș și Asociația Literară „Creneluri Sighișorene” au organizat în data de 13 ianuarie 2018, la Sala de Conferințe „Ciprian Porumbescu”, (Sala „Sander”), reuniunea „Interferențe culturale” cu tema: **Centenarul Marii Uniri, Ziua Culturii Naționale.**

În program a fost inclus proiectul domnului Nicolae Băciut „100 de cărți pentru Marea Unire” dar și lansarea numărului 11 al revistei „Creneluri Sighișorene”.

Ca invitați, au participat și au susținut un amplu program cultural-artistic, membrii Societății Culturale „Apollon” din Urziceni, ai „Clubului Înțelepților” din București, Cenaclul Literar din Târnăveni, scriitorii ai „Caravanei Culturii” coordonați de Marian Bărăscu, președintele Asociației „Rusidava Culturală”, tinerele interprete de muzică populară Ștefania Pârlea și Camelia Gabriela Petria, tânara poetă Madalina Nicoleta, scriitorii mureșeni dar și primarul municipiului, Ovidiu Mălâncrăvean care a apreciat implicarea sighișorenilor în astfel de activități culturale.

Cea care a făcut posibilă reuniunea culturală de la Sighișoara a fost președinta, dar și membra fondatoare, al Asociației Literare „Creneluri Sighișorene”, Gabriella Costescu, poetă, care în urmă cu câțiva ani a decis să adune mai multe materiale publicistice scrise de sighișoreni, iubitori de literatură

Sus: Răzvan Ducan, Piroška Hanea, Anda Voican
Jos: toboșarul cetății-Dorin Stanciu, Nicolae Băciut, Gabriella Costescu, Florin Voican, Traian Comșa.

și de cultură și sub ochiul avizat, al scriitorului Nicolae Băciut, directorul Direcției Județene pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural Național Mureș, le-a publicat în revista „Creneluri Sighișorene”. Biblioteca Județeană „Antim Ivireanul” Vâlcea a fost reprezentată de doamna Zenovia Zamfir cu lucrarea „Pe aripi de poezie și iubire pură” publicată în revista mai sus menționată. Deasemenea doamna Zenovia Zamfir a donat Bibliotecii Municipale „Zaharia Boiu” din Sighișoara, revista „Vitrării Culturale” editată de Biblioteca Județeană „Antim Ivireanul” Vâlcea. Domnul Marian Bărăscu a prezentat revista „Rusidava Culturală”. (Text preluat de la Biblioteca Județeană „Antim Ivireanul” Vâlcea)

Gabriella Costescu, primar Ovidiu Mălâncrăvean,
Nicolae Băciut, George Terziu

Subsemnata, ca moderator al evenimentului mai sus descris, am dat cuvântul de deschidere domnului primar Ovidiu Mălâncrăvean, care, a urât bun venit tuturor invitaților, scriitorii din toată țara, care, cu sufletul mare au pășit în cetatea Sighișoara.

Am prezentat apoi revista jurnal de activități „Creneluri Sighișorene”, am punctat faptul că avem parteneri și colaboratori care ne scriu frecvent la redacție, citesc revista care se află postată și on-line pe <https://crenelurisighisorene.wordpress.com/>. Am adus la cunoștință publicului că aflându-ne în anul centenar, Asociația Literară „Creneluri Sighișorene” pregătește o antologie cu 100 de poezi, care vor trimite spre redacție poezii dedicate Unirii.

În alocuțiunea sa, domnul Nicolae Băciut, a vorbit despre faptul că, în cadrul editurii „Vatra veche”, inițiată și condusă de domnia sa, și-a propus

un proiectul, original, cu încărcătură simbolică: realizarea unei colecții de o sută de cărți semnate de autori mureșeni, pentru cei o sută de ani câți vom marca în 2018, de la Marea Unire.

George Terziu, Răzvan Ducan, Ligia Coman, Mariana Moga

Cărțile aparțin unor autori mureșeni. Sunt cărți inedite, dar și reeditări. Cărțile aparțin tuturor genurilor și ilustrează toate generațiile literare. Realizarea a câte o sută de exemplare din fiecare titlu, urmând ca în toamna lui 2018 să se organizeze expoziții cu cele o sută de cărți în principalele localități mureșene, dar și în Capitala Marii Uniri, Alba Iulia.

Deja au avut loc întâlniri literare de prezentare a acestor cărți, cu scriitorii mureșeni incluși în această colecție. Printre aceste cărți a fost selectată și cartea de poezii „Lacrima de Liliac” (autor Gabriella Costescu), care, a fost prezentată la Răstolița și Sărmașu în 2017.

„Sperăm că va exista interes și aceste cărți se vor regăsi în toate bibliotecile publice din județul Mureș. E aportul scriitorilor mureșeni la tot ceea ce se va realiza în contextul aniversării Centenarului Marii Uniri. Fiecare carte va avea înscris pe coperta a IV-a textul: „100 de cărți pentru MAREA UNIRE 1918-2018” și numărul din seria 100!” (Nicolae Băciuț)

După prezentare, domnul Nicolae Băciuț a susținut un maraton de recitare din poeziile lui Mihai Eminescu, în sală a fost o tăcere monumentală, poezia s-a impregnat în sufletele noastre, dăruită cu toată căldura sufletească. În acest fel a fost marcată și Ziua Culturii Naționale.

Domnul Nicolae Băciuț a vorbit apoi despre lucrările artistului plastic, profesor Ligia Coman, care a expus vernisajul pe scena sălii „Sander”, și cu bucurie a dăruit lucrările sale pentru copertile revistei

„Creneluri Sighișorene” nr.11. Îi mulțumim pentru deschiderea cu care ne-a onorat făcând lucrul acesta. Ligia Coman are lucrări pe care trebuie să le privim cu sufletul, înflorirea lor transmite emoție și liniște. Timidă, Ligia Coman a luat cuvântul și și-a exprimat impresiile față de o manifestare așa de amplă, a invitat publicul să lectureze alocuțiunea profesorului Universitar Dorin Ștefănescu, care, a făcut referire la tehnica picturii sale și care integral se află în revistă.

Nicoale Suci, Gabriella Costescu, primar Ovidiu Mălăncrăvean, Nicolae Băciuț

Despre cartea poetului Răzvan Ducan „Torna, torna”, a vorbit prof. Nicolae Suci din Dumbrăveni, antologie de versuri pentru „minte, inimă și literatură”, dedicată Anului CENTENAR 2018. Prefața cărții este semnată de scriitorul Nicolae Băciuț, care spune printre altele: „Poezia patriotică” a lui Răzvan Ducan aduce înaintea de toate un elogiul valorilor fundamentale ale unei identități: loc/geografie, istorie, limbă, neam....Acestea sunt principalele repere ale patriotismului din poezia lui Răzvan Ducan, dar nu sunt doar exerciții admirative,

Valerica Predescu, Marian Bărcăscu

ci și atitudinale. La limită, poezia lui patriotică poate fi privită și ca „poezie politică”. Poetul face risipă și de substantive și de verbe și de adjective pentru a demonstra sinceritatea rostirii sale, angajamentul său necondiționat, elanurile sale de luptător, atent la tot ce se întâmplă în „patria lui de pământ” și în „patria lui de cuvinte. Prin această antologie, Răzvan Ducan reușește să redeschidă pentru poezia patriotică pagini noi, albe, nepătate de nimic”. (Nicolae Băciut)

Pentru că am avut și invitați speciali, am dat cuvântul domnului Marian Bărăscu din Drăgășani, președintele Asociației „Rusidava Culturală” și redactor șef al revistei cu același nume, pe care a prezentat-o la Sighișoara.

Programul s-a derulat în continuare sub bagheta domniei sale și a invitaților. Domnia sa a vorbit despre „Revelionul Culturii” organizat împreună cu o zi înainte, respectiv 12 ianuarie 2018, la Restaurantul „Carpați” din Sighișoara și despre tabăra inițiată de dumnealui. În această tabără au fost invitați și au confirmat participarea un număr de 60 persoane, jurnaliști, poeți, scriitori, soliști muzică ușoară, populară, folk, romanețe și nelipsitul Cornel Popescu, care a cântat la caval.

Marian Bărăscu

În programul desfășurat pe trei zile au fost incluse: vizitarea cetății medievale, lansare de cărți și reviste literare serate de muzică și poezie tematic, surprize. A prezentat apoi pe rând, membrii din „Caravana Culturii”: Constantin Triță, Tanța Triță (Piatra Olt), Valerica Predescu (Slatina), Ioana Banner Coșoveanu, Traian Chiricuță, Sava Regățeanu (București), Pandelescu Jianu, Liliana Ghiță Boian (Drăgănești Olt), Doina Bonescu, Emmanuel Adonis Roșu, Cornel Popescu (caval) din Craiova, prof. Bucă Ilie (Drăgășani), Zenovia Zamfir (Vâlcea), Ursachi Dumitru (Carei), Hebe Felicia, George

Terziu (Satu Mare), Silvana Andrada Tcacenco, Sabrina Andrada Vasilescu – solistă – București, Camelia Gabriela Petria – solist vocal Ansamblul „Oltețul” – Morunglav, Mariana Moga (Sebeș).

Mariana Moga a fost încântată să poată participa din nou la evenimentele organizate de „Caravana Culturii” la Sighișoara, a recitat din propriile creații și a anunțat că pe viitor pregătește la Sebeș o altă întâlnire culturală despre care va face vorbire la momentul potrivit.

După recitări, muzică și scenete scurte de teatru interpretate de Marian Bărăscu și Valerica Predescu, au fost prezentați și invitații din Târnăveni: Irisz Menyey, Silătră D. Dumitru, Uța Sala și Gina Moldovan, Cristinela Olăreanu (actor), Radu Olăreanu (Conf. Univ. Doctor la Univ. Arte Tg. Mureș).

Pentru cine nu știe, nu e deloc ușor să ții frâiele unui asemenea eveniment de la distanță. Fiind bun manager și organizator, domnul Marian Bărăscu s-a descurcat cu bine în toate. Colaborarea mea cu dumnealui și cu Silvana Andrada Tcacenco, mi-a demonstrat că atunci când lucrurile se doresc a fi făcute, ies bine. Felicitări pentru permanentul zâmbet.

Proiectul pe care ni l-a propus domnul Marian Bărăscu și anume acela de a colabora cu membrii „Caravanei Culturii” și de a face împreună un turneu în țară, mi s-a părut interesant și important, de prețuit este că se face pentru cultură mult mai mult, că nu se stinge lumina culturii, nu se trage cortina, din contră, continuă așa cum ne propunem.

GABRIELLA COSTESCU

IMPRESII DE LA REVELIONUL CULTURII

Alături de mari personalități ale culturii naționale, poeți, scriitori, pictori, jurnaliști, interpreți, critici literari, am participat la câteva evenimente culturale importante în calitate de invitat în perioada 12-14 ianuarie 2018 la Revelionul Culturii, Caravana Culturii, Reuniunea „Interferențe Culturale” cu tema: **Centenarul Marii Uniri, Ziua Culturii Naționale** în magicul decor al Cetății Medievale Sighișoara. Mulțumesc pentru ospitalitate și încredere dnei Gabriella Costescu, Cristinela Olăreanu, d-lui Nicolae Băciuț, Marian Bărcăscu, George Terziu, Constantin Triță precum și tuturor oamenilor minunați de mare valoare prezenți la aceste manifestări.

Monica Bordaș, Emmanuel Roșu, Gabriella Costescu, Cristinela și Radu Olăreanu

Turnul cu ceas

Turnul cu ceas
Străduțe întortocheate tac
Vorbește clopotul ce bate
Și-un turn cu ceas pe deal străjer
Din vremuri vechi uitate
Înger de zi, Înger de noapte
Măsoară-mi timpul în Cetate
Misterios păpuși albastre îmi șoptesc
Etern e doar ce-i scris în carte

Emmanuel Adonis Roșu

Cetatea Medievală Sighișoara 12-14 ian 2018

Dragii mei dragi,
Am fost plecată în cetatea medievală a Sighișoarei. Acest loc din care vremurile de altă dată ne fac încă cu mâna, s-a transformat într-un templu al evenimentelor culturale. E vorba despre „Revelionul oamenilor de cul-

tură”, apoi de un adevărat regal cultural (unde am ascultat muzică de calitate, am participat la numeroase prezentări de carte, recitaluri de poezie, expoziție de pictură, momente umoristice, etc), pentru ca la finalul acestor zile să ne bucurăm de o seară specială din dorința de a ne cunoaște mai bine.

Mariana Moga

Protagoniști au fost scriitori, interpreți, artiști plastici, actori, veniți din toate colțurile României.

Au fost trei zile în care s-au legat noi prietenii. Cele vechi devin tot mai mature de la un an la altul.

Și am fost atât de mulți încât îmi este imposibil să-i menționez pe toți. Peste șazeci de persoane. Așa că le voi mulțumi doar organizatorilor.

Ei sunt Bărcăscu P. Marian – inițiatorul proiectului, Gabriella Costescu – gazda noastră și minunata poetă Silvana Andrada Tcacenco.

Mariana Moga

Spre Sighișoara

Răzvan Ducan, Costy Triță, Marian Bărcăscu

Când pică roua dimineții
Spre Sighișoara vin poezii
Și muzele...aproape toate
Ce-i tot îndeamnă la păcate.
Cântări divine-mpușcă startul,
Versul...v-a spinteca înaltul
Metaforelor...ce dau tonul
Sărbătorind revelionul.

Costy Triță

*Adriana Dandu, Răzvan Ducan, Nicolae Băciuț, Cristinela Olăreanu
Primar Ovidiu Mălâncrăvean, Gabriella Costescu, Zenovia Zamfir, George Terziu*

Un nou nr. al revistei „Rusidava Culturală” cu nume grele din literatura de azi Al. Florin Țene (președintele Ligii Scriitorilor din România), Doru Căpătaru (istoric), Prof. univ. dr. Iulian Negrilă (membru al Uniunii Scriitorilor), George Terziu (poet, director revista „Cervantes” și al TV. Inspirescu), Pr. Prof. Dr. Liviu Lazăr (scriitor), Silvana Andrada Tcacenco (poet), George Tei (poet), Mariana Moga (poet), Gabriella Costescu (poet, Președinte al Asociației Literare „Creneluri Sighișorene”), Constantin Triță (poet, redactor al revistei „Rusidava Culturală”), Ioana Banner (poet, traducător), Dan Mitrahe (poet), Prof. Ilie Bucă (scriitor), Valerica Predescu (poet), Zenovia Zamfir (scriitor tematică religioasă), Liliana Ghiță Boian (poet, președinte filiala Drăgănești Olt în Liga Scriitorilor), Ana Amza (poet, redactor la „Rusidava Culturală”), Doina Bonescu (poet), Valer Popean (poet), Traian Chiricuță (poet, solist muzică folk), Natalia Micalona (poet), Mădălina Savu (poet debutant), Constanța Triță (poet debutant), Maria Alexandra (poet debutant), Marian Bărăscu (președinte și fondator al „Rusidava Culturală”, membru supleant al Ligii Scriitorilor din România)

Constantin Trita, Sava Show, Bărăscu P. Marian, Pandelescu Jianu Traian Chiricuță

Sighișoara 13.01.2018 „Creneluri Sighișorene”, Caravana Culturii, „100 de cărți pentru Unire”, oameni, România. Multumesc Marian Bărăscu, Gabriella Costescu, mulțumesc domnule Nicolae Băciuț, domnule Terziu! Te iubesc poezie! Suflete trecând în anul nou al iubirii.

Drum

Și am plecat.
În noaptea fără lună
Ce ne-a îmbrățișat
Cu ura și furtuna.
De ce-am crezut
Când pașii îmi fugeau,
Că n-am pierdut?
Că mă îndrept din val la mal,
Că-i liniște și bine fără tine?
Că știe vremea poarta, să-mi mângâie
dorința
Cu sărutarea ta.
Acum tânjesc la tine,
Mi-e sufletul pustiu,
Mi-e dor și bine
Și nu mai vreau să știu

Ce-ar fi putut să fie
Dacă te-aă fi avut
Pentru vecie.
Căci n-am știut,
Nu pot să aflu
Ce-am pierdut.

Silvana Andrada Tcacenco -1996

Cornel Popescu, Gabriella Costescu

Gabriella Costescu poet, organizator, sufletist fără pereche, redactor, jurnalist, un sighișorean fermecător, atent și amabil cu invitații. Sa fiți iubită doamnă! Dumnezeu să vă ocrotească pașii! Liliana și Bebe vă adorăm mai ales că dedicați frumoase versuri Sighișoarei.

Vă mulțumesc tuturor pentru aprecieri și pentru că-mi faceți loc la aceste minunate evenimente create în principal pentru dumneavoastră cei care stăpâniți ca nimeni alții meșteșugul slovelor!

De fiecare dată pun în slujba dumneavoastră bruma de talent și calitățile sonore excepționale ale acestui instrument cavalul de care mă leagă o viață. Tot ce auziți și tot ce vedeți înseamnă doar pasiune și respect pentru valorile neamului, pentru cântecul vechi din vatra satului oltean, respect pentru dumneavoastră care înțelegeți asta. Vă mulțumesc!

Cornel Popescu

ÎNTÂLNIRE DE ZILE MARI

Întotdeauna când intenționăm să salvăm un document pe calculator, știm că trebuie să dăm *save* sau *save us* și că mai apoi, putem sta liniștiți vreme îndelungată, în privința fidelității miraculosului prieten care ne surâde electronic, cum de fapt îl programăm să surâdă.

Dar oare tot așa se întâmplă și când avem ocazia să ne păstrăm prietenii? În acest caz, oare de câte ori trebuie să apăsăm pe *save* sau *save us*, spre a verifica și răsverifica dacă respectivii, cunoscuți proaspăt „achiziționați”, sunt salvați sau nu în sufletul nostru?

Chiar dacă azi ni se pare mult mai important să ne salvăm documentele în format electronic (și poate că și sufletul, mai știi?), lăsând toate celelalte priorități mai la o parte, totuși ardem de nerăbdare să găsim un prieten adevărat, fără să dăm clic pe salvare. Eventual să dăm un „clic” după moda veche, de mii și mii de ani, în ceea ce privește verificarea prieteniei.

Cam așa s-a întâmplat anul acesta, la *Revelionul Scriitorilor de la Vechiul Leu* din Sighișoara, unde am avut ocazia să verific încă o dată că prietenia adevărată trebuie salvată mai întâi în suflet și mai apoi în format electronic.

Momentele petrecute în seara zilei de 12 ianuarie 2018 și a doua zi, la *Sala Sander* din *Cetate*, au reprezentat pentru mine, ca nouă achiziție a formației întrunite pentru nu știu a câta oară, un salt înainte în ceea ce privește autocunoașterea. Prietenii pe care mi le-am făcut sau pe care le-am verificat dacă sunt la fel de solide, pot spune că au reprezentat o reșezare a mea în fața aceluia însumi, revenind acasă mult mai bogat sufletește.

Scriitori din multe județe, actori, regizori, profesori, doctori, oameni valoroși ai literelor românești, șefi de reviste literare și-au dat mâna într-o atmosferă de muzică și dans, într-o atmosferă de adevărată petrecere, făcându-mă să mă simt ca-ntr-o familie.

Abia aștept să ne revedem sănătoși, veseli și plini de elan, la următoarea întâlnire de zile mari.

Nicolae Suci

IN MEMORIAM - VICTOR CRISTEA

n. 28. 09. 1938 – d. 06. 01. 2017

„Întotdeauna am considerat că arta și credința trec toate barierele timpului, spațiului, gândirii, indiferent de situațiile economice, politice sau sociale. Artistul-sculptor, pictor, scriitor sau muzician, e o persoană a extremităților, își trăiește viața la maxim, crează din adâncul sufletului indiferent de-i zi sau noapte, vesel sau trist, bolnav sau sănătos.

Am donat cu mult drag lucrări de artă școlilor și Casei de Cultură din Târnăveni, am promovat și sprijinit tinere talente prin înființarea, în 1001, a clasei de Arte Libere din cadrul Casei de Cultură, i-am încurajat să se exprime liber, să iubească arta, să cunoască

diverse tehnici, prin predare gratuită și organizări de expoziții (ex. Hajduszoboszlo – 1994, Ungaria). Am înființat Galeria de Artă „Star Art” și am expus lucrări personale și ale altor artiști, contribuind astfel la o mai bună cunoaștere a artei”.(VICTOR CRISTEA)

(Fragment din scrisoarea artistului, despre gândurile din perioada petrecută la Târnăveni, consemnată integral în cartea „Cenaclul literar din Târnăveni (1956-2006) 50 de ani de existență” editura Nico, sub coordonarea scriitorului Răzvan Ducan).

Victor Cristea s-a născut la 28 septembrie 1938 la Căușanii Noi, Tighina, pe atunci în România și a decedat în 6 ianuarie 2017, la Sighișoara.

A lucrat ca și creator de prototipuri industriale și decorative la Complexul Industrial de Faianță și Sticlă Sighișoara, între anii 1960-1983; Combinatul Chimic Târnăveni între anii 1984-1987; Întreprinderea de geamuri Târnăveni 1987-1991; S.C. Bicapa S.A Târnăveni 1991-1997.

Din 1970, a fost membru titular al Uniunii Artiștilor Plastici Profesioniști din România.

Din 1961 când a debutat cu Expoziția cratorilor din Sighișoara la sala „Mihai Eminescu” și până în 2004 când a realizat basorelieful prof. Serafim Duicu postat în fața blocului în care locuia, (aflat azi în fața Bibliotecii Universității „Dimitrie Cantemir” de la Tg. Mureș).

„La 24 Mai, 2008 Universitatea „Dimitrie Cantemir” din Târgu-Mureș a evocat, persoana celui care a reprezentat un fanion al culturii mureșene: profesorul, scriitorul, omul de aleasă cultură, **Serafim Duicu**. Primul rector al Universității „Dimitrie Cantemir” (1994-1996), Serafim Duicu, va fi de-acum o „carte de vizită” și a instituției de învățământ amintite, un bust ce îl reprezintă fiind dezvelit în fața bibliotecii universității care-i va purta, de acum, numele. Evenimentul, care a trezit un interes larg în cercurile culturale, a fost oficiat în prezența Înalt Preasfinției Sale

Andrei, arhiepiscop de Alba Iulia, și a primarului dr. Dorin Florea. Bustul de bronz, realizat de artistul plastic Victor Cristea, a primit binecuvântarea, printr-o scurtă slujbă ținută de un sobor de preoți condus de preacucernicul părinte protopop Gheoghe Șincan.”(articol preluat din Cuvântul liber).

Victor Cristea a participat la zeci de expoziții în țară și străinătate, simpozioane, a avut lucrări de artă în muzee și colecții particulare din Germania, Canada, Japonia, Italia, Franța, Elveția, Belgia, Australia, Siria, Turcia, Bulgaria, Polonia, Ungaria, Cehoslovacia, Liban.

Artist de mare clasă, a scris poeme „de mână” în cartea „Energia sacră, sursă de viață”.

Prietenia cu scriitorii, artiștii plastici, l-au făcut de neuitat, de aceea scriitorul Răzvan Ducan vine cu o completare uluitoare într-un articol publicat, în care, scoate în evidență cele mai importante realizări ale artistului:

Răzvan Ducan, Victor Cristea

„De doar câteva zile am aflat că la 6 ianuarie 2017, a decedat la Sighișoara artistul plastic Victor Cristea (n. 1938). Acesta a locuit efectiv la Târnăveni în perioada 1984-2001, realizând o serie de lucrări monumentale de referință în urbea de pe Târnavă Mică:

-Monumentul eroilor (în 1984, donație, basorelief în gresie și obelisc tridimensional); Basorelief la Policlinica orașului (1987);

-Fântână arteziană cinetică în Piața Trandafirilor (1987);

-Fântâna arteziană cu porumbei în parcul din fața Casei de Cultură și basorelief pe Casa Căsătoriilor (1988);

-Busturile în bronz ale lui Mihai Eminescu și Octavian Goga din Piața Primăriei (1991);

-Bustul în gresie al lui Mihai Eminescu din foaierea Casei de Cultură (1992, donație);

-Medalion cu altorelief și semnătura originală a lui Eminescu (lucrări în bronz) pe fațada Casei de Cultură „Mihai Eminescu” (1992);

-„Lupa Capitolina” cu efigia de bronz a Împăratului Traian, în fața Gimnaziului de Stat „Traian” (1992);

-Efigia de bronz a Împăratului Traian, amplasată pe frontispiciul Gimnaziului „Traian” (1995, donație);

-Medalion (în bronz) și basorelief cu chipul lui Decebal pe Gimnaziul „Decebal” din Bobohalma (1995, donație);

-Basorelief în bronz al prefectului Vasile Moldovan, pe casa în care a locuit în Boziaș acest luptător în armata lui Avram Iancu (1994);

-Bustul în bronz al prefectului Vasile Moldovan, amplasat în curtea Gimnaziului de Stat „Vasile Moldovan” și Basorelief în gresie cu chipul prefectului pașoptist (1995);

-Basorelief în bronz al poetului Mihai Eminescu pe fațada actualei Crame din centrul orașului, locul unde a poposit Eminescu în 1866, în drum spre Blaj (1996);

-Altorelief de bronz pe marmură cu portretul preotului protopop ortodox Gheorghe Oprean, pe fațada bisericii „Sf. Gheorghe”;

-Bustul în bronz al doctorului savant Gheorghe Marinescu, în curtea Spitalului Municipal (2003);

-Bustul miniatural în bronz a lui Eminescu (pe suport de lemn având fiecare exemplar aproximativ 15 kg), acordat de subsemnatul ca trofeu, alături de Diploma de Excelență, unui număr de 13 personalități care au contribuit la emanciparea culturală a localității (2006).

Răzvan Ducan – 24.03. 2017 Târnăveni

Victor Cristea, Răzvan Ducan

Pelerinaj la mormântul artistului plastic Victor Cristea

La inițiativa domnului ex-primar al municipiului Târnăveni, ing. Octavian Popa, ne-am deplasat la Sighișoara în data de 07. 02. 2018, după ce am luat în prealabil legătura telefonică cu doamna Roxana Cristea, soția artistului și poetele sighișorene Gabriella Costescu și Ana Munteanu Drăghici.

O zi frumoasă de iarnă ca sufletul artistului. Am depus o coroană și o jerbă după care am depus mai multe lumânări, rostind în tăcere o rugăciune pentru memoria artistului.

VICTOR CRISTEA exista pentru Târnăveni, prin numeroasele sale lucrări realizate în colaborare cu domnul ing. Octavian Popa. Pe toată perioada colaborării a celor două personalități, orașul de pe Târnavă –Mică a fost însuflețit primind un aspect cultural-artistic.

Cinste lor și veșnică pomenire a artistului plastic, care a fost Victor Cristea.

DUMITRU D. SILITRĂ

20 febr. 2018

*Articol transmis din spitalul Târnăveni,
doamnei Gabriella Costescu*

Lucrări efectuate de artistul Victor Cristea, pentru Sighișoara:

Între anii 1961-1976, a organizat cinci ediții ale Simpozionului Național de Ceramică la Sighișoara.

1982-1984 Artă monumetală; Basorelief 300 mp, gresie, fațada Țesătoriei de mătase, Simca SA și Ceasul solar din elemente de inox pe Turnul Tehnic.

1986 – Fântâna arteziană amplasată lângă magazin SIGMA.

1989 – Restaurarea grupului statuar din parcul „Clubul copiilor” Sighișoara: I.L. Caragiale, M. Eminescu, G. Enescu.

1993 – Basorelief în bronz, pe fațada Casei de Cultură Sighișoara – donație.

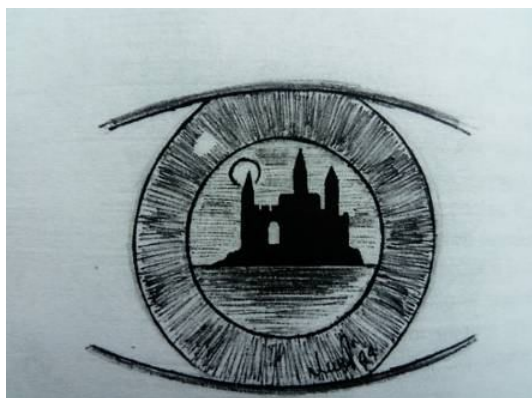
2001 – Lucrare monumentală din gresie, altorelief 440 x 166 m, compoziție amplasată la sediul S.C.Art SRL Sighișoara.

2006 - A oferit pictura „Sfânta Treime” pentru coperta cărții „Ofrande Inocente” ed. Nico, autori: Adriana Dandu, Ana Munteanu Drăghici și Gabriella Costescu, prima antologie religioasă mureșeană.

„Energia sacră, sursă de viață”

Autor Victor Cristea

Cum să devii fenomen...

Cum să devii fenomen,
Să fie „lumină și pace?”
Văd poarta supraconștiinței,
Nu-i trec pragul...nu are.
Privesc cu ochii minții,
Văd clar marea cea mare.
Văd munții, oceane, orașe,
Aud ușor tot ce se petrece la mare distanță.
Psihoenergogugestia, este marele fenomen.
Să fie „lumină și pace!”

Decembrie 1997 Târnăveni

Isus le-a zis discipolilor

9. „Când veți face din doi unul
 10. Și când veți face interiorul ca exteriorul
 11. Și exteriorul ca interiorul
 12. Și partea de sus ca partea de jos,
 12. Ca să faceți masculinul și femininul
 14. În unul singur,
 15. Pentru ca masculinul să devină feminin
 16. Și femininul feminin
 17. Când veți face ochi în locul unui ochi,
 18. Și o mână în locul unei mâini
 19. Și un picior în locul unui picior
 20. Un chip în locul unui chip
 21. Atunci veți intra în Împărăția cerurilor!”
- Omul devenit fiu de Dumnezeu
Poate realiza orice,
Deoarece deține puteri supranaturale,
Un dar al dininității.

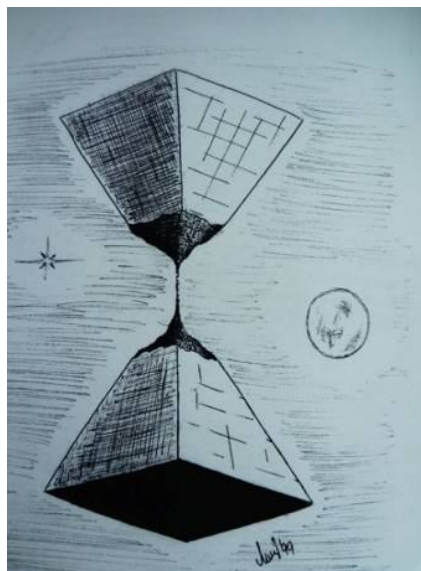
„Clonare?”

...Logicul 22

Evangelia lui Toma.

14 iunie 1998 Târnăveni

Piramida timpului

Piramida Cheops ridicată la Giza
De țărani liberi, nu de sclavi.
Piramida Cheops, nivelul cosmic al creației.
Sub influența planetei Venus și zodia
Balanței.
Mileniul doi, sfârșitul lui.

30.09.1999 Târnăveni

Dacă ești sărac

Dacă ești sărac, însă niciodată umil,
Îți aduci dușmanii în pragul disperării,
În timp ce tu însuți te înalți spre culmile
măreției.

Oamenii bogați și nemernicii, care trăiesc
În belșug și preacurvie și care n-au pus
piciorul

Și nici gândul, într-o biserică, expoziție,
bibliotecă

Niciodată în viață...

Sunt cei săraci!

Călăuzește-ne lumină blândă!!!

15 iunie 1998 Târnăveni

Victor Cristea a participat în data de 13 iunie 2014, alături de cenaclul „Creneluri Sighișorene” la evenimentul „Eminesciana”, organizat de Direcția pentru Cultură Mureș, într-o locație superbă de pe Villa Franka, oferită cu generozitate de domnul Adrian Popa.

A avut loc lansări de carte, recitaluri lirice, în memoria celui care a fost Mihai Eminescu. Artistul și-a exprimat opinia în legătură cu „Luceafărul” românilor, a vorbit despre poezie și creație.

Momentul a fost immortalizat în fotografii.

Ana Munteanu Drăghici, Gabriella Costescu, Victor Cristea

Victor Cristea alături de membrii cenaclului: Gabriella Costescu, Anda Voica, Piroska Hanea, Laura și Nicolae Codrea.

Victor Cristea, Răzvan Ducan, Nicolae Băciuț

Victor Cristea, Răzvan Ducan, Ana Drăghici, Nicolae Băciuț, Emilia Țăran, Anda Voican

GABRIELLA COSTESCU

OVIDIU SCRIDON

„Drumul spre casă e preferatul meu”
– a împartășit-o ieri Ovidiu Scridon în
cadrul lansării cărții „Tu ce-ai făcut azi?”,
lansare ce a avut loc la Sala „Sander” în data
de 31 ianuarie 2018.

Drumul spre casă

În orice colț de lume te-ai afla
N-ai să uiți nicidecum de casa ta
N-ai să uiți nicidecum, ține seama
Că într-un singur loc te-așteaptă mama.

R: Drumul spre casă e drumul cel mai greu
Drumul spre casă e preferatul meu

Nu aștepta prea mult să-ți fie dor
Nu uita că oamenii și mor
Fugi și-ncearcă să n-ajungi târziu
Căci fără părinți nu mai ești tu

Și-ntotdeauna când te-ntorci din nou
Când nu mai ții-ntre degete vreun stilou
Nu ai destulă carte și nu știi cum să faci
Să-i strângi la pieptul tău pe toti cei dragi.

Cantautorul Ovidiu Scridon a vorbit despre legătura sa cu Sighișoara și despre povestea piesei „Mi-e dor”, piesa apreciată în țară dar și în comunitățile de români din afara granițelor țării, piesă pe care a interpretat-o și la Sighișoara.

Sighișorenii au fost prezenți la o seară de poezie și cântec la Sala „Sander”, seară organizată de Asociația Literară „Creneluri Sighișorene”. „Tu ce-ai făcut astăzi?”

Despre acest eveniment cultural organizat în orașul nostru a oferit detalii Gabriella Costescu, președinte a Asociației Literare „Creneluri Sighișorene”.

Ovidiu Scridon și-a împărtășit emoțiile și bucuriile la Sighișoara prin poezie, alături de chitara și muzicuța sa. Acesta a făcut referire la cartea de poezii „Tu ce-ai făcut astăzi?”

Fiind plecat de la 14 ani de acasă, Ovidiu Scridon a declarat că adesea a simțit dorul de casă, iar acest dor se regăsește atât în piesele sale cât și în carte.

Pe lângă volumul „Tu ce-ai făcut astăzi?”, care se găsește la librării, Ovidiu Scridon a mai publicat o carte de versuri, „Portretul unui gând” și are în curs de apariție cartea de călătorie „Cum am descoperit America”, dar și volumele de proză „Bucuriile ne sunt la-ndemână”, „Doi ani și șase luni” și „Dragostea ucide”.

Anca Maria Radu – Radio Son.

Palmares în muzica folk:

Premiul 1, Toamna Sibiană – Sibiu, 1997

Premiul 1, Portative Folk – Iași, 1998

Premiul 1, Nunta de flori – Galați, 1998

Premiul special al juriului, Dunărea de jos – Corabia, 1998

Premiul special al juriului, Gaudeamus – Brașov, 1999

Premiul special al juriului, Baladele Dunării – Galați, 2000

Premiul 2, Toamna Castanelor – Ploiești, 2005

Premiul 2, Festivalul de Folk Tîrgoviște, 2008

Premiul 2, Festivalul „La Suceava în Cetate”, Suceava 2008.

Premiul pentru cel mai bun cântec, Toamna Castanelor – Ploiești, 2008

Cornel Vana - pictură

Premiul special „Gabi Dobre”, Toamna Castanelor, Ploiești, 2008. Premiul 1, Festivalul Baladele Dunării – Galați, 2009. - Iulie 2007 este unul din finaliștii ultimei ediții a „Festivalului de Muzică Tânără Prometheus” din Sfântu Gheorghe – Tulcea, manifestare ce l-a avut amfitrion pe Nicu Alifantis. - iunie 2009 „Trofeul Bucovinei” pentru întreaga carieră folk în cadrul festivalului „La Suceava în cetate”, moment în care oficial se retrage din concursurile de muzică folk. A participat la multe evenimente muzicale și a susținut sute de concerte, atât în România, cât și în străinătate (USA, Italia, UK). Totodată, este invitat frecvent și participă la diverse emisiuni de radio și televiziune. Este membru al Uniunii Compozitorilor și Muzicologilor din România (UCMR), al Credidam și al Uniunii Scriitorilor Europeni de Limbă Română din Chișinău. După cinci ani petrecuți în Radio Total, urmează alții trei în grupul MediaPro, iar între noiembrie 2006 și iunie 2011 a fost Coordonatorul Traffic-ului de Publicitate al Grupului de presă Realitatea-Cațavencu.

Este absolvent al unui master de Comunicare și Relații Publice în cadrul Școlii Naționale de Studii Politice și Administrative „David Ogilvy” din București și al unui program de Management în cadrul Penn State University din State College Pennsylvania, USA.

Despre carte a vorbit doamna Luciana Todea de la Librăria „Horia Teculescu”.

O umbră, un foșnet, o noapte

O umbră, un foșnet, o noapte
Tresar și privesc în pustiu
Te văd, dar ești mult prea departe
Nici zâmbetul nu ți-l mai știu.

Doar ochii-mi sclipesc între pleoape
Și-ncerc fără sens să te-ating
O umbră, un foșnet, o noapte
Mi-e viața și simt că mă sting.

Din tot ce-mi plăcea altădată
Mă-ncântă doar propriile-ți șoapte
Și-n mine încep să se zbată
O umbră, un foșnet, o noapte.

E greu să cucerești o femeie

Poți să fi bun, să-nvingi focul
Ce se naște din scânteie
Poți avea-n palmă norocul
E greu să cucerești o femeie.

Căci jumătate ți-e doar una
Și fără ea ești doar crâmpie
Degeaba stăpânești tu lumea
Dacă nu poți iubi o femeie.

În fața ta nu există secrete
Și pentru orice taină ai o cheie,
Dar toate-acestea sunt nimic băiete,
Pe lângă un chip fericit de femeie.

Piroska Hanea, Ovidiu Scridon, Emilia Țăran, Anca

FEBRUARIE

DUMITRU D. SILITRĂ

Poet. N.19 aprilie 1956, Târnăveni, jud. Mureș – d. 28 februarie 2018.

Studii: școala elementară și Școala profesională de 3 ani la Târnăveni. Angajat la Combinatul Chimic din Târnăveni. Practică fotbalul ca sport de performanță. Muncitor la S.C.GECSAT SA din Târnăveni (1995). Membru al cenaclurilor „Elena din Ardeal” din Târnăveni și „Târnavă” din Târgu-Mureș. Redactor la ziarul „7 zile târnăvene” și consilier la revista „Târnavă”.

Debutează cu poezie în „Steaua roșie” (12 sept. 1985). Colaborează la periodicele *Cuvântul liber*, *Reporter*, *Luceafărul*, *Suplimentul literar și artistic al Scânteii tineretului*, *Flacăra*, *Târnavă*, *24 Ore mureșene*, *Ardealul*, *Gazeta de Mureș*, *Gazeta Reghinului*, *7 zile târnăvene*, *Vatra veche*.

Premiul I pentru poezie la Concursul de creație literară „Tudor Arghezi” din Târnăveni (1985), premiul III (1987), mențiune (1989), premiul II (1991), pentru poezie la Festivalul „Mediaș - Cetate Seculară”; premiul I la concursul organizat de Studioul de Radio Târgu-Mureș (1991);

premiul ziarului Ardealul din Alba Iulia la Festivalul Internațional „Lucian Blaga” (1993); mențiune (1994) și premiul III (1995) la concursul „La porțile visului”, Reghin; premiul III la concursul „Romulus Guga”, ediția a 4-a, Târgu-Mureș (1995); premiul III la Concursul Național de poezie „Lucian Blaga”, organizat de Radio Târgu-Mureș (1995).

Dumitru D. Silitră* – ultimul poet boem

În spațiul literar mureșean, Dumitru D. Silitră (19 aprilie 1956 – 28 februarie 2018) era un autor care ieșea din tipare. Înainte de toate, era singurul fotbalist (la „Chimica Târnăveni”) care și-a pus ghetetele în cui și apoi, după ce a mai driblat vreo două locuri de muncă, în care nu se putea regăsi, a ajuns ca în ultimii ani de viață, până la pensionare (2016), să accepte o slujbă aparent umilă, de portar/ paznic la Primăria Târnăveni.

Paradoxal, se simțea în largul lui într-o astfel de ipostază. Mai ales în turele de noapte, când rămânea singur în primărie, iar în spatele ușilor închise ale acesteia, Dumitru D. Silitră citea, scria, se dedulcea la diferite licori mult râvnite! În vremea în care numai cine n-a vrut n-a obținut o diplomă universitară, el s-a mulțumit cu ce-a agonisit – o școală profesională, și aceea pe repede înainte!

„Cum să-mi stric eu biografia, spunea poetul, cu o diplomă universitară? Așa cum sunt, sunt unic, dacă aș face o facultate aș intra în rând cu lumea, în timp ce eu mă mulțumesc cu ceea ce am – diploma de poet!”

Lansare de carte la Târnăveni

Pe această diplomă a trecut 19 cărți, după debutul literar din 1985:

„Teritorii licitate de cucii”, Ed. Litera, București, 1992,

„Recurs la clipă”, Casa de Editură Mureș, Tg. Mureș, 1994,
 „Colecția de umbre”, Pleșea Design, Târnăveni, 1997,
 „Un nebun la domiciliu”, Pleșea Design, Târnăveni, 1999,
 „Țărnuțul de la fundul mării”, Ed. Tipomur, Tg. Mureș, 2001,
 „La răsăritul de pământ”, Ed. Tipomur, Tg. Mureș, 2002,
 „În drum spre mine”, Ed. Tipomur, Tg. Mureș, 2004,
 „Dinastia clipei”, Ed. Dacia, Cluj-Napoca, 2006,
 „Margini de timp”, Ed. Nico, Tg. Mureș, 2007,
 „Poeme de închiriat”, Ed. Nico, Tg. Mureș, 2008,
 „Vocea cuvintelor scrise”, Ed. Nico, Tg. Mureș, 2008,
 „Poeme fără giranți”, Ed. Nico, Tg. Mureș, 2009,
 „Printre ecouri”, Ed. Nico, Tg. Mureș, 2010,
 „Lupul de trestie”, Ed. Ansid, Tg. Mureș, 2010,
 „Ca și cum nu”, Ed. Nico, Tg. Mureș, 2011,
 „Pianul din cireș”, Ed. Literatura, București, 2012,
 „Noaptea draconidelor”, Ed. Nico, Tg. Mureș, 2013,
 „Anotimpul miresei de zăpadă”, Ed. Nico, Tg. Mureș, 2015,
 „Ieșirea din cântec”, Ed. Nico, Tg. Mureș, 2016,
 „Chipul umbrei”, Ed. Nico, 2017.

Nicolae Băciuț, Lazăr Lădariu, Irisz Menyei, Cornelia Hetrea, Zolt, Viorica Feierdan

Îi plăcea să se pună în vârful ierarhiei literare locale, agasând adesea cu această ipostază râvnită de mai mulți,

nefăcându-și, totuși, mari iluzii că va intra în istoria mare a poeziei.

Parcă se resemnase gândindu-se că „Decât codaș la oraș, mai bine în satul tău fruntaș”. În „satul său poetic”, Dumitru D. Silitră nu se vedea decât foarte sus, trecând peste orgoliile altor poeți care, firească, aspirau fiecare să fie sus, pe culmi. Era greu să-ți dai seama dacă se alintă, dacă credea cu adevărat că e „primul”, ori era un joc al său în gâlceava lumii literare din provincie. Nu știu cât preț punea el pe clasamente poetice, dar, oricum, poezia era colacul său de salvare, singura competiție în care mai era înscris.

Marian Bărăscu, Florin Voican, Mitică, Ușa Sala (Sighișoara ian. 2018)

Dumitru D. Silitră era un boem în toată puterea cuvântului, ultimul boem, greu de îngenuncheat de convențiile sociale. Le sfida cu bonomie, reconfigurând după bunul plac normele care i-ar fi putut îngradi elanurile lui existențiale.

Se conducea după propriile reguli, cu libertăți pe care și le îngăduia ostentativ, fără să accepte că ar fi putut fi înregimentat într-un fel sau altul. Și atunci când sărea peste cal, contrariind, poate chiar iritând, el rămânea simpatic și nu prea puteai să te superi pe el. Trebuia să-l iei așa cum e! Nu învățase, cred, nici să dactilografieze la mașina de scris, dar mite să se lase sedus de computere, internet, facebook. El rămăsese un boem, un... tradiționalist, un... conservator, trăia în nostalgia altor vremi. Își pregătea pentru tipar fiecare carte mai întâi într-un exemplar artizanal, pe care-l aducea să fie transpus în variantă electronică.

A crezut însă în salvarea prin poezie, de bună voie și nesilit de nimeni, cum spunea uneori. Mă vizita adesea, îi plăcea să

tăifăsuiească și se dădea greu plecat. Avea o noblețea lui, bun simț și avea întotdeauna o ținută impecabilă, de sărbătoare, care parcă intrau în contradicție cu condiția lui boemă.

Pregătea pentru tipar o nouă carte. Scria pe îndelete, încrezător, nu se grăbea, căci poetul pensionar avea tot timpul la dispoziția lui. N-a apucat să cuprindă însă această carte în rotundul imaginat de el. Ar fi fost a 20-a carte.

O să trebuiască să o ducă la capăt, acum, sub veghea îngerilor.

NICOLAE BĂCIUȚ

2 martie 2018

„Mă duc să înfloresc copacii”

Asociația Literară „Creneluri Sighișorene” din Sighișoara, a transmis condoleanțe familiei îndurerate a scriitorului Dumitru D. Silitră din Târnăveni, care a plecat la cele veșnice în după-amiaza zilei de 28 februarie 2018. Dumnezeu să-l odihnească.

Membrii cenaclului nostru au colaborat cu scriitorul Dumitru D. Silitră, am participat împreună la diferite evenimente culturale din județ, l-am perceput cu toții ca pe un coleg sufletist, amuzant, prietenos, care s-a integrat colegial în rândul oamenilor de cultură.

D.D. Silitră, Gabriella Costescu, Nicolae Băciuț, Răzvan Ducan

La Sighișoara a participat ultima dată, în data de 12-13 ianuarie 2018 la „Revelionul scriitorilor” cât și la reuniunea „Interferențe culturale” cu tema „Centenarul Marii Uniri, Ziua Culturii Naționale”, organizată de Direcția pentru Cultură Mureș

și Asociația Literară „Creneluri Sighișorene”.

În data de 6 februarie 2018, Dumitru D. Silitră însoțit de fostul primar al Târnăveniului Popa Octavian, au venit la Sighișoara să aducă un omagiu și un buchet de flori regretatului artist plastic Victor Cristea (originar din Târnăveni), plecat și el la cele veșnice în urmă cu un an. Alături de soția artistului, Roxana Cristea și poeta Ana Munteanu Drăghici, am păstrat un moment de reculegere la locul unde odihnește Victor Cristea, respectiv cimitirul Podei.

D.D. Silitră, Roxana Cristea, Ovidiu Pop, Ana Drăghici

La mormântul artistului plastic Victor Cristea

„Mă duc să înfloresc copacii” era salutul de binețe pe care îl dădea zilnic Dumitru D. Silitră, atunci când îl întâlneai pe stradă. Colegii și prietenii comuni din Târnăveni, mereu aminteau cu bucurie de starea de exuberanță pe care o avea Mitică.

Internat în spitalul Târnăveni, subsemnata, am purtat convorbiri telefonice cu Mitică, iar de pe patul spitalului, a mai scris un articol în memoria lui Victor Cristea și câteva poezii, iar cu puterile slăbite, a solicitat integrarea articolului său în următoarea revistă „Creneluri Sighișorene”

și a citit câteva rânduri ale unui poem, pe care le redau:

*„Mă duc să faianțez pământul
Să-mbogățesc ne-mbogățiții,
Iar când voi reveni iubito,
Ne-om recunoaște suflet cu suflet”.*

Veșnică să-i fie amintirea scriitorului Dumitru D. Silitră. Avem în păstrare multe din cărțile de poezii publicate de el, ne bucurăm că am fost buni prieteni atâta timp cât a fost în viață, ne-am respectat și ne-am prețuit.

GABRIELLA COSTESCU

„Am cioplit în cuvânt”

Dumitru D. Silitră a fost membru în Liga Scriitorilor din România. A obținut mai multe premii și diplome, dintre care amintim:

– Diplomă de Excelență primită din partea Ministerului Culturii și Cultelor, Direcția Județeană pentru Cultură, Culte și Patrimoniul Cultural Mureș.

-Premiul de excelență „Romulus Guga” la festivalul Concurs de Literatură Romulus Guga din Tg Mureș, Editia a XIV-a pentru volumul de versuri „Dinastia clipei” Editura Dacia

-Diplomă de excelență, primită din partea „Asociațiunea Transilvania pentru Literatura și Cultura Poporului Român”, departamentul „Gheorghe Opresan”, Târnăveni, pentru promovarea idealurilor astrei

– Diplomă de excelență din partea Ligii Scriitorilor din România, pentru întreaga activitate depusă în scopul promovării culturii și a cugetului românesc.

(articol preluat de pe site-ul Târnăveni.ro)

In memoriam Dumitru D. Silitră

Poetul care prinde drag de scrierile colegilor săi, este acolo unde aceștia își desfășoară activitățile sau își prezintă cărțile. Silitră al meu, a fost alături de mine la lansarea de carte „Epistolar albastri-Roz” editura Libris Brașov, martie 2017. Din acest motiv i-am dedicat un poem de rămas bun.

Gabriella și D.D. Silitră – Brașov 2017

Ce te-a apucat să pleci?

Ce te-a apucat să pleci?
Spuneai că „mergi să înflorești copacii”
Dar tu ai găsit scara cerului
Și ai urcat mai devreme.
Mi-ai promis ghiociei
În primăvara asta înghețată
Dar am rămas numai cu cei
Aninați la tâmplele tale.
Nu te-ai gândit că ne lași
La „Margini de timp”
Doar cu iscălitura pe carte.
„Dinastia clipei” ne va spune
și celelalte testamente ale tale
cum să oprim lacrima.
Ai spus răsând
Să nu plâng dacă pleci
Pentru că ești „de viață”
De o viață.
Atunci nu te conduc
Mi te păstrez așa
Cum te-am știut
Hohotind despre viață.

GABRIELLA COSTESCU

Desigur „ultimul boem” nu va fi uitat prea ușor, prietenii, colegii, scriitorii din județ și nu numai, au avut și au gânduri bune pentru el dar și amintiri greu de lăsat spre uitare.

IRISZ MENYEI – Lui Mitică

Ninge alb peste sufletul tau. Cât aș vrea să îmi spui cum e acolo, dincolo! Cuvintele ți-au împietrit în inimă. Ți-au înghețat pe buze, neterminat, neieșite, nevăzând lumina foii.

Ca de poveste e imaginea ta, cu bucuria și pasul tău dansând lângă inima mea pe caldarâmurile vechi din orașul cetate. Acolo unde ne-am luat, fără să știm și fără să bănuim, ramas-bun. Unde ne-am întâlnit pentru ultima oară.

Ultima întâlnire la Sighișoara, ianuarie 2018

Bucurie, era numele meu, dat de tine. Ispita „Asta-i Satana”...îmi ziceai cu iubire. Tu, erai omul - inimă, acum omul-pasăre, imaginea mea în oglindă, jucător de cuvinte. Ceva, acolo în orașul-cetate, la ultima întâlnire, de care n-aveam habar că va fi ultima, îmi făceai ca inima să îmi fie strânsă într-o menghină. Pusă la zid. Ceva inexplicabil mă sugruma în piept, la vederea ta. Și nu știam atunci ce e. Abia acum am aflat. A fost ultima clipă de rămas bun. O fărâmitură din inima mea sângerează. Pe zăpadă las să cadă stropi de vin roșu, ca un ultim cuvânt dintr-un ultim poem de dragoste ce încă zace pe masa ta de scris și asteaptă să fie terminat. Iubitul meu prieten drag, omule inimă, omule pasăre, azi, te-ai îngerit, împărți în cer mărtișoare sau te tragi de barbă cu Dumnezeu și aduci veselie în cer dar nu și pe pământ. Aici rămâne o mare lipsă, un dor nevăzut pentru cel care ultima dată îmi spunea să îmi iau helanca.

Îți mulțumesc și te iubesc etern, până la întâlnirea noastră în Rai, când sunt sigura ca vom face împreună și acolo echipă pentru a-l preaveseli pe Dumnezeu și a-l face să râdă. Să mă aștepți. Când va suna ceasul. Pe prag, lalele roșii. Tu, dansezi acum la nunta în cer a fetei tale și ești cel mai fericit. Orașul tău e mai sărac și mai cenușiu și fără culoare în lipsa pasului tău și pe melci nu mai are cine să îi treacă strada, și crâșmele și copacii din parcuri pe care de atâtea ori i-ai mângâiat cu privirea și cerșetorii pe care nu îi mai saluți dimineața și nu le zâmbești, plâng de dorul tău. În spate îmi port singurătatea ca pe-o haină, ca pe-o pereche de aripi nemijite. Acum în cer e mare veselie!

Bucura-te de tine, Mitică D.S. Îți mulțumesc pentru bucuria inimii ce mi-ai pricinuit-o! Ultima poza miroase a plecare.... Și noi aici, să ne bucuram de noi! Atât cât ne e scris în marele poem al vietii. Fie-ți cărarea lină prin lina lumină! Ninge dalb peste sufletul meu...**Irisz Menyei**

Mă preumblam cu Silitră

Mă preumblam cu Silitră
prin spatele grădinilor,
prin locuri bucolice, unde
buletinele noastre de orașeni
își pierdeau valabilitatea.
Amândoi hoți, amândoi
cu șterpelitul în sânge,
afișam masca clasică a nepăsării,
dar cu coada ochiului
dam valma în coafurile pomilor,
unde ne spălam creierii de gudronul

cotidian.
 Cu foșnete de frunze-n mișcare
 descuiam din noi fiara stresului,
 mângâiam șolduri de fructe
 să ne lepădam pentru o clipă de bloc
 și apoi veneam îndărăt prin firidele
 gardurilor,
 cu setea sufletelor
 potolită de foamea îndemnului.
 Și, Doamne, frumoase erau locurile acelea,
 de unde izvora liniștea noastră,
 bogată pradă fără de lipsa de-apoi.
 De fiecare dată când ne vedeau împreună,
 proprietarii începeau să se agite,
 fără să știe de ce;
 își chemau crengile la raport,
 verificau zahărul boabelor,
 trimiteau santinele-ntre straturi,
 urmăreau epurele clipelor
 și-și duceau sperioși mâinile
 la buzunarele egoismului,
 unde le zornăia, doar de noi știuți,
 mărunții micimii.
 Și îi dorea,
 mai ales că noi nu fugeam.
 Suspicioși, totuși, de lătrăturile înroșite,
 s-au apucat, ca să ne prindă,
 să-nvețe, fără profesor,
 limba câinilor.
 Și uite așa, za cu za,
 cămașa timpului
 le-mbrăca fără de rostul.
 Dar într-o zi, au recunoscut în ziare,
 straturi de piele din palma locului,
 și-au înțeles exfolierea de-ncântare,
 ce nu și-o puteau revendica.
 Și, ca măcar de atunci înainte
 să-și protejeze ce le era de prisos,
 s-au grăbit să așeze pe pari,
 în mijlocul neștiutului lor Eden,
 motoare de RABĂ,
 pe post de sperietoare de poeți.

Răzvan Ducan - 2006

Darul poetului

Câte un om e trimis pe pământ
 Să facă lumină cu har din cuvânt!
 Iată, poetul Dumitru Silitră a țesut
 Veșnicia-n secundă, prin noi s-a văzut...

Cu migală de apostolat de sine uitat,
 Făuritor de aripi pentru gândul zburat!
 Apoi ape line din fântână sfințind
 Dat-a cuvântului putere de vin!
 Am respirat poeme divine
 De nectarul iubirilor pline
 Din culori de la cer, din păduri
 Freamătul negrăitelor guri
 Plânsul în ochiul veciei întors,
 Cerul privirii poetului frumos,
 Încercat de mare durere pământeană
 A luminat suspinul de Ană.
 Cu zâmbetul lui bună vestire,
 A dăruit efemerului nemurare...
 Nu s-a-ncrunțat la propriu-i necaz...
 De dragul, de-a mângâia cu haz...
 Prin spini pășind spre trandafiri,
 Pe drumul marilor iubiri,
 Curate doruri sfânt a presărat
 Și nici chiar spini n-a-nveninat...
 Cristalin izvor-înmiresmare,
 Născut-a nobila-i cântare.
 A fost recunoscut și prețuit
 Dar mai presus de toate-a fost iubit!
 Fost-a plăcută companie
 În viață, familie, poezie,
 La arta sa, pe-al cerului altar,
 Ne reculegem cu-al său dar...

Ana Munteanu Drăghici
1 Martie 2018, Sighișoara

Poezii de Dumitru D. Silitră

IEȘIREA DIN CÂNTEC

Ies din cântec
pană albastră
aripă

ies din cântec
pasăre pe creangă înflorită
zbor

ies din cântec
ciripit pe petală de floare
culoare

ies din cântec
tril pe picuri de ploaie
lumină

ies din cântec
pană/ pasăre
ciripit/ tril

ies din cântec
aripă/ zbor
culoare/ lumină

AM CIOPLIT ÎN CUVÂNT

Pentru acest poem
am cioplit în cuvânt
literă cu literă
până la lacrima cuvântului
am cioplit
ajungând la chipul cuvântului
chipul și asemănarea acestui poem
așezat pe soclul sufletului
în formă de aripă
vindecând zborul frânt
spre înalt
spre înaltul gândului
am cioplit în cuvânt
literă cu literă
până la lacrima cuvântului

21.11.2014

Eu

Averea mea,
O păpădie
Într-un pshsr de unică folosință
-Păpădia – fericirea mea –
Eu, un pahar de unică folosință.

21.05.2008

La lansarea volumului „Anotimpul miresei de zăpadă”

În amiaza mare

Ca un ortodox
născut, nu făcut,
cu privirea împietrită,
frâng pietre aburinde
și mușc în taină
din miezul pietrei.
Însetat, sorb râuri
din ulcele de lut
și toastez cu trunchiuri
de pomi fructiferi.
la ospățul lumii
ascult muzici
și dansez nepereche,
după care mă-ntind peste mine
pe un rug de maci
în amiaza mare.

30.05. 2008

Poate de aceea

Clopotul nu poate fi topit,
nici limba clopotului
nu poate fi topită.
E ca și cum ai încerca să topești
sunetul
sau să topești ecoul.
E ca și cum ai încerca să topești o rugă,
o înălțare de înger
până mai ieri păzitorul tău.
De aceea zic:
Clopotul nu poate fi topit
nici limba clopotului nu poate fi topită,
păcatul ar fi chiar și cu gândul
că ai putea topi
clopotul și limba clopotului.
Poate de aceea sunetul vibrează,
ecoul se întoarce fără chemare
și îngerul se-nalță,
rămânând păzitorul tău.

22.07.2008

MARTIE

ANCA NICOLETA MICU

Balada viței de vie

Dimineată târzie de toamnă
În obloane ploaia-ndeamnă
Norii tăi, striviți de rândunici
Sunt ieșiți pe case din chirpici.

Iară pe dealul de după valea ista,
Șade roua pe via amorțită
„A dat bruma, necaz mare”
Spun prunii, cu gânduri batjocoritoare.

Boabele de Izabela, rîd de frică
Le-a cam venit vremea - de ducă
Fetele din sat le-or călca
Durerea neputinței să o desfacă.

Că Dionis a blestemat soarta fetei,
Nu l-a iubit? Să fie fiica secetei
Să se prăpădească – mereu toamna
Muma ei, să-l iubească, o tot îndemna.

Dară fata, un muritor iubea
Și nicidecum, zeiță, să fie nu dorea.
Într-o noapte, cu lună plină
A blestemat, vie să devină.

Iară feciorul, cu inima sfârâmată
Toamna, își blestemă soarta nedreaptă
Iubita, și-o bea, din pocale aurite
Fiindcă Zeul are sufletul-balaur.

A umblat în zeci de sate
Până la o vrăjitoare
Cu trei capete căscate
Să-i spuie cum iubita să-și scape
Din ghearele blestemului,
Să o aducă aproape.

Râzând, aceasta i-a spus că nu se poate.
Doar dacă aduce pocalul negru
Din bolțile-nstelate
Și de l-a umple cu must din ea
Să-l verse unde se sfârșește lumea.
Acolo Dionis și-a lepădat carnea
La începutul lumii. În odioasele taverne
Zace de mii de anii un balaur
Cu treisprezece capete, păzește un tezaur.

Și-a tot umblat, că era fecior de crai.
Mile întregi, că dragă îi mai era fata.
Și a ajuns la Lucifer- pocalul să-I ceară
Aista nu vroia, fără o răsplată-

Și i-a cerut, iia brodată cu fir de aur
Tochmai din împărăția lui Negru Împărat
Și-a traversat Văile Blestemaților
Acolo, s-a luptat, cu zece balauri negri.

L-a ajutat și Mercur, calul zburător
Cu greu a obținut iia-dorită
Așa a primit pocalul negru
Odată ajuns îndărăt, a pornit
A culege via, cu lacrimi amare.

Sub tălpile-i bătute, a zdrobit boabele.
Umplând pocalul, care-i era salvarea
Și-a luat rămas bun de la mumă
Și din nou a pornit la drum.

Și până la sfârșitul lumii era drum lung
Căci om întreg, nu ajunse
Și-a zburat șaptezeci și șase de sate
Și-a ajuns la Marea Moartă

A poposit la malul acesteia
Unde a salvat viața unui pescăruș
Și-a pornit din nou la drum
Și-a tot mers timp de zece ani

Când ostenit și aproape fără speranță
A ajuns la balaurul cel fioros
Aista era tocmai Dionis
Și s-au luptat treisprăzece zile.

Feciorul de crai, izbăvise
Și turnase mustul peste leșul balaurului
Și pe loc fata prinse viață
Blestemul se rupse.

Și de aici până la dumneavoastră
Fericire multă legară
Și de la dumneavoastră până aici
Sănătate ei doriră.

Iarnă

E martie iar,
Afară, crăiasa zăpezii
Așterne albă pufoasă
Plapumă de dor și of...

În sufletul meu e primăvară
Inima e plină de boboci
Ochii, raze de lumină
Și buzele, parfum de lalele.

Pe umerii tăi se zbat neputințele
De omoplați atârnă-ți aripile grele
Ochii tăi înlăcrimați
Mâinile sângerânde luptă.

Nu plânge, iarnă grea
Trebuie să părăsești pământul
Nu poți rămâne o veșnicie
Nouă luni ți-om duce dorul.

Am să pun omul de zăpadă
De veghe la mine în pivniță
Seară, de seară să povestim
Iar în vară îl pun în congelator.

Nu dispera, iarnă grea
Noi, ne-om revedea
În decembrie vom lega
Alte amintiri cu drag.

Vin spre tine puiule

Vin spre tine puiule
Zi de zi, noapte de noapte
De sufletul tău tot mai aproape
Cu teamă pășesc pe urmele tale
Doară, doară ne-om întâlni.
La o răscruce de drumuri,
La marginea unei fântâni
Să sorbim din aceeași ceașcă
O cafea de dor, apă vie.
Să-mi așez capul pe umărul tău
Să îți sărut pleoapele
Să-mi spui câte stele sunt pe cer
Împreună la răsărit și apus
Să dansăm în ploaie.

Tălpile sângerânde-mi pășesc spre tine
Te tot caut de ani întregi,
Dar nu știu unde ești puiule
Nu știu...cine? Ce? Cum ești?
Te tot aștept și nu vii
Seara, deseori, mă întreb
Pe cine îmbrățișezi
Cine își așează capul pe umărul tău?
Nu te cunosc, dar te iubesc
Nu te întâlnesc, dar te aștept
Poate cândva, cumva...
Cerul se va îndura
Și într-o privire îmi voi alina
Toată durerea, așteptarea
Până atunci,
Vin spre tine puiule.

Pictură de CORNEL VANA

Concert DUCU BERTZI & FRIENDS

la Sighișoara

Anotimpul de suflet

Ziua de 3 martie 2018, o zi de primăvară îmbrăcată încă de mantaua iernii, a fost marcată de măștișoarele muzicale aduse de Ducu Bertzi în burgul nostru medieval. În afară de sighișoreni în sală au fost prezenți prieteni din Reghin, Mureș sau localitățile arundate.

Ducu Bertzi și trupa

Subsemnata am avut deosebita plăcere să fac deschiderea concertului și să pun interpretului două întrebări:

1: De bună voie și nesilit de nimeni, ați declarat de mai multe ori că Sighișoara vă este cel mai drag oraș după Sighetul Marmației. De ce?

Ducu Bertzi: *Mă simt extraordinar la Sighișoara, dacă o perioadă mai lungă de timp nu reușesc să trec prin oraș, mi se face dor. Pot spune că este cel mai iubit oraș, din inimă.*

2: De-a lungul anilor, ați avut mai multe concerte la Sighișoara, contribuind oarecum la lada de zeste culturală a orașului. La plecare, ce luați în suflet cu dumneavoastră?

Ducu Bertzi: *După plecare în general amintirile se sedimentează, rămâne emoția și după ce plec, iar această stare doar Sighișoara mi-o poate oferi. Mă simt bine, mi-e drag să fiu acolo unde sufletul mă cheamă.*

Cea mai implicată în realizarea acestui eveniment a fost colega Piroška Hanea, care, de la afișe, invitații și discuții

Gabriella Costescu, Ducu Bertzi

cu artistul, s-a implicat și sufletește în organizarea evenimentului, a mulțumit sponsorilor care au sprijinit-o, iar prietenii și familia i-au fost alături și la concert

Cântecul interpretat de Ducu Bertzi a fost măștișoare muzicale oferite doamnelor, mai ales „Visul” piesă scrisă împreună cu sighișoreanul Dinu Olărașu. Artistul și-a prezentat trupa cu care cântă de trei ani, respectiv Irina Furdui din Constanța la vioară, Tavi Iacob din Craiova la clape și Constantin Neculae din Bacău, voce, chitară.

Frenetic și exuberant a fost publicul iubitor al muzicii folk, majoritatea pieselor interpretate au fost cântate împreună cu artiștii.

Piroška Hanea, Ducu Bertzi

Ca reprezentant al Asociației Literare „Creneluri Sighișorene” care a organizat acest concert, mă văd încântată că publicul sighișorean răspunde cu prezența la aceste evenimente, implicarea este una și de suflet, încercând să aducem ANOTIMPUL DE SUFLET celor care iubesc arta, cultura și muzica.

GABRIELLA COSTESCU

OMAGIU FEMEII

În seara zilei de 7 martie 2018, într-o atmosferă deosebit de caldă, femeile au fost elogiata printr-un spectacol de muzică și poezie susținut de elevi ai Școlii Gimnaziale „Zaharia Boiu”, coordonați de doamna profesoară Alina Cioloca, și de membri ai Cenaclului Literar-artistic „Creneluri sighişorene”, condus de doamna Gabriella Costescu.

Au cântat Anda Voican și Traian Comșa la chitară, a recitat Ana Munteanu Drăghici și Gabriella Costescu. Preoții Ioan-Claudiu Tofan și subsemnatul, precum și directoarea unității de învățământ-gazdă, Mariana Tămaș, au elogiata sensibilitatea și jertfelnicia femeii, al cărei model absolut este sfințenia maximală a Maicii Domnului. La sfârșit, toate femeile prezente în sală au primit câte un fir de garoafă, în semn de prețuire.

Evenimentul, rod al efortului comun al Parohiei Ortodoxe Sighișoara VII și al Școlii Gimnaziale „Zaharia Boiu”, își propune să devină, în anii care urmează, o manifestare de tradiție a colaborării locale dintre Biserică și școală.

Preot Mircea Fusaru

VĂRATICA IUBIRE

Sărutul cald cu iz de fragi
De-acum o săptămână,
Când, pe poteca dintre fagi,
Lin, ne-am luat de mână,
Mă arde tainic pe obraz,
Mă perpeleşte dulce,
Mă poartă-n vis spre lud extaz...
Cu tine-n deal, la " Cruce ".

Cu trup mlădiu, cu ochi de jad,
M-ai cam băgat în boală,
A cam uitat de Dumnezeu,
Atingerea-ți domoală.
Hai, vino-n deal... E vară, dor,
Decor cu flori perene,
Să depănăm, gustând intens,
Atingeri sau catrene.

Te văd sosind...Te simt, simțind...
Poteci cu lut, vestale,
Le-om folosi ca taină, drum,
Pe a iubirii Cale.
Poiana se încinge... Jar!
Nimic nu mă oprește,
Să sorb din cupa-ți cu nectar,
Profane căi... Celeste!

În zori senini, goi, oboșiți,
Sub ram, sub praf de stele,
Cu trupuri calde, în relaș,
Vom construi himere.
Iubind iubire, vom iubi!
Simt... Vara care trece,
E dar divin, arc peste timp,
Al nostru... Să ne lege.

Mugurel Pușcaș

RĂZVAN DUCAN

Ardealu`a-nviat! Adevărat c-a-nviat!

M-am întrebat : Ce-i Ardealul?

Și am răspuns tot eu:

Isus este,

Fiul lui Dumnezeu.

Ce-i istoria lui,

Milenară,

Dacă nu Via Dolorosa

Urcată-n ocară?

Ce e coroana de spini

De pe frunte,

Dacă nu

Pătimirile multe?

Când doar peste munți

Găsit-a alinare,

Nu-s frații Veronica,

Ștergându-i sudoare?

Ce-s bogățiile

Adunate la Viena și Buda,

Dacă nu

Arginții lui Iuda?

Ce e nezdruncinarea

Când se-nfîge pironul în mână,

Dacă nu

Credința română?

Ce-i împlinirea,

Ca puțință și vreau,

Dacă nu

Înviere?

10 apr 2018

N-am fost noi pumnul de români

N-am fost noi pumnul de români
Aruncat când jocurile deja s-au făcut,
Pe masa verde a dealurilor lui
Fost-am noi din primul început.

Nu este Ardealul asul din mânecă
Cu care s-a rotunjit această țară,
Da, recunosc, cu frații din Regat
Jucăm pe-aceeași mână milenară.

Căci avem cărți comune, precum obiceiurile
și limba,
Și mai ales conștiința c-a noastră-i glia,
Și nu-i, de aceea, țara, tortul cel gustos,
Din care cine vrea poate să-și ia felia.

Rețineți, deci: Nu se câștigă la tombolă
Ardealul,
Ca pe un purceluș cu măru-n gură,
Este leagănul poporului român,
Locul de unde prins-am osatură.

Solidaritate

Sunt solidar cu toți Răzvanii Ducani,
ce s-au succedat în mine, rânduri, rânduri,
și s-au prins unul de altul atât de bine,
precum se prinde în „coadă de rândunică”,
două scânduri.

Sunt solidar cu toți Răzvanii Ducani,
ce au marjat la unison,
și în mine s-au împreunat și despreunat,
precum în marochinărie, „moșu” și „baba”
unui buton.

Sunt cei care și-au dat, nemijlocit, împreună,
continuitatea mereu schimbată,
schimbând continuitatea, ca pas înainte,
fără să apeleze la mine vreodată.

Și mi-au dat și o duranță la simțuri
estetice,
să am puțința să mă sprijin de-o rimă,
precum se sprijină în parsecii din înalt,
o stea în colțurile ei de lumină.

15 noiembrie 2016

Fundatia BUCKNER din Târnăveni

în al XII-lea an de existență

Motto; „*Voluntarii nu sunt plătiți nu pentru că nu au valoare, ci pentru că sunt de neprețuit* („Sherry Anderson)

Gabriella Costescu, Uța Sala, Viorica Șutu

Una dintre organizațiile neguvernamentale care își desfășoară activitatea de buni ani în județul Mureș este fundația „BUCKNER ROMÂNIA” înființată încă din 1999, care acționează în domeniul asistenței sociale, dezvoltând programe și servicii care să răspundă nevoilor copiilor și comunităților aflate în situații de risc și vulnerabilitate. Dacă în primii ani de activitate s-a focalizat pe îmbunătățirea vieții copiilor din orfelinate, actualmente asigură funcționarea și a unui „Centru de Zi” în Târnăveni. Acesta este situat în cea mai vulnerabilă zonă a municipiului aflată în preajma fostei cetăți a chimiei românești, (Combinatul chimic), ajuns o jalnică ruină, care face trecătorului o groaznică impresie datorită unui mediu mereu viciat de mizeria și scandalurile permanente.

În acel spațiu, în urmă cu aproape doisprezece ani și-a început activitatea și la Târnăveni această valoroasă fundație într-o locație situată în fostul spital al combinatului, pus la dispoziție de primăria municipiului, în cadrul căruia funcționează o grădiniță, ca o divină binefacere, pentru cei peste o sută de preșcolari, precum și câteva grupe de elevi defavorizați din clasele gimnaziale din zonă. Aflat într-o avansată stare de degradare, fostul spital s-a transformat într-o veritabilă și moderată unitate de educație prin amenajarea sălilor de activități preșcolare, laboratoare, spații de sport, cabinete de informatică, cantină, ateliere vocaționale toate aflate la un înalt grad de înzestrare.

În acest cadru își desfășoară influența formativ-educatională un colectiv didactic de educatoare și profesori, coordonat de prof. Liviu Turcu, sprijiniți de numeroși voluntari. Despre ceea ce au reușit prin influența pozitiv exercitată asupra acestor copii, o demonstrează expoziția „MUGURI DE PRIMAVARĂ”, desfășurată în **8 martie 2018**, la Muzeul municipal unde au fost expuse realizările acestora.

Sub îndrumarea educatoarelor, a profesorilor și a voluntarilor, vitrinele muzeului au fost pline de măștișoare, desene

și picturi, felicitări și interesante obiecte confecționate manual din diferite materiale, expresie a imaginației și îndemnării copiilor în a le crea.

Desfășurată în prezența majorității copiilor din fundație, a multor părinți, a celor care i-au îndrumat, acțiunea a avut și invitați de seamă, pe d-na Szabo Gabriele de la central din Târgu Mureș, pe d-na Costescu Gabriela Monica, președinta Asociației „Creneluri Sighișorene”, care în alocuțiunile lor au apreciat elogios talentul copiilor, munca îndrumătorilor și a voluntarilor, felicitându-i pe organizatorii Turcu Liviu, Viorica Șutu, Boeriu Ștefan și pe toți cei care și-au dat concursul la acest eveniment special pentru fundație. Impresii favorabile despre semnificația și calitatea expoziției au fost exprimate și din partea Despărțământului „Gheorghe Opresan” de către subsemnatul.

Succesul acțiunii s-a mai datorat și contribuției elevilor din clasa a II-a de la Școala Gimnazială „Avram Iancu” pregătit de prof. Ani Vanda printr-un colaj de poezii dedicate mamelor, inegalabilului recitator Stefan Csijewski, având aici și rolul de moderator, precum și gazdei muzeograf Lucia Petru. Tuturor mulțumiri și felicitări.

**Prof. Ionel Covrig,
Președinte ASTRA
Târnăveni**

MUGURI DE PRIMĂVARĂ

La Muzeul Municipal din Târnăveni, a avut loc în data de 6 martie 2018, expoziția de pictură, la care au fost prezentate lucrări realizate de elevii care frecventează Centrul de Zi Buckner. Lucrările sunt expuse până în data de 12 martie 2018.

Implicarea voluntară a scriitoarei – artist plastic Viorica Șutu și Boer Ștefan, au insuflat copiilor un entuziasm impresionant. Grupul de elevi conduși de prof. Vanda Ani, au recitat și au cântat.

Pe mesele din mijlocul sălii centrale, au fost expuse lucrările elevilor, iar pe panouri picturile. Sculpturile realizate cu ajutorul artistului plastic Ioan Astăluș, au avut și ele loc de cinste în sala frumos amenajată.

Custodele muzeului doamna Lucia Petru ne-a invitat să vizităm și exponatele muzeului care se află în incinta castelului Beldi și deține colecții de paleontologie, arheologie, etnografie, numismatică și carte veche. Colecția de științele naturii expune păsări și animale naturalizate.

Lucia Petru, Gabriella Costescu

Mulțumesc pentru invitație, ospitalitate și oportunitatea de a prezenta și dărui revista „Creneluri Sighișorene”.

Gabriella Costescu

GABRIELLA COSTESCU

Altfel

În iubire,
vântul și ploaia
sunt altfel
față de
vreme bună,
ca cioplirea grea
a lemnului putred
față de unduirea ușoară
a marmurei de Carrara.
Pâlpâie lumina candeliei
ca lacrima
mai vorbește numai
limba clopotelor;
s-au adunat mulțimi
se împart rugăciuni
Dumnezeu ne privește
cum așezăm flori
pe altarul durerii
adânc, tăcut și rece.

Averea

Lacrimile mele
Sunt testamentul
Sângelui înfierbântat
Mistuit de durere.

Scrie-l cu ochii tăi
Pe inima mea, velă.
Vino și fură-mă de la
mine.
Iubirea,
nu-l alege pe cel pregătit
Ea pregătește alesul.
Cuvintele
Au ieșit din inima mea
Pentru că sălășluiau acolo.
Voi fi veșnică
De aceea voi deveni
poveste.
Averea, mi-e în renume.

Toamna

Mandolina anotimpului
Răgușită ruginiu...
Inima iubitului
Se face vioară
Să cânte un alt anotimp.
Dă-mi paharul pe care
buzele toamnei
și-a lăsat mirosul
și vei auzi
sunetul trandafirilor
ce se deschid
ca vocea inimii mele.

Harfă din iarbă...
Ai cântat
O toamnă mai devreme
Am auzit iarba povestind
Despre diminețile reci
și cântecul foșnit în vânt
să iubesc frunza, apoi
ploaia,
în lanțul vieții
împietind iubirea.

Vindecare

A multa oară
Se-așază sufletul în mine
și urc un drum anevoios

care coboară.
Mișună bruma timpurie
în incandescența vremii...
coama timpului
se pitește-n cărbuni,
se târăște ca un albastru
saschiu
în pletele risipite
pe frunte, pe trup,
spre lumina vindecării.

Puful de bumbac al
plopilor
Ninge vlăguit ca fluturii.
Stau întinsă pe crucea
anilor
țintuită pe linia orizontului
meu
vin anotimpurile și pleacă
norii de ploaie se adună
în lacrima durută.
Nici un cuvânt de la
Dumnezeu
nici o amintire de
îmbrățișat...
trebuie să aștept
sosirea zorilor mohorâte.

Fruntea ta

Chiar pe fruntea ta
Sunt liniile din palma mea
Mângâierea feței tale
E liniștea din copilul
Care-ai fost
și mai ești.
Frenezia ochilor albastră
Ca o bucurie de vacanță
și clipa... care te-ntristează.
Visul că împrumuți
Copilăria altora pentru tine
Adulmecă hain lacrima
Vei fi singur mereu cu
ochii aceia
Care cuprind întinderile.

„OM BUN”

Sighișoara a găzduit în data de 16 martie 2018, în restaurantul „La Piazzetta”, Concertul „OM BUN”, organizat de Asociația Literară „Creneluri Sighișorene” în parteneriat cu Radio Son Sighișoara, avându-l ca invitat pe celebrul VICTOR SOCACIU.

Nicolae Matei – clape, Victor Socaciu

*„Om bun” ai deschis astăzi poarta,
Burgului nostru etern
Turnul cetății ne-anunță:
La „Ceasul iubirii” suntem!”
„Haideți să trăim toți” o seară memorabilă,
alături de „Ispititoarea” voce al
cantautorului, trubadurului modern „Om
bun” Victor Socaciu, într-un „Ceas fără
timp” arătându-i „Muntele dragostei” din
inimile noastre,
„La Piazzetta” Sighișoara!!!”*

Așa suna invitația făcută de managerul proiectului Piroska Hanea, cea care cu suflet s-a implicat în realizarea celor de trebuință și nu simple ale concertului. A avut grijă să mulțumească sponsorilor implicați și anume domnului Ioan Lazăr care a oferit locația pentru concert și CESIRO SA și a recitat pentru Victor Socaciu un poem dedicat momentului.

Subsemnata, în deschiderea concertului, am urat bun venit spectatorilor, iar artistului i-am oferit una din revistele cenaclului nostru și anume „Creneluri Sighișorene” nr. 11. Impresionat, a mulțumit, ne-a oferit de asemenea Cd-ul „1+9” spunând: „Ceea ce fac eu pe scenă nu îmi aparține mie ci lui Dumnezeu care

mi-a dat harul de a cânta”.

A fost stârnit interesul pentru CD-ul pe care l-a oferit artistul și pe care se află versurile:

”Pentru că am renunțat să cred că,
pe fond,
Mai este ceva măreț de descoperit
-de la vechii greci încoace -
m-am hotărât
să dezbrac lucrurile mici,
de suprafață, cum ar fi:
să deschid fereastra
și nu cerul,
sau să mă eliberez
într-o nouă formă a lacrimii.”

(Victor Socaciu)

Este motto-ul care e scris pe CD-ul artistului „1+9”, pe versurile proprii și ale lui Spiridon Popescu, pentru care, îi mulțumește soției sale Brândușa, dar și celor pentru care există ca artist.

Victor Socaciu nu s-a aflat pentru prima dată în burgul sighișorean, de-a lungul anilor a contribuit la întregirea lăzii de zestre culturală, a bucurat sighișorenii cu cântecele sale, dar de această dată a adus pe scenă un lucru mai special. În timpul cântecului „Nucul” pe un ecran a rulat un colaj de imagini cu fotografiile marilor artiști ai scenei muzicale sau de teatru, a poezilor și interpreților plecați dintre noi la cele veșnice. Începând cu Adrian Păunescu și până la Stela Popescu, ca într-o tăcere sfântă, au rulat pe ecran zâmbitori, artiștii care ne-au bucurat sufletele.

În sală s-a așternut eternul respect față de valorile culturii românești, care ne-au lăsat moștenire veșnică, creațiile, interpretările și trăirile de artist.

Sala s-a ridicat în picioare, aplaudând frenetic această idee a artistului, care, ajutat de soția Brândușa, au realizat impresionantul colaj memorial.

Într-un interviu, artistul a declarat: „Cântecul „Nucul”, este mai puțin cunoscut, această melodie este considerată de mulți și un fel de testament lăsat de Florian Pittiș. Cântecul „Nucul” l-am scris la despărțirea de Vali Sterian. Când înregistram mi-a venit ideea de a-l chema

pe Moțu' pentru recitativul final. Acel mesaj pe care l-am scris, în glasul lui Pittiș a devenit un adevărat testament”.

Cu toate că e bine știută și destul de mediatizată ascensiunea muzicală a lui Victor Socaciu, într-un sumar remember, viața și cariera artistului începe din familie. Având părinți care iubeau muzica, debutează pe scena școlii cu trupa rock „Zodiac”, urmând în prealabil cursuri de chitară clasică la Școala Populară de Artă - Brașov, clasa prof. Teodor Martinescu.

Debutează în Cenaclul „Flacăra”, devine membru și producător de festivaluri, realizator de emisiuni radio și Tv, semnând totodată genericele acestora, ca de exemplu: „Omul chitară”, „Oameni de zăpadă”, „Ceaiul de la ora 5”, etc.

Prezența artistului la festivaluri, turneele, colaborarea lui cu membrii cenaclului „Flacăra”, a umplut sălile de spectacol sau stadioanele unde se desfășurau evenimentele, până la refuz. Dintre sighișoreni interpreti de muzică folk, a colaborat cu Adrian Ivanițchi – față de care nutrește o prietenie specială – dar și cu Dinu Olărașu.

Artistul părăsește cenaclul în 1982 pentru a-și dezvolta propria carieră profesională, dar nu uită pe lângă funcțiile care le obține să facă discografie până în 2014, iar premiile și distincțiile sunt cele care încununează toată strădania și munca făcută din dragoste pentru muzică.

În multe interviuri realizate la radio sau televiziune, artistul declară: „Să schimb lumea! Țasta a fost visul meu”, „Am crezut întotdeauna că arta precede politicul și socialul” și că „O viață e întotdeauna prea puțin pentru o iubire”.

Clipa magică derulată la Sighișoara, impresia lăsată de artist, care, acompaniat la claviaturi de Nicolae Matei, a adus sighișorenilor un plus în suflet, mângâiat în această primăvară, de nostalgie, bucurie, o ieșire din cotidianul social și rutina zilnică, amintindu-ne că trebuie să trăim frumos, iar pentru suflet să facem mai mult.

O adevărată terapie sufletească prin muzică, pentru cea mai frumoasă seară folk.

GABRIELLA COSTESCU

Să ne jucăm în ploaie

Să ne jucăm prin ploaie
De lume să uităm,
Iubirea nu se-nmoaie
Chiar dacă o udăm,

Nu ne plimbăm prin ploaie
Abia am poposit,
Cuvintele șiroaie
În mine-au obosit,

Să ne jucăm prin tină
Desculți și inocenți,
Fără de nici o vină
Ca doi adolescenți,

Nu ne jucăm prin ploaie
Să nu ne murdărim,
Cuvântul ne-ncovoiaie
Copii din nou să fim,

Nu ne mai place-n ploaie
De ce? acuma știm,
Iubirea se înmoaie
Dacă o murdărim,

Tăcuți prin plină ploaie
De mână ne plimbăm,
Poemul scris pe-o foaie
Iubirii să-l cântăm...

Romanță fără ploaie
Iubirii am cântat,
Desculți printre șuvoaie
Cu sufletul curat,

Dansăm desculți prin ploaie
Murați până la os,
Plutim peste șiroaie
Și ne iubim frumos,

Și într-o zi cu ploaie
Când totul e udat,
Am scris tăcut pe-o foaie,
Sunt verde viu curat.

Valer Popcan

VICTOR SOCACIU

„Arată-te lui Dumnezeu!” - mi s-a spus pe un ton liniștit.

Dar ce ar avea să-mi spună mie, tocmai mie, care nu prea l-am împovărat cu rugă? Doar mama mea, am aflat târziu, se ruga zilnic pentru mine.

Apoi, când am urcat muntele Athos, un călugăr mi-a spus să-mi repet tăcut, în minte și cât pot de des, rugăciunea inimii „Doamne-Dumnezeule-Iisuse-Hristoase, miluiește-mă pe mine, păcătosul” și într-o zi vei simți că rugăciunea îți va cădea în inimă și de acolo se va spune singură, încontinuu.

E drept că undeva, într-un ungher tainic, îl ascund pe Dumnezeu și-l țin pentru cine și ce vreau, ca pe un sprijin absolut, ca pe o instanță irevocabilă. Deși, recunosc, mă tem de El, în același timp îmi spun că Acela care-ți îndreaptă ființa întru iubire nu trebuie să-ți inspire niciodată frică! În fond, ar trebui să le fie frică doar aceluia care vor ceva ce Dumnezeu nu dă. Moartea, de pildă. Doar pentru că EL dă viață, nu se justifică ideea că tot *EL poate să o și ia*.

Poate doar dacă izbăvirea vine odată cu moartea!

„Arată-te Lui Dumnezeu!” - mi s-a spus pe un ton liniștit.

Mă gândesc, că ar fi îndreptățit să-mi ceară socoteală, să mă judece, sau să mă certe:

„Ți-am dat pământul ca să lași urme, ți-am dat cerul ca să cutezi, ți-am dat apă cât pentru două vieți ca să ai puterea de a renaște, ți-am dat înțelepciune și credință ca

să te lupți pentru adevăr, ți-am dat duh ca să vindeci suflete, ți-am dat răscruci ca să alegi și cumpene ca să iubești viața. Și ți-am mai dat un înger, care, când va veni, ar vrea să te găsească pregătit și nicidecum, neîmpăcat cu tine însuși fiindcă nu ai fost în stare să afli care a fost misia ta pe pământ.”

„Arată-te Lui Dumnezeu!” - mi s-a spus pe un ton liniștit.

Nucul

-Alo, eu sunt un fluture,
uneori sunt frunza nucului din curtea școlii
și alteori sunt parfumul viei de toamnă
în care m-am născut și-am renăscut de-atâtea ori...

Am fost cândva cana din care a băut Krishna Murti,
iar nu demult, am fost un greiere...
Din când în când răspund la telefon
și mă bucur să aud voci pe care le-am iubit...

Vreți un semn de la mine?
Eu zic că e mai bun îndemnul pe care mi l-a dat și mie
un preot care, din păcate, a venit prea târziu pentru mine...

- Nu vă mai lăsați constrânși de nimeni și de nimic,
nici de vremuri, nici de oameni.
Fără ură, fără regrete și resentimente
mergeți înainte ca și cum timpul n-ar exista.

Eliberați-vă de tot și de toate cu gândul că trebuie
să trăiți pentru și în adevăr,
căci doar adevărul vă va face liberi și numai

liberi fiind, veți putea atinge în viață...fericirea!

În rest, prieteni, nu uitați că în curtea școlii,

sub nuc, seara, se strâng tinerii pletoși și cântă la chitară...

Adânc

Dintotdeauna am contat pe copiii țăranilor români. Cred și-acum că ei vor fi

cei care vor apăra și crește Țara pentru că ei înțeleg cu palmele și tălpile lor greutatea și măreția pământului care înalță copacii, greierii și cerul.

Mirosul fânului nu e pentru fandosii asfaltului, cum nici ceaiul de brusture nu e pentru ceștile de cafea. Dacă primele au legătură cu adâncurile roditoare, celelalte sunt doar suprafața cu sclipici ale așa-zisului progres.

Priviți copiii de țărani care vin în vizită la oraș cât de stingheri și nelalocul lor se simt. Apa le pare seacă, aerul greu și din cauza zgomotului străzii, nu-si mai găsesc somnul. Eu, în acești copii am încredere ca vor duce Țara mai departe, că nepoții și strănepoții lor vor îmbătrâni în limba română.

Pentru că moșii și strămoșii lor au scris cu viețile lor amare istoria satului și hotarele lui, acești copii i-au așezat și îi pomenesc în cimitirele de pe dealuri, mai sus decât unde trăiesc ei.

Un pietrar bătrân dintr-un sat, uitat parcă de lume, a vizitat Bucureștiul și după ce a văzut întreg vodevilul urban, a înfipt exact la km 0, adânc în pământ, statuia lui Vodă Brâncoveanu Constantin, dar atât de adânc ca nu cumva s-o ia Țara la vale.

Pastel

Pielea ei
s-o zăpezi,
sânii ei ca doi iezi
titirezi
să-i cirezi,
palma mea în căuș
s-o livezi...

Lume albastră

N-ai cum să știi
Cum spune înserarea - a iubi
E ca și cum merg munții-ncet,
încet, încet către câmpii...

N-ai cum să știi
Cum spune toamna - a iubi
E ca și cum struguri târzii

Se scurg albastru-n poezii

N-ai cum să știi
Cum spune focul - a iubi
E ca și cum vulcanii vii
Erump când ploaia va veni

Cântecul mirelui

Ți-s ochii mari ca de cerboaică
Mirați și flămânzii
Și gura ta îmi spune, parcă,
Miez de cuvinte cireșii

E trupul tău un snop de grâu
Încins cu flori de șes
Și pasul lin ca apele din râu
Vine la cel ce-i e ales

Mai dulce decât vinul dulce
E sărutarea ta
Vis al visărilor ne culce
Pecetluit, Mireasa mea!

Obsesie

Îmi va fi imposibil să uit umerii tăi
pe care eu i-am sculptat cu mâinile
tremurânde
și îngăduite de Dumnezeu să le găsească
forma sublim-lacomă a iubirii

Piroska Hanea, Victor Socaciu

Școala Gimnazială „Zaharia Boiu”

Sighișoara - gazda lucrărilor Simpozionului „Psihologia integrării, monitorizării și activizării elevului fără prezență parentală”

În data de 27 martie 2018, la Școala Gimnazială „Zaharia Boiu” Sighișoara, într-un cadru festiv, au avut loc lucrările Simpozionului „Psihologia integrării, monitorizării și activizării elevului fără prezență parentală”, din cadrul Proiectului Județean „Eu aici, ai mei departe...”.

Organizatorii acestei manifestări au fost doamna director Tămaș Mariana, prof. consilier școlar Bălint Éva și prof. înv. primar Fritsch Renate.

Evenimentul s-a bucurat de prezența unui număr mare de participanți preocupați de formarea și educarea copiilor: doamna Annamaria Porkolab - director CJRAE Mureș, doamna Simona Mihalte – secretar CJRAE Mureș, doamna Iulia Rațiu – director Școala Gimnazială ”Radu Popa” Sighișoara, doamna Rodica Bobei – director adjunct Școala Gimnazială ”Radu Popa” Sighișoara, doamna Gabriella Costescu – președinte a Asociației Literare „Creneluri Sighișorene”, doamna Ana Drăghici – membru al Asociației Literare „Creneluri Sighișorene”, doamna Adriana Bontea – logoped CJRAE Mureș, domnul Emil Băcișor – agent șef Poliția de Proximitate Sighișoara, domnul Bokcsai Laszlo - psiholog CJRAE Mureș, Marinela Uifălean – psihopedagog CSEI Nr. 3 Reghin, Ramona Kovacs – logoped CJRAE Mureș, Kinga Tekeres - psihopedagog CSEI Nr. 3 Reghin, Florica Maier și Ștefania Pop – în calitate de părinți, Anamaria Zoltani – asistent medical Școala Gimnazială „Zaharia Boiu”, Floarea Friciu – voluntar al

Centrului „Creștem împreună”, Raluca Cismaș – elevă în clasa a VI-a A, Lucia Forsea – prof. înv. pr. Școala Gimnazială „Zaharia Boiu” Sighișoara, Corina Stan - educatoare Grădinița P.N. Nr. 7 Sighișoara, Anca Moldovan - prof. înv. pr. Școala Gimnazială „Zaharia Boiu” Sighișoara.

Doamna director Tămaș Mariana, în calitate de gazdă a prezentat conținutul și finalitățile proiectului. A mulțumit invitațiilor pentru participarea directă la lucrările simpozionului. A nominalizat participanții din țară, care au trimis studii importante în cadrul dezbaterilor metodicо-științifice.

Doamna profesor consilier școlar Bălint Éva a dat citire unei emoționante scrisori către părinți. A realizat apoi o importantă incursiune în cadrul Proiectului Județean „Eu aici, ai mei departe...”

Scopul acestui proiect este diminuarea impactului negativ asupra copiilor rămași acasă asociat migrației părinților, implicarea copiilor într-un program de consiliere și de socializare în vederea ameliorării problemelor de dezvoltare cu care se confruntă, precum și a integrării sociale optime, prevenindu-se astfel situațiile de eșec școlar, abandon școlar și dezvoltarea unor potențiale tulburări psihice.

Obiective specifice proiectului sunt: inițierea unor programe de suport școlar, de orientare școlară și consiliere pentru copii; dezvoltarea programelor de timp liber, facilitarea socializării și asigurarea comunicării permanente cu părinții plecați în străinătate; inițierea unor programe de suport și consiliere pentru persoanele în a

căror grijă au rămas copiii; promovarea spiritului de solidaritate în rândul membrilor comunității.

Beneficiarii direcți ai acestui program au fost în anul 2017, 48 elevi ai claselor pregătitoare – VIII ai căror părinți lucrează în străinătate; părinții copiilor sau familiile acestora (cei care supraveghează copiii în lipsa părinților); cadre didactice.

Beneficiarii indirecti au fost membrii comunității: frații copiilor, vecinii, rudele de gradul I și II, grupul de prieteni, reprezentanții comunității locale, etc.

Vorbind despre necesitatea acestui program, doamna psiholog Bălint Éva a subliniat că după plecarea părinților în străinătate acești copii pot dezvolta următoarele manifestări psihocomportamentale: deteriorarea conduitei școlare (scăderea performanțelor școlare, conflicte cu profesorii și colegii, risc de abandon școlar) ; sentimente de abandon, de nesiguranță, tristețe, anxietate, stări depresive toate ca urmare a dorului de părinți, a nevoii de afecțiune părintească, de apreciere din partea părinților și pe fondul dezvoltării unor distorsiuni cognitive; atitudine de indiferență, încăpățănare care poate merge uneori până la comportament agresiv ca rezultat al frustrării și al nevoii de atenție; tulburări de atenție (scăderea capacității de concentrare pentru realizarea sarcinilor și „evadarea din realitate”); tulburări ale stimei de sine; toleranță la frustrare de nivel prea scăzut sau dimpotrivă de nivel prea ridicat în directă relație cu capacitatea de adaptare a copilului, cu mecanismele de apărare ale acestuia; lipsă de motivație, stări de apatie (indiferență față

de ceea ce se întâmplă în jur), oboseală , dificultăți de adaptare .

A prezentat riscurile la care copiii singuri acasă sunt expuși: insuficienta dezvoltare a abilităților de viață independent, necesare pentru a face față dificultăților viitoare ca adult: luarea deciziilor, management al timpului și al banilor, controlul și exprimarea emoțiilor, relaționare și comunicare etc.

Elevii cuprinși în proiect beneficiază zilnic la programele de consiliere și de socializare în vederea ameliorării problemelor de dezvoltare cu care se confruntă, precum și a integrării sociale optime, prevenindu-se astfel situațiile de eșec școlar, abandon școlar, și dezvoltarea unor potențiale tulburări psihice.

Activitățile la care au participat copiii au avut ca scop: creșterea stimei față de sine, cunoașterea propriilor drepturi, rezolvarea problemelor de relaționare, toleranța față de grupuri sau persoane cu păreri diferite, solidaritatea cu alți colegi care se află în situații similare.

Tratarea copiilor s-a făcut atât individual cât și în grup, fiecare copil a fost ascultat și încurajat să-și spună punctul de vedere, să comunice, să interrelaționeze. S-a ținut permanent legătura cu persoanele în a căror îngrijire se aflau copiii, asigurând pregătirea și consilierea acestora prin întâlniri și ședințe.

Eleva Raluca Cismaș a prezentat la videoproiector etapele proiectului:

- oferirea de programe educaționale, zilnic elevii primind sprijin pentru efectuarea temelor și a pregătirii școlare suplimentare;

- participarea împreună cu părinții/ bunicii /aparținătorii la activitățile extrașcolare, excursii, sărbătorind împreună zilele de naștere ale copiilor;
- beneficierea de programul Școlii de vară;
- implicarea în campanii și concursuri;
- realizarea de expoziții cu lucrările literare (*Scrisori către părinții plecați în străinătate*) și plastice ale elevilor (*Desenul familiei*).

Din 2011 și până în prezent, proiectul și-a dovedit continuitatea și eficiența, prin rezultatele obținute:

- 158 de elevi au beneficiat de serviciile oferite în cadrul programului (consiliere individuală și de grup, ajutor la pregătirea temelor, activități extrașcolare);
- 74 de părinți și persoane în grija cărora au rămas copiii au participat la consiliere individuală sau de grup;
- 41 de voluntari au fost instruiți și s-au implicat în activitățile centrului în mai multe activități și ne-a fost de mare ajutor în derularea plăcută și eficientă a acestora;
- s-au observat îmbunătățiri în funcționarea cognitivă, emoțională, comportamentală și relațională;
- s-au îmbunătățit rezultatele școlare ale copiilor cu 50 %, elevii au învățat să își exprime nevoile și să fie mai independenți în rezolvarea sarcinilor;
- 65% dintre copii și-au îmbunătățit abilitățile sociale, emoționale și deprinderi de viață independentă;
- au depășit nesiguranța și dependența care au fost constatate la început, devenind mai inventivi, cu manifestări de creativitate, au învățat să aibă mai multă încredere în ceilalți, să aibă o imagine de sine mai corectă;
- au învățat să-și stăpânească emoțiile negative, să recunoască și să vorbească despre sentimentele lor și să recunoască comportamentele de risc și consecințele acestora;
- 35% dintre copiii care experimentează simptome de anxietate, depresie și tulburări comportamentale și-au îmbunătățit situația;
- 30% dintre părinți/aparținători și-au îmbunătățit abilitățile parentale;

Domnișoara educatoare Corina Stan,

specifică obținerea locului I pe țară, câștigat prin intermediul acțiunilor realizate în cadrul proiectului.

În calitate de voluntar a participat în perioada 2-5 martie 2018, la Conferința de la Sinaia, cu tema „Opriți bullyingul sau Desființați recreațiile”, în cadrul „Întâlnirii anuale a Voluntarilor Salvați Copiii România”.

Conform datelor UNICEF, România este pe locul I în Europa la numărul de elevi cu vârsta între 11 și 15 ani care agrează alți colegi. Auzim deseori de copii anxioși, dependenți (de tablete sau dulciuri), furioși sau predispuși la comportamente extreme, precum fuga de realitate sau chiar suicid. Tachinări precum – „Aragaz cu patru ochi”, „balenă”, „urătule”, izolarea unui copil – „Nu mai vorbești cu ea!”, deposedarea de bunuri prin forță, sau chiar agresiunile fizice, toate aceste comportamente intră sub aceeași denumire umbrelă – Bullying.

Salvați Copiii România a lansat primul studiu național cu privire la fenomenul de bullying în școlile românești, în vederea unei mai bune înțelegeri a motivelor care stau la baza acestor comportamente de violență între copii și a dimensiunii acestui fenomen în contextul educațional din România.

Doamna logoped Adriana Bontea a

prezentat un studiu de caz, cu modificarea vizibilă a comportamentului copilului, în urma plecării părintelui, la muncă, în străinătate. Subliniază că pe termen lung îi afectează pe copii, care resimt nevoia de afecțiune.

Doamna Annamaria Porkolab, director CJRAE Mureș a specificat că este o problemă globală, o problemă a comunității, care afectează direct educația copiilor. A militat pentru implementarea unor programe educative, sociale, care să ajute copiii ai căror părinți sunt plecați la muncă în străinătate. A semnalat nevoia unui grup de suport pentru a conștientiza tinerii despre identitatea și valoarea lor.

Doamna prof. înv. pr. Renate Fritsch a subliniat eficiența implicării Centrului „Creștem împreună”, din cadrul Organizației „Salvați copiii”, în cazul copiilor cu părinți plecați la muncă peste hotare.

Domnul Emil Băcișor, agent șef al poliției de proximitate, a prezentat cazuri de copii cu devieri de comportament datorate lipsei prezenței parentale. A accentuat că activitatea de preventivă a școlii este foarte importantă.

Subsemnata prof. înv. pr. Anca Moldovan am apreciat sprijinul și implicarea autorităților în cazurile semnalate de școală. Am prezentat apoi un studiu de caz complex, rezolvat favorabil în cadrul Centrului „Creștem împreună”.

Doamna Gabriella Costescu, președinte a Asociației Literare „Creneluri Sighișorene” a oferit o incursiune în cadrul parteneriatului deschis cu Organizația „Salvați copiii”. A remarcat imensa implicare a două doamne deosebite: doamna director Mariana Tămaș și doamna prof. consilier școlar Bálint Éva. Studiul de caz prezentat a ilustrat cu prisosință acest lucru.

Domnul psiholog Bokcsai Laszlo a ilustrat cazul unui licean. Situația mamei plecate la muncă în străinătate i-a schimbat sistemul de valori, care a dus la abandonarea viselor, a planurilor de viitor.

Doamna Ana Drăghici, poetă și cadru didactic pensionar, a fost impresionată de cazurile prezentate, specificând că este de bun augur orice proiect care ajută acești

copii aflați în dificultate.

Doamna director Mariana Tămaș a felicitat-o pe doamna asistentă medicală Anamaria Zoltani pentru implicarea acesteia în îngrijirea și educarea emoțională a elevilor școlii.

Doamna psihopedagog Kinga Tekeres a corelat beneficiile programului cu impactul pozitiv asupra copiilor din Școala Incluzivă.

La finalul activității, organizatorii au mulțumit tuturor celor prezenți pentru participare și implicare, dorind ca în continuare, elevii să beneficieze de cât mai mult sprijin oferit prin programe adaptate nevoilor de dezvoltare corectă și armonioasă.

De-a lungul anilor, proiectul s-a bucurat de contribuția sponsorilor:

- S.C. CESIRO SA, S.C. CARNICOMP SRL, S.C. TBS AVIATION SRL, S.C. ESCOPY SERVICE SRL, toate din Sighișoara

Centrul „Creștem împreună” avut ca parteneri:

- Salvați Copiii-Filiala Mureș
- Poliția de Proximitate
- Direcția Generală de Asistență Socială și Protecția Copilului Mureș
- Inspectoratul Școlar Județean Mureș
- Centrul Județean de Resurse și Asistență Educațională Mureș
- Centrul Școlar de Educație Incluzivă Nr:3 S.A.M. Reghin
- Asociația Literară „Creneluri Sighișorene”

**Prof. înv. pr. Moldovan Anca-
Daniela
Școala Gimnazială „Zaharia Boiu”
Sighișoara**

ANA MUNTEANU DRĂGHICI

Albastre aripi

Când muză, când poetă-armonie,
A fost să locuiesc în poezie
Albastru univers - o simfonie
M-a-mbrățișat cu muzica-divină!

Păsări măiestre lumineau grădină
Și clipele se scuturau de vină.
Stele-aprindeau sanctuare,
Ce așteptau cuvântul la rugare.

Noi, în lumina lor nemuritoare!
În dimineți, sub gene de poeme,
Când muză, când poetă în refrene,
În legănarea razei de lumină
Visam iubirea veșnicind deplină.

O ramură de vis cu albe flori,
Pe frunte m-a atins cu reci flori,
Dorul florii de colț nepieritoare -
Lacrimă de stâncă purtătoare...

Prin spini, spre trandafir popas,
Când muză când poetă ceas de ceas,
Eu timpului n-am dat simbrerie
Ca să mă rog mereu prin poezie...

Privesc prin nevăzuți pereți
Spre previziunea de profeți
Albastre aripi peste ceți...
Când zbor, când luptă pământeană,

Mi-e soarta-nt-un suspin de Ană...
Cuvântul din albastră pană!

26 Aprilie 2018, Sighișoara

Filele iubirii

Filele iubirii nu-s în calendar...
Pe ore, zile, anotimpuri.
Trimise sunt din ceruri-dar,
Trăirile-aurite-n timpuri!

Rotundă oră, al tău soare
Îți pare fără de apus,
Dar vine vremea să coboare
Ca tot și toate ce s-au dus...

Rămân sclipirile în zile
Lumina amintirilor
Ce-adună retrăiri în file
Scrise de lacrimile-dor...

Brațe spre cer înalță file
Purtând ofrandele poem
Compus de orele din zile
În așteptările refren.

Pomul speranței, înflorirea
În anotimpul cireșar!
Dogoarea verii întânirea
Sărutului gurilor - jar...

Mai așteptăm tăcuți o toamnă
Cu frunzele necăzătoare...
Eu tot multicolora doamnă,
Tu, raza mea nemuritoare!

Zăpezile te ocrotească,
Semănătorule de vis!
Din taina albăstrind cerească
Filele iubirii ne-au rescris...

28 Aprilie-2015 Chicago

Privirea stea

Mă-ntorc mereu în lumea mea,
Îmbrățișarea cerului de stea
Lumina să reverse din albastru
Pe brațul zidului din castru!

Cu inflexiuni de contemplare,
Privind cum dealurile-n zare
Se ondulează-n feerie -
A Sighișoarei poezie!

În vis mă-ntorc cu admirație
Pentru seniori de generație
Și pentru dragii cetățeni
Din burgul medieval vecini.

Raze de soare în privire
Îmi auresc a oamenilor iubire.
Amurgul-platoșă m-apasă..
Tarzii înțelepciuni se lasă

Peste imensități de-amărăciune
Minutul vieții nu apune,
Decât în împăcare cu ființa
Ce-a-mbrățișat în sinele-i credința.

Mă-nchin la voi cu slove din ruine
Reconstruind ce-i bun în mine.
Stelele prin soare ne-or privi...
Când umbre amintirilor vom fi...

28 Aprilie 2017, Sighisoara

Dezlegare

Tot mai puțin suntem în timp,
Învăluți de stânci de-Olimp...
Căci fiecare-i cu destinul lui
Plutind pe malul gândului...

Îmi caut verdele din iarbă,
Pământul amintiri să fiarbă
În foc adânc de disperare
Albastrul înălțând în zare...

Mi-adună sarea lacrima
Să ostoiască patima
Pân' ce o ultimă strigare
Fi-va-ne cer de-nveșmântare...

Tu, stea, eu, boltă nesfârșită
Iubită, dar neîntâlnită...
Umbră pe Calea Lactee,
Muză în chip de femeie!

Din inspirația pământeană
Zidești suspinele de Ană
Sărutului cer dezlegare
Spre zbor sau marea plecare...

La porți deschise către fire
De lanțurile de iubire...

Alesul crez

Tu crezi c-aș mai putea iubi
Un gând ce poate putrezi
La adiere de extaz
Sau lovitură de necaz?

Eu sufletul n-am să-mi cobor
Din sfera visului de dor
În oaza îngustimii trecătoare
Uitată de a zâmbetului soare ...

Să trec grăbită printre flori,
Culori de frunze și ninsori,
Pentru sclipirea efemeră?
Mai bine să ramân stingheră...

Fructul gândirii să rodească
Sub ramura de vis albastră!
De ești chiar tu alesul crez,
Prin rugăciune te urmez...

6 Mai -2014 Sighisoara

Cerescul vis

Vis sfâșiat de realitate,
Azur pe boltă de carte!
Val înghițit de o mare,
Zbucium, ecou,depărtare...

Cuvântul veșmânt amintirii
Veșnicind lacrima firii...
Priviri restituite de cer
Iris oglindind efemer...

Stele se sting rând pe rând,
Pe bolta visului alergând
Spre disperarea regăsirii.
Neiertătoare durerile iubirii...

Confruntarea dintre lumini
Și umbre purtătoare de spini...
La masa tăcerii adjudecate,
Imploră cerului dreptate!

Ridic, a rugare, mâinii căușul,
Răsăritul să lumine apusul...
Să ne redea scânteia privirii,
Cerescul vis al iubirii!

6 Mai 2018,Sighisoara

VICTOR PORUBIN

M-am născut la data de 18 februarie 1970, în comuna Holercani, județul Chișinău, Republica Moldova. Am urmat gimnaziul în comuna Holercani, apoi Universitatea de Arte „Gavril Muzicescu” din Chișinău, secția regie-teatru.

Din 1991-1994 am lucrat operator cameraman în Televiziunea Radio Chișinău la emisiunea „Telematinal”.

Din 1994-2000 am lucrat la Centrul Național de Creație Populară de pe lângă Ministerul Culturii Chișinău, în calitate de operator video secția folclorică.

Am cântat - voce - în ansamblul „Datina” de pe lângă Universitatea de Medicină „Testemițeanu”, Ansamblul „Moștenitorii”, îndrumător Prof. Dr. Valentin Chiper și am colaborat cu Ansamblul de Dansuri „Joc” - îndrumător artistic Vladimir Curbet.

Din motive familiare, am plecat în Spania în anul 2000, unde am dezvoltat o afacere de familie în domeniul hotelier, dar în 2012, am hotărât să îmi continui viața în România, la Sighișoara.

Prin căsătorie, am cerut și am primit dreptul de ședere în România, burgul sighișorean mi-a deschis oportunitatea de a-mi relua o activitate în muncă, aici îl cresc și îl educ pe fiul meu Alexandru Porubin, aici

mi s-a trezit interesul pentru cultură, m-am apropiat de oameni care dezvoltă activități culturale, motiv pentru care m-am înscris în Asociația Literară „Creneluri Sighișorene”.

Părinții și cele două surori rămase la Holercani, au acceptat decizia mea de a rămâne în România, mai ales pentru faptul că ne considerăm frați cu românii.

Având în vedere acestea, voi înainta Statului Român cererea mea pentru dobândirea cetățeniei române, cu toate că român m-am considerat mereu, iar granița dintre România și Basarabia, pentru mine este numai o linie pe o hartă.

Intențiile mele de viitor, sunt acelea de a relata pe linie culturală, într-un manuscris, memorii din viața petrecută în Basarabia, să aduc în fața ardelenilor, a României, tot ce am valoros de pe plaiurile basarabene unde m-am format ca om cu educație. De aceea, povestirile mele, vor purta titlul sugestiv „BASARABIA MEA”.

BASARABIA MEA

Vecinul meu, Grigore Vieru

Poate fi de necrezut, dar e adevărat, că atunci când activam la Casa de Creație de pe lângă Ministerul Culturii din Chișinău, de pe strada de atunci cu numele „Nicolae Iorga” nr 5, zilnic scriitorul Grigore Vieru, care locuia în vecinătatea institutului, trecea pe lângă biroul meu din cadrul instituției, spre a merge la Uniunea Scriitorilor. Nu era zi lăsată de Dumnezeu, să nu ne întrebe, după salutul de binețe, pe mine și colegii mei, ce mai facem, cum mai suntem, binevoitor și prietenos cum era tot timpul, cu toată lumea.

Lucrând în fondul folcloric cu regretatul muzician Dumitru Blajinu care era consătean cu Grigore Vieru, domnia sa, mereu ne întreba de folclorul autentic pe care îl culegeam din zonele Basarabiei. Interesul dânsului nu era gratuit, calitatea umană dar și cea de scriitor îl îndemna să afle și mai multe lucruri despre valorile culturale, în plus față de cele știute deja.

Tot timpul purta în brațe trei, patru cărți, iar pe celălalt braț, pălăria sau fularul,

după anotimp. Era tipic dânsului și nu mi-l reamintesc altfel, decât cu zâmbetul pe față, chiar grăbit fiind, nu ocolea locul în care ne aflam să ne dea binețe, să spună câteva cuvinte, cred că îi păsa de fiecare om întâlnit, se bucura de toți, era, din punctul meu de vedere, modest, dar măreț în modestie.

Îmi amintesc de anul 1994, fiind membru al Ansamblului „Moștenitorii”, cu grupul de copii, (având atunci 24 de ani), am avut ocazia să particip la o lansare de carte a scriitorului Grigore Vieru și anume „Albinuța”, la „Sala Prieteniei” din Chișinău, care acum este „Palatul Republicii”. Intrând pe scenă cu copii, Grigore Vieru a îmbrățișat copii, urându-ne succes. Gestul a fost impresionant, bucuria a fost mare, faptul că am participat la un moment dat într-un spectacol alături de dumnealui, m-a marcat pozitiv, am prins drag de omul care zilnic și-a exprimat bucuria față de semenii.

Tot în 1994, de 1 iunie Ziua Copilului, s-a organizat la Chișinău de către domnul Tudor Colac, director pe atunci al Casei de Creație și implicit șeful meu, o sărbătoare, unde a fost invitat și Grigore Vieru, care a împărțit tuturor copiilor cărțile personale și a recitat.

Au fost mai multe asemenea momente plăcute alături de Grigore Vieru, la sărbătorirea femeii sau la Palatul Național, care, actual poartă numele „Nicolae Sulac”.

Pe când făceam studiile la Academia de Arte, în 1999, am avut plăcerea să îl întâlnesc pe scriitorul Grigore Vieru, la o altă lansare de carte a dânsului, și-a luat timp să discute cu studenții universității, ocazie cu care am schimbat gânduri și opinii.

Cu plăcere îmi amintesc, pe atunci, rector al universității era regretatul actor Veniamin Apostol, înalt patriot al Națiunii Române, care, din 1991 și până în 1999 a avut funcția de Rector al Institutului de stat al Artelor din Republica Moldova.

În acea perioadă, am fost administrator al căminului studentesc al Institutului de stat al Artelor, care, se afla pe strada „Hristo Botev”, având oportunitatea

de a mă întâlni frecvent și cu dânsul, care era superiorul meu.

În 1991, lucram cu Daria Radu, (compozitoare, interpretă, poetă, dirijor de cor, profesoară), la Casa de Creație. Făceam fonogramele pentru seara de creație a dânsului (la Palatul Național pe atunci), având ocazia reîntâlnirii cu Grigore Vieru, dânsul prezentând un recital de poezie din creațiile personale. Anastasia Lazariuc a cântat pe muzica Dariei Radu și versurile lui Grigore Vieru, cântecul „Mama”.

Plecarea mea din Chișinău în Spania la finele anului 1999, m-a rupt de colaborarea cu prietenii, colegii, oamenii dragi, veștile de acasă venind doar prin scrisori sau telefon.

Când am venit în concediu din Spania, în 2009, am aflat de tragicul eveniment al lui Grigore Vieru, m-am întristat desigur, mai ales pentru doamna Raisa Vieru cu care, de asemenea mă întâlneam aproape zilnic venind de la institut, obișnuit să văd o vecină deosebită, o doamnă care a vea o blândețe, față zâmbitoare și prietenoasă. Nu conta vârsta nimănui atunci când dorea să comunice, să-și exprime bucuria întâlnirii pe stradă, chiar dacă era doar pentru „bună ziua”.

Am devenit emotiv și m-au imoresionat versurile poetului Grigore Vieru, pe care doamna Raisa chiar le-a inserat într-un articol:

„Când am să mor/ Să mă îngropi/ În lumina ochilor tăi/ Lumea / Venită la mormântul meu/ Va sta îngenunchiată/ În fața ta mereu/ Ca nimeni/ Să nu-mi joace pe mormânt/ Să nu fiu ca strămoșii, pus/ Sub ierburi și pământ - / Îngroapă-mă-n lumina/ Ochilor Tăi /Femeie de pe urmă/ Femeia mea dintâi”.

Sunt mândru că am reușit să cunosc oameni atât de valoroși, care au rămas în sufletul meu, de unde niciodată nu vor pleca. Să privești un om ca Grigore Vieru în ochi, e ca și cum ai privi înțelepciunea, de unde măcar cu un strop am reușit să mă aleg și eu.

VICTOR PORUBIN

APRILIE

Elevi sărbătoriți la Școala
Gimnazială „Zaharia Boiu”

La data de 20 aprilie 2018, a avut loc sărbătorirea zilelor de naștere a elevilor, născuți în lunile ianuarie-martie 2018, incluși în programul Centrului „Creștem Împreună” al Organizației Salvați Copiii, la Școala Gimnazială „Zaharia Boiu” din Sighișoara. Ca de obicei, amfitrioanele implicate direct sunt director prof. Mariana Tămaș și psiholog Éva Bálint.

Asociația Literară „Creneluri Sighișorene” a oferit sărbătoriților un moment artistic constând în recitarea de poezii de către Gabriella Costescu, Anda Voican și interpretarea unor cântece acompaniate la chitară de Traian Comșa.

Au luat parte la ziua aniversară, în calitate de voluntari, cadre didactice de la Centrul Școlar de Educație Incluzivă nr. 3 Reghin.

În cadrul programului „Creștem împreună” se oferă gratuit consiliere psihologică, sprijin social, ajutor la teme, o masă caldă și activități de petrecere a timpului liber, întreg programul fiind dedicat copiilor rămași singuri acasă, în urma plecării părinților în străinătate.

Copiii au primit drept recompensă, cadouri, au fost felicitați pentru lucrările creative realizate de ei în timpul programului școlar, scrisori, desene, origami, primind fiecare și câte o diplomă.

În sală a fost adus un tort imens și li s-a cântat „La mulți ani!”.

Bucuria în ochii copiilor este lumina necesară tuturor, răsplata muncii lor, determinantă pentru continuare.

Prof. Kinga Tekeres

„Mureșeni...pentru minte, inimă și literatură”

Direcția Județeană pentru Cultură Mureș, Biblioteca Municipală „Petru Maior” Reghin. Asociația „Nicolae Băciuț”, Biblioteca Orășenească „Liviu Rusu” – Sărmașu, Biblioteca Ibănești, Editura „Vatra Veche”, Asociația Libris Cultural, au organizat o reuniune culturală care a avut ca scop un pelerinaj între 21-23 aprilie 2018, de la Reghin la Cernica, pentru prezentarea colecției 50/ 100 Cărți și Autori Mureșeni din colecția „100 de cărți pentru Marea Unire”.

Așadar, am participat alături un grup de oameni de cultură și iubitori de cultură mureșeni o vizită documentare la: Mănăstirea de la Sinaia, Casa Memorială „Cezar Petrescu”, Bușteni, Biblioteca Națională București, cu final la Mănăstirea Cernica, unde a avut loc o reuniune cultural-creștină -, „Poezia religioasă purtătoare de credință și conștiință”, - dezbateri, recitaluri de poezie și muzică.

Răzvan Ducan, pr. Nicolae Gh. Șincan, Ana Oniță, Gabriella Costescu, Nicolae Băciuț

În prima zi de pelerinaj, popasul a fost făcut în Brașov, la Librăria „Șt.O.Iosif”. Gazde primitoare Ana și Augusta Oniță, au primit „pelerinii” și alți invitați în sala de conferințe a librăriei, unde, pe lângă colecția „100 de cărți pentru Marea Unire”, au fost expuse cărți de autori mureșeni editate la Libris Editorial și anume, din seria „Opere de Nicolae Steinhardt”, cartea „Dialoguri cu Nicolae Steinhardt, de Zaharia Sângiorzan și Nicolae Băciuț, cartea „Între lumi – dialog cu Nicolae Steinhardt”, de Nicolae Băciuț și „Epistolar Albastru-Roz”, de Gabriella Costescu.

Gabriella Costescu, Nicolae Băciuț

Foarte emoționată doamna Ana Oniță si-a exprimat bucuria întâlnirii cu scriitori și oameni de cultură din județul Mureș, mai ales că sorgintea domniei sale se află în zona mureșeană. Augusta Oniță a vorbit despre importanța și valoarea unei asemenea colecții despre care se știe că editura „Vatra veche”, inițiată și condusă de Nicolae Băciuț, și-a propus încă din anul 2015, acest proiect îndrăzneț, original, cu încărcătură simbolică: realizarea unei colecții de o sută de cărți semnate de autori mureșeni, pentru cei o sută de ani câți sunt marcați în 2018, de la Marea Unire.

Domnul Nicolae Băciuț a detaliat proiectul, intențiile domniei sale și selecția cărților, care, aparține tuturor genurilor și ilustrează toate generațiile literare: „Se intenționează realizarea a câte o sută de exemplare din fiecare titlu, urmând ca în toamna lui 2018 să se organizeze expoziții cu cele o sută de cărți în principalele localități mureșene, dar și în Capitala Marii Uniri, Alba Iulia. Vor avea loc întâlniri literare de prezentare a acestor cărți, întâlniri cu scriitorii mureșeni incluși în această colecție. Sperăm că va exista interes și aceste cărți se vor regăsi în toate bibliotecile publice din județul Mureș. E aportul scriitorilor mureșeni la tot ceea ce se va realiza în contextul aniversării Centenarului Marii Uniri.”

A invitat apoi autorii prezenți la

Brașov să vorbească despre cărțile publicate. Au recitat: Sorina Bloj, subsemnata, Viorica Șutu, Răzvan Ducan, Nicolae Băciuț, iar Dinuca Burian și Marcela Bulzan, au vorbit despre monografiile a căror autoare sunt. Elena Harja în afară de recitare a expus și colecția personală de pictură naivă, domnul Nicolae Băciuț a recitat „Mistrețul cu colți de argint” de Ștefan Augustin Doinaș, apoi preotul Gheorghe Șincan a binecuvântat și a rostit rugăciunea de final.

În sală au fost prezenți rapsozi de muzică populară, apropiați sau scriitori brașoveni, printre care și doamna Viorica Negoiaș, care este prezentă frecvent la evenimentele susținute de autori mureșeni la Brașov.

Dinuca Burian, Nicoleta Man, Fironica Moldovan, Icuța Blăjan

După schimbul de impresii în timpul unui protocol oferit de gazde, drumul „pelerinilor” a continuat la Bușteni, unde prin grija domnului Nicolae Băciuț, s-a vizitat Casa Memorială „Cezar Petrescu”.

Ghidul care ne-a condus în vizită, a menționat că, Muzeul memorial „Cezar Petrescu” este secție a Muzeului Județean de Istorie și Arheologie Prahova din Bușteni, deschis la 17 decembrie 1967, în casa în care scriitorul s-a statornicit în anul 1937. Interiorul casei, păstrează vechiul mobilier rustic, scoarțe vechi, ceramică românească, statui și tablouri, peste 10 000 de volume de carte, ziare și reviste, toate aceste din prețuirea pentru arta populară și pasiune pentru carte. La intrare, se află statuile celor trei martiri, Horia, Cloșca și Crișan, datorite scriitorului de sculptorul Oscar Han, tablouri semnate Iser, Jiquididi ori Demian.

Casa memorială „Cezar Petrescu”

În sufragerie se află mobilier lucrat în stil popular, ceramică din Transilvania, o icoană pe sticlă, un covor realizat în cel mai autentic stil oltenesc și perdelele lucrate ornamental pe pânză topită, iar bibliotecă numără peste 1.700 volume, majoritatea în limba franceză.

Covor rustic între etaje

Camera de lucru cu bibliotecă

Biblioteca de la etajul al II-lea al casei reprezintă locul unde scriitorul se retrăgea să lucreze. Camera de lucru (biroul de iarnă) păstrează masa de lucru a scriitorului, fotoliul și uneltele zilnice de scris, scrumiera (a fost un fumător pasionat), ibricul și serviciul de cafea. Cezar Petrescu, a locuit aici cu familia în perioada 1937 – 1961.

Mănăstirea Sinaia

Cum călătorului îi stă bine cu drumul, ne-am îndreptat spre „Perla Carpaților” cum e denumită Sinaia. Aici am poposit la Mănăstirea Sinaia despre care se știe că a fost zidită la 1695 de marele spătar Mihai Cantacuzino, fiul postelnicului Constantin, ctitorită între anii 1690-1695.

Covor rustic

Fiind prima construcție în această zonă, ea reprezintă și certificatul de naștere al orașului Sinaia. Ansamblul așezământului cuprinde Biserica voievodală „Adormirea Maicii Domnului”, Biserica „Sfânta Treime” și Paraclisul „Schimbarea la față”.

La început mănăstirea a fost construită astfel încât să adăpostească doisprezece călugări (după modelul Mântuitorului Iisus Hristos care și-a ales doisprezece apostoli).

Am vizitat în curtea vechii mănăstiri, lângă paraclis, cavoul lui Tache Ionescu, prim-ministru în perioada Primului Război Mondial, care a dorit să fie înmormântat aici. Alături de sarcofagul său se găsește bustul celei de-a doua soții, Adina, bust sculptat în marmură albă de sculptorul italian Roscitano, la Roma, în septembrie 1926.

Am intrat apoi, conduși de un preot ghid în muzeul mănăstirii, primul muzeu religios din România, construit în anul 1895 cu ocazia bicentenarului mănăstirii. Aici sunt expuse, printre altele, fotografiile și acuarele din sec XIX, reprezentând Mănăstirea Sinaia și călugări români la Muntele Athos, obiecte de cult din argint: vase pentru agheasmă și anafură, suporturi de candelă, din secolele XVIII-XIX. Impresionante cele cinci icoane de Pârnu

Mutu din jurul anului 1693 dintre care icoana sa pe lemn „Sfânta Treime” la stejarul Mamvri. Apoi, Biblia lui Șerban Cantacuzino de la 1688.

Ziua s-a finalizat aproape de apus, când am continuat drumul spre Cernica, impresionați, cu amprenta faimosului, am călcat pe urmele celor care au ctitorit edificii, necesar să le păstrăm intacte, să le valorificăm așa cum se cuvine, păstrând cultura românească

Viorica Șutu, Nicolae Băciuș, Gabriella, N. Șincan

Sorina Bloj

GABRIELLA COSTESCU

„Mureșeni...pentru minte, inimă și literatură”

la Mănăstirea Cernica și București

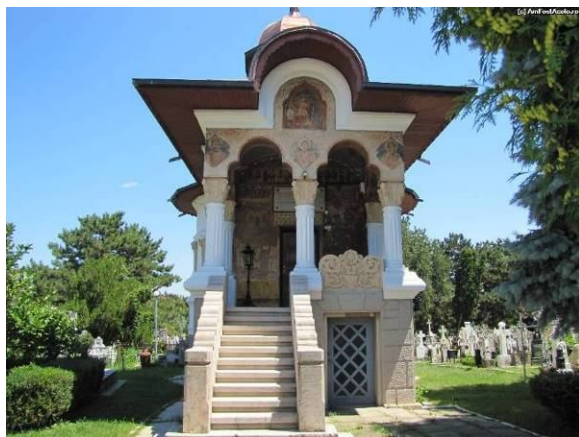
Să trăiești cultural și istoric devenirea poporului tău este până la urmă un act de moralitate față de acesta, un act de apartenență necondiționată și de iubire. Iată de ce, în ANUL CENTENAR, sub genericul „Mureșeni...pentru minte, inimă și literatură”, Direcția Județeană pentru Cultură Mureș, Primăria Municipiului Reghin, Biblioteca Municipală „Petru Maior” din Reghin, Asociația „Nicolae Băciut”, Biblioteca Orășenească „Liviu Rusu”- Sărmașu, Biblioteca Ibănești, și-au dat mâinile organizatorice pentru a face o

excursie la București, la Biblioteca Națională a României și a marca în felul acesta și ziua de 23 aprilie 2018, Ziua Bibliotecarului și totodată Ziua Internațională a Cărții. Colateral, sau mai exact complementar, au fost și alte vizite în locuri și la obiective menite a mângâia sufletele celor aproape cincizeci de participanți din Reghin, dar și Ibănești, Sărmașu, Tg.-Mureș, Târnăveni și Sighișoara. Au fost trei zile pline, cu două nopți de cazare la Mănăstirea Cernica, un complex de biserici și chilii aflate inițial pe două insule, acum unite, cu acces rutier, aflată la 12 km de București, unde amfitrion și ghid competent ne-a fost preotul monah, Ignatie Greco, care este de asemenea și un poet rafinat de factură creștină.

Spicuiesc diar câteva date auzite de la gazde și/ sau găsite pe Internet, și concentrate rezumativ de subsemnatul, despre istoricul ei. Așadar, Mănăstirea Cernica este atestată documentar din 1608, fiind ctitorie a marelui vornic Cernica Știrbei și a soției sale, doamna Chiajna. În 1781, odată cu venirea starețului, Sfântul Cuvios Gheorghe, unul dintre ucenicii Sfântului Paisie de la Neamț, a avut loc un reviriment, cu refaceri de locașuri, având loc și o înflorire duhovnicească și culturală, tributare până atunci războaielor și ciumei.

Biserica „Sfântul Ierarh Nicolae”, aflată pe insula din spatele cimitirului, este construită după cutremurul din 1802, de către starețul Timotei, fiind sfințită în 1815. Stricăciunile apărute după cutremurul din 1940 au fost remediate de patriarhul Justinian, în urma lucrărilor dintre anii 1965-1967. Pictura actuală aparține zugravului Fotache, iar icoanele împărătești și portretele stareților Timotei și Gheorghe sunt opera lui Nicolae Polcovnicu.

Biserica „Sfântul Lazăr”, din cimitirul mănăstirii, a fost zidită tot în vremea Cuviosului Gheorghe, ea fiind sfințită în anul 1804. Fiind de mici dimensiuni, bisericuța impresionează mai ales prin arhitectura și decorația exterioară.

Biserica închinată Sfântului Mare Mucenic Gheorghe, aflată pe prima insulă a complexului monahal, a fost zidită de Sfântul Ierarh Calinic și de de episcopul Ioanichie Stratonichios, între anii 1831-1832. Până la această dată, obștea monahală viețuia în jurul Bisericii Sfântul Nicolae, în ostrovul din spate; după construirea noii

biserici, Sfântul Calinic muta obștea monahală în jurul acesteia.

Dupa ce a fost părăsită vremelnic, din pricina unei epidemii de ciumă, Mănăstirea Cernica a fost restaurată, în anul 1842, de către Sfântul Calinic (1787-1868), care a fost stareț al mănăstirii vreme de 31 de ani (1818-1850). Afectată de cutremurul din anul 1838, biserica cea nouă a fost refacută de Sfântul Calinic, sfințirea acesteia având loc în ziua de 6 august 1842. Moaștele sale odihnesc și astăzi în biserica cea mare a mănăstirii. Mai târziu, în anul 1939, biserica este restaurată de patriarhul Nicodim.

Pe latura de sud a chiliilor se afla Paraclisul „Adormirea Maicii Domnului”, zidit în anul 1790, de către Dan Brașoveanu. Acesta a fost restaurat, la vreme, de arhimandriții Nicodim și Pimen. Un al doilea Paraclis, „Sf. Ioan”, a fost ridicat în 1842. De-a lungul timpului s-au ridicat trei biserici și trei paraclise. Cel de al treilea paraclis este „Intrarea în biserică”.

În anul 1778, pictorul Nicolae Polcovnicu a înființat, în incinta Mănăstirii Cernica, o mare școală de pictură bisericească. Aici au studiat și au pictat zugrăvi precum Nicolae Teodorescu (profesorul lui Gheorghe Tătărescu), David Adam și Gheorghe Fruginschie. În incinta mănăstirii a mai funcționat și o școală de

copiști, de la care au rămas numeroase manuscrise, descoperite de Nicolae Iorga și depuse în arhivele de la Academia Română. Biblioteca mănăstirii păstrează peste 14.000 de volume, cinci mii de cărți de patrimoniu și o arhivă cu multe manuscrise unice.

De-a lungul timpului, în Mănăstirea Cernica au trăit nenumărați bărbați aleși, de la simpli călugări, la episcopi și mitropoliți. Tot aici au fost gazduiți episcopi și mitropoliți exilați din Basarabia și Bucovina, odată cu alipirea acestor teritorii la Rusia sovietică.

Eminescu, Caragiale, Maiorescu și Slavici veneau aici la Cernica. Ei aveau chiar o bancă a lor în acest ostrov al sfintei liniștiri. Chiar și astăzi în același loc se găsește o bancă (aceeași bancă pe care au stat!?), familia Gherghicenilor îngrijindu-se din generație în generație să le păstreze memoria în acest fel.

Dinuca Burian, Gabriella Costescu

Tot aici a intrat călugăr la 19 ani (fiind călugărul Iosif), apoi diacon, scriitorul Tudor Arghezi. I-am vizitat chilia unde a stat doi ani, auzind din gura părintelui Ignatie și întâmplări despre cel care ulterior avea să devină un titan al literaturii române, cunoscut și ca „poetul de la Mărțișor”.

Actualmente, în mănăstire viețuiesc întru iubire de Dumnezeu un număr de 35 de călugări.

Multe date și informații ne-au fost dezvăluite și de părintele Elefterie, custodele Muzeului de la Cernica, la vizitarea acestuia, muzeu care păstrează printre multe altele: un număr considerabil de icoane vechi, portretul starețului Visarion al Cernicăi realizat de Nicolae Grigorescu și opera lui Theodor Pallady: Iisus în Grădina Ghetsimani. Se mai află aici: un chivot din argint, ce datează din 1793 și ilustrează Biserica „Sfântul Nicolae” de dinainte de restaurare, obiecte de cult îmbrăcate în argint și dăruite de principesa Dolgorukova din Moscova, două Evanghelii împodobite cu argint aurit și un număr impresionant de hrisoave.

Cimitirul mănăstirii, rezervat inițial monahilor din obște, s-a lărgit cu vremea, prin morminte ale unor fruntași ai vieții culturale și politice, precum: Gala

Galaction; Naum Râmniceanu, istoricul Ioan Lupaș, pictorul Ion Țuculescu, mitropolitul primat Nifon, Tudor Minulescu, Gurie Grosu, mitropolitul Basarabiei, Pan Halippa, luptătorul pentru unirea Basarabiei cu patria-mamă, ctitori sprijinitori, Alina Știrbei, Greceanu, Filipescu, părintele Dumitru Stăniloae; Ioan Ianolide, scriitorii Daniel Turcea, Ion Vlasiu, Vasile Andru, actorul și regizorul Geo Saizescu și de foarte curând, actrița Stela Popescu etc.

Cimitirul, cu atâtea nume celebre, știute sau mai puțin știute, a fost de asemenea loc de pelerinaj și de pioasă și culturală aducere aminte, pentru mureșeni. Și asta încă din seara ajungerii la mănăstire. Nu au lipsit nici instantaneele fotografice.

A doua zi, înainte de prânz, s-a mers la Biserica Patriarhiei, vizitându-se și Catedrala Mântuirii Neamului, mai puțin Nicolae Băciuț, „sacrificatul de sevicu”, care a trebuit să meargă la Biblioteca Națională să rânduiască pentru manifestarea de a doua zi: expoziția „100 de cărți pentru Marea Unire”, care este proiectul său, expoziția foto „Biserici de lemn din județul Mureș”, expoziția de cărți cu autori mureșeni etc.

După amiază s-a mers la Muzeul Național al Satului „Dimitrie Gusti”, aflat pe malul lacului Herăstrău. „Crearea Muzeului Satului este rodul unor cercetări intense și susținute, teoretice și de teren, a unor experimente muzeografice, de peste un deceniu, coordonate de profesorul Dimitrie Gusti, întemeietor al Școlii Sociologice din București. Ca șef al catedrei de sociologie din cadrul Universității București, Dimitrie Gusti a organizat între 1925-1935, cu specialiști din diverse domenii (sociologi, etnografi, folcloriști, geografi, statisticieni, medici) și cu studenții săi, campanii de cercetări monografice, cu caracter interdisciplinar,

într-un număr relativ mare de sate de pe teritoriul național. Pe baza acestor experiențe, a unei munci asidue de concepție și a sprijinului moral și material al Fundației Regale „Principele Carol”, din martie 1936, în numai două luni, s-a putut clădi o opera muzeografică de excepție. În acest scurt interval de timp, echipele de specialiști și studenți (aceiași care participaseră la campaniile de teren), conduse de profesorii D. Gusti și H. H. Stahl, au achiziționat din satele cercetate construcții țărănești (case, anexe gospodărești, biserici, instalații tehnice) și obiecte de interior (mobilier, ceramica, țesături, unelte etc.), considerate ca reprezentative pentru locurile lor de origine”.

Răzvan Ducan, Nicolae Băciuț, pr. Ignatie Grecu, pr. Nicolae N. Ghe. Șincan

Cu alte cuvinte, un sat adevărat, cu monumente și artefacte din sec. al XVII, până în sec. XX, construcții reprezentative provenite din toate zonele etnografice ale țării. Aici, în frumoasele lor costume populare, mureșenii s-au simțit ca acasă, vizitându-l cu multă bucurie, sub îndrumarea unor custozii competenți ai muzeului. Programul artistic dat de mureșeni, program format din cântece populare interpretate de grupurile folclorice „Crenguța de brad” din Reghin și „Graiul Câmpiei” din Sărmașu, dar și priceșne și poezii populare interpretate de Maria Crișan, Mărioara Popovici, Viorica Oprea, Moldovan Filinoca, Dumitru Gliga, a atras numeroși vizitatori, români și străini, stârnind ropote de aplauze, mureșenii fiind solicitați și la numeroase reprize... fotografice.

Seara, în sala de mese a mănăstirii, sub îndrumarea pioasă, dar plină de solitudine a părintelui monah Ignatie Grecu, mureșenii au trimis cântece, în special priceșne, și poezii de laudă, către Dumnezeu. Am reținut: „Hristos a Înviat”, „Minunat loc în

cer”, „Balada cerbului”, „Iisus al meu”, dar și „Mândru-i codru primăvara” etc.

Nicolae Băciuț, directorul Direcției pentru Cultură Mureș și Sorina Bloj au fost conducătorii laici atenți și generoși ai grupului, care au simțit duhul locului și au acționat în consecință. De asemenea, Dinuca Burian, conducătoarea celor din Sărmașu.

Nicolae Băciuț a recitat din Nichifor Crainic, Radu Gyr și din creații proprii. Sorina Bloj, harnicul director de la Biblioteca Municipală „Petru Maior” din Reghin a cântat o priceasnă, poeta Gabriella Costescu din Sighișoara a recitat și ea o poezie, iar părintele (fost) protopop al Tg.-Mureșului, Nicolae Gheorghe Șincan a citit o minunată poveste-povață. Câteva poeme pline de duh dumnezeiesc și învățătură creștină au fost spuse și de gazda noastră, părintele Ignatie Grecu. De asemenea s-a cântat „La mulți ani” celor doi Gheorghe din grup: dl. Gheorghe Precup și Nicolae Gheorghe Șincan.

Peste tot pe unde s-au preumblat mureșenii au fost întâmpinați cu vădită încântare, mai ales că marea majoritate dintre aceștia erau îmbrăcați în frumoase costume populare românești, cu panglici și eșarfe tricolore, pe care le purtau cu vădită mândrie.

Subsemnatul, am tras „o fugă” și până la Cimitirul Bellu pentru a-i saluta pe prietenii sufletului meu: Mihai Eminescu, Nichita Stănescu și Adrian Păunescu.

26 aprilie 2018

Răzvan Ducan

Gheorghe Nicolae Șincan

O doamnă înțepată

O harnică cititoare a ziarului nostru „Cuvântul liber”, în vârstă de ...de ani, mi-a mărturisit, cu o sinceritate debordantă, că dumneaei îi place uneori, o bârfă „mică și nevinovată”, adică o bârfă dintr-acelea pe care după ce o auzi, îți vine să zici „zâmbește cumpătat și vezi-ți de drumul tău”! Și mi-a spus, de fapt mi-a scris, o astfel de bârfă, care are o doză de umor în ea de te strici de râs. Am râs și eu cu multă poftă, am postat-o, nu înainte de a pune povestioarei un titlu:

O doamnă foarte fițoasă și cu nasul pe sus, care locuia într-un cartier de lux, merge cu un Mini Cooper la medicul său. Intră în biroul acestuia și strigă:

-Doctore, e groaznic, am fost înțepată de o viespe.

-Haideți doamnă, calm, spune medicul, probabil nu e mare lucru...

-Dar doctore, tu nu-ți dai seama, este extrem de ...cum să spun ...este îngrozitor de jenant, știi...

-Dacă mi-ați spune întâi unde ați fost mușcată?

-Aaaa, asta nu! În niciun caz!

-Dar, doamnă, sunt doctor, puteți să-mi spuneți!

Nu, nu, asta nu, pentru că tratați toate prietenele mele și dacă ar afla, viața mea socială ar fi distrusă!

-Dar eu respect secretul profesional, nu voi spune nimănui. Zău doamnă! Ziceți!

Atunci, doamna se apropie de doctor, se asigură că nu mai e nimeni în cameră și-i șoptește:

-Într-un magazin cu reduceri, de la periferie...

Crucile zburătoare

Vreau să vă povestesc o legendă. Am citit-o în cartea lui Danion Vasile, „Cartea nunții” și este ca o „definiție” a unei căsnicii creștine, în armonie.

Se spune că într-o țară frumoasă și îndepărtată, viețuiau vulturii aurii. Acești vulturi aveau pene de aur, dar numai pe câte o aripă: masculii pe aripa dreapta, iar femelele pe aripa stângă. An de an, după ce le creșteau puii, plecau într-o ultimă călătorie, spre Muntele Liniștii, unde se întâlneau cu strămoșii lor, plecați în alte lumi. Într-un an, oprindu-se să se odihnească, oamenii i-au prins și le-au tăiat aripile cu penele de aur. Unii se târau pe pământ, alții încercau să zboare, dar finalul era același, mureau după o vreme, fără să ajungă la Muntele Liniștii. Sprijinindu-se unul pe altul, stând aproape unul de altul, doi vulturi au simțit că prind puteri și, la început, au încercat să fâlțâie din aripi și apoi au reușit să se înalțe la cer și să zboare. După ei, alți vulturi s-au înălțat la cer, perechi, perechi, zburând spre Muntele Liniștii. De jos, corpurile lor, foarte apropiate, dădeau impresia că sunt niște cruci zburătoare, ce se îndreptau spre Muntele Liniștii.

Îmi place mult povestea și pot spune că știu mulți oameni care au, sau au avut, o căsnicie armonioasă, asemănătoare cu legenda aceasta.

M-aș bucura să vă știu și pe dumneavoastră printre aceștia!

Mureseni la Biblioteca Natională a României

Au fost trei zile de drumuri lungi cu evenimente culturale, cu vizite de documentare, în care entuziasmul a învins și oboseala și timpul. Într-un ritm susținut, mureșenii implicați în acest proiect au făcut peste tot o foarte bună impresie și s-au bucurat de admirație nu doar în acțiunile culturale, ci și în spațiile publice, având în vedere că cea mai mare parte a participanților s-au îmbrăcat în costume populare tradiționale, reprezentative pentru cele mai importante zone etnofolclorice mureșene.

Traseul cultural a fost cuprinzător, substanțial, de la lansări de carte la expoziții (de carte - în Proiectul „100 de cărți pentru Marea Unire”, inițiat de Nicolae Băciuț, de fotografii: „Monumente istorice. Biserici de lemn din județul Mureș”, autor Nicolae Băciuț, de pictură naivă, autor Elena Harja), la recitaluri de muzică și poezie, dialoguri pe teme literare.

Au fost întâlniri admirabile cu oameni și locuri, prin care s-au scos în evidență valori mureșene, fiecare participant îmbogățindu-se sufletește cu experiențe de care nu ai parte toată ziua, luându-și hrană spirituală pentru drum lung.

A fost unul dintre cele mai importante proiecte culturale mureșene derulate de-a lungul anilor. Participanții și-au scris impresiile lor, iar jurnaliștii „de serviciu” au încercat măcar în parte să consemneze ceea ce s-a întâmplat, ca o mărturie peste ani.

Coordonatori ai acestor proiecte au fost Nicolae Băciuț, Sorina Bloj, Dinuca Burian, Nicoleta Man, lor alăturându-se pr. dr. Gheorghe Nicolae Șincan, Răzvan Ducan.

Nicolae Băciuț

FOLK DE VERDE CRUD

Asociația Literară „Creneluri Sighișorene” în parteneriat cu RadioSon Sighișoara, a organizat sâmbătă 28 aprilie 2018 ora 20, o seară deosebită cu Grupul Folk „OM BUN” din Brașov. Evenimentul a avut loc la Pizzeria „San Genaro” din Cetatea Sighișoara.

Componenta grupului: Teodora Beleaua (fiica), – voce, vioară; Mihaela Beleaua (soția), – voce; Codrut Beleaua – voce, chitara armonie. Grupul Folk „OM BUN” s-a conturat în această formulă în 2003 și a fost „botezat” așa în 1995 de Victor Socaciu, care a considerat că merită să poarte acest nume.

Din istoricul grupului: La început, prin 1994 se numeau Grupul „Beleaua” compus din: Codruț Beleaua – chitară armonie, voce; Mihaela Tătărașanu – voce; Ioana Mihaescu – voce; Nae Berechet – chitara solo, voce.

Într-o varianta de trei – Codrut, Mihaela și Nae – au câștigat Marele Premiu al Festivalului, editia a V-a, dar și un Premiu special intitulat „Nicu Vladimir”, premiu înmănat de Vali Sterian, instituit la aceea ediție în memoria artistului folk plecat dintre noi.

Premiul special primit în 1996 la Festivalul Folk „Floare de Colț”, îi conduc spre primul album „Zbor prin beton” lansat în 1997. Cel de-al doilea album „Revelație” a fost lansat în 2014.

-În perioada 1998-2013 – sunt prezenți constant la diverse manifestări, spectacole și concerte, în țară și străinătate, apariții la diverse emisiuni radio și televiziune. Cu melodii și versuri proprii, „Om bun” aduce un suflu aparte în muzica folk actuală.

Fiecare participant la evenimentul din Sighișoara, a primit din partea artiștilor, CD-UL „Revelație”, OM BUN, cât și volumul „Poezii pe ape”, Libris Editorial, autor Mihaela Beleaua.

*„Izvorul cuvintelor dintâi
Când lumina era căpătâi
Cu zborul păsărilor ne-nveleam
Și în armonia tuturor vibram.”*

Pe coperta albumului muzical artiștii au menționat: ”Albumul muzical este o contribuție la frumusețea acestei lumi.”

De asemenea pentru ascultătorii Radio Son Sighișoara, au fost dăruite 3 cărți pentru un concurs pe care îl va face radio-ul.

Fiind o întâlnire de suflet între iubitorii de muzică și poezie, la final a avut loc un recital poetic la care au luat parte membrii Asociației Literare „Creneluri Sighișorene”, respectiv Ana Munteanu Drăghici, Piroška Hanea și subsemnata. Seara a fost specială, muzica deosebită, iar autoarea Mihaela Beleaua a semnat autografe pe volumul „Poezii pe ape”.

Mulțumim Pizzeriei „San Gennaro”, doamnei Dana Ganea pentru sprijin.

GABRIELLA COSTESCU

„Poezii pe ape” – Mihaela Beleaua

Metafora

Fiecare zi care crește în mine
E mugurul luminii ce naște o pâine.
Mușc din liniștea pământului frânt,
Și ascult și tac și mănânc
Și ascult.

Aud pe sub ape cozile peștilor,
Aștept peste țărături copitele cailor.
Mă rog peste toate,
Între toate eu sunt,
Îmi râde un cântec
Și-mi cântă un gând.
Fiecare om ce-mi cunoaște lumina
Ascultă și tace și mănâncă
Furtuna.

Se sparg pe alei secundele mele,
Alerg peste toate albinele lumii,
Sunt ruga din miere,
Cu sâni de văpăi.
Sunt ziua și noaptea, clepsidra perfidă,
Manânc tot nisipul știutelor căi
Și rad cu soarele, la tine în inimă.
Apoi ...
Mă retrag în chilia sufletului.
Eu sunt! Eu sunt!
E liniște. Plin. Pace.
Tac. Și mănânc. Și respir. Și ascult.

Transformare

Dacă mă gândesc la tine
Simt cum picioarele devin izvoare
Care șerpuiesc printre rădăcinile munților
În lumina verde a cerului.
Simt cum mâinile aruncă aerul
Undeva, deasupra galaxiei
Pentru cei care nu respiră verbul iubirii,
Încă mai departe ajunge neliniștea
Ce-o simt când mă gândesc la tine.
De ce am atâtea cuvinte să te îmbrățișeze?
De ce exista atâtea moduri în care
Să pot descoperi că tot Universul se
gândește la tine
Și prin mine?

MAI

O zi minunată în atmosfera satului de odinioară

Să petreci zile minunate în atmosfera satului românesc de odinioară sau să vrei să te rupi de rutina zilnică încercându-ți sufletul cu ceva frumos, trebuie să iei inițiativă. La aceasta s-a angajat și coordonatorul Centrului, psihologul Éva Bálint când a hotărât, ca în data de 12 mai 2018, să facă o excursie cu copiii Centrului „Creștem împreună” din Sighișoara, la Sibiu, la Muzeul Civilizației Populare Tradiționale „Astra”.

În cadrul Proiectului Național „Creștem împreună”, Filiala Mureș, intră și în acest gen de activități, excursia.

Așadar împreună cu dir. prof. Mariana Tămaș, 26 de copii, 11 cadre didactice/ voluntari și 12 părinți/ aparținători, au luat drumul Sibiului pentru vizitarea Muzeului „Astra”, care, prin programele propuse ajută la cunoașterea unui mediu agreabil, descoperirea unor lucruri noi, anume: satul autentic românesc,

plimbarea în jurul lacului superb, a unei grădini zoologice și binețles ateliere tematice, date despre credințele românilor, despre rolul bisericii în comunitate și măiestria celor care ridicau monumente sau confecționau obiecte de cult.

Muzeul în aer liber „Astra” fost înființat în anul 1963, de către o echipă condusă de Cornel Irimie, sub denumirea de Muzeul Tehnicii Populare. Abia, din anul 1990 muzeul se va numi Muzeul Civilizației Populare Tradiționale.

Cel mai mare muzeu în aer liber la sud de Sibiu, conține creații ale civilizației populare, case, ateliere, complexe de clădiri, presărate în jurul lacului, printre copaci. Am putut vedea aici o categorie de monumente, o descindere în casa tradițională românească care ne-a luminat la ceea ce se concentra viața socială, economică și comercială a satului. Cârciuma cu arhitectura casei țărănești, hanul cu influențe urbane, prima vatră a satului, locuri de popas în trecătorile carpatice ale negustorilor sau călătorilor. Pavilionul de joc, popicăria, scrânciobul, exprimă viața ludică a satului, ca și remiza de pompieri, prăvălia țărănească, școala sau primăria.

Viața spirituală, laică sau religioasă, culminează cu reprezentarea obiceiurilor sau credințelor, practicile magice străvechi,

mentalitățile arhaice și psihologia gândirii comunității sătești sunt reprezentate de „Casa meșteroaiei” (vrăjitoarea satului).

În această parte de muzeu, case de olari, de oieri, de mineri și aurari formează un sat fără nume, un sat în care instrumentele țărănești atârnă pe pereți, sub streșini sau prin șoproane și pivnițe.

Copiii s-au oprit la casele vechi din chirpici unde se aflau ateliere meșteșugărești de olărit, împletiti fibre vegetale, confecționare de păpuși ecologice, pictură pe sticlă.

Activitățile culturale pe care le descoperi aici la Muzeul „Astra”, sunt diverse în fiecare anotimp și la alegerea vizitatorilor. Arta tradițională, arhitectura, morăritul și prelucrarea textilelor, toate pot fi găsite în acest mirific muzeu în aer liber.

Am ajuns și la biserică. Părintele paroh Claudiu Rareș Sbera, slujitor în biserica cu hramul „Sfinții Arhangheli Mihail și Gavriil”, a povestit că lăcașul de cult din Muzeul Civilizației Tradiționale ASTRA Sibiu, pare să cuprindă între pereții de lemn, asemenea unei nuci din povești, un întreg univers.

Dată la jumătatea secolului al XVIII-lea, biserica (neparohială), ilustrează, în mod deosebit, procedeele tehnice utilizate de meșterii populari la edificarea construcțiilor monumentale din lemn, sistemul constructiv fiind caracterizat prin tehnica de îmbinare a pereților din grinzi orizontale, cioplite și încheiate în cheutoare dreaptă, ale căror capete, ieșite în afară, sunt

profilate în trepte și dau un efect estetic cu totul deosebit întregului ansamblu.

Biserica adusă din Bezded, jud. Sălaj, este primul lăcaș de cult care a ajuns în Muzeul în aer liber din Dumbrava Sibiului.

Preotul aștepta să oficieze o cununie, când am intrat desculță pe locul sacru în biserică. S-a bucurat de vizită. Mi-a

povestit că l-a avut coleg la o cununie, pe preotul paroh al Sighișoarei, Ovidiu Dan. „Lumea vine la muzeu, la biserică, încearcă să se bucure sufletește, să se reculeagă. Slujbele se țin aici ca în orice biserică, duminica și la sărbători. Încercăm să le oferim oamenilor câte ceva, să participăm împreună la o agapă, de sărbători, la hram”.

Peisajul natural din Dumbrava Sibiului era îmbrăcat în haina verde crud a primăverii, plutea un aer de liniște, săgetat de țipetele păsărilor rare: păuni, rațe care înotau cu bobocii pe lac, cântecul păsărilor din crâng.

Unii copii s-au plimbat cu barca pe lacul Dumbrava nr. 1, alții au alergat prin minunata dumbravă plină cu florile multicolore ale primăverii. Asemeni lor s-au bucurat și părinții copiilor care i-au însoțit și voluntarii: Forsea Lucia, Stan Corina, Tekeres Kinga, Kovacs Ramona, Popa Mihaela, Băia Elena, asistenta Zoltan Maria, Friciu Floarea și subsemnata.

Am părăsit ulițele satului pășind spre altă minunăție, grădina zoologică. Am aflat

că este prima grădină zoologică a României deschisă în anul 1929. Animalele au un habitat identic cu acela din zonele din care sunt aduse. Fauna specifică zonei temperate e destinată urșilor, lupilor, cerbi, lei, tigri siberieni, zebre și cămile. Copiii s-au distrat când un pelican a ieșit în zbor din perimetrul destinat lui și s-a plimbat tacticos pe trotuar, apoi lemuriile de Madagascar și maimuțele care aveau pui, au oferit un amuzant spectacol de sărituri, probabil agitați de atâta lume. Cuștile și gratiile nu sunt în exces și nu pare că animalele nu au libertate de mișcare.

Pentru că ziua era pe sfârșite, ne-am despărțit de lumea feerică găsită aici, care mi-a dat impresia că ne aflăm într-o baladă a mioriței sau în satul moromeților. Locul pe care îl poți lua în suflet și care te determină să revii aici unde întradevăr este, DUMBRAVA MINUNATĂ.

GABRIELLA COSTESCU

Și rănille știu să râdă

Da, ești ploaia ce cade în mine,
jucăușă ca un copil desculț în iarbă
care înalță zmei;
hohot de dumnezeire
și laptele dulce din sânul poemului.
Îmi înflorește urechea când îmi șoptești
că ai vrea să-mi mângâi macii din sânge,
că așteptarea din trupul tău
nu mai are spațiu pentru a-și întinde brațele,
doar sărutul dornic să ni se lipească pe buze
ca aripa de cer,
când noaptea se va încolăci pe trupurile
noastre,
fără să ne pese că jarul stelelor
ne va lăsa urme adânci
cât degetul unui înger.
Apoi ne vom spune
că și rănille știu să râdă frumos...

Îngeri la tocul ușii din suflet

Printre colțuri de stele,
ne alergăm prin miriștea nopții
și zeii ne privesc cu atâta gelozie
încât ne pun piedici în iarbă.
Când ne strângem în brațe,
începe să ne cânte privighetoarea în sânge:
este atât de frumos, că Dumnezeu suspină...
Dimineața, când ochii ne sunt miere,
toți copacii au mirosul nostru
și coapsele ne sunt tatuate cu fluturi,
ne zâmbim și aerul dintre noi
se face un poem...

Ne răsar îngeri la tocul ușii din suflet
și lumina ne unește cu ale ei cătușe,
iar merii cresc atât de frumos pe cerul gurii
noastre,
încât timpul rămâne răstignit în urma
sărutului...

MAGDALENA DORINA SUCIU

IUNIE

ALEGERI UZPR

La sala „Europa” de la Hotel GRAND din Târgu-Mureș, în 4 iunie 2018, au avut loc alegeri în filiala Mureș-Harghita a Uniunii Ziaristilor Profesioniști din România. Au participat membri UZPR din cele două județe (13) la care s-au adăugat 9 împuterniciri, la convocarea unui grup de inițiativă care și-a propus să scoată din inerția multor ani o filială care își pierduse busola.

Urmare a votului liber exprimat, au fost aleși în Consiliul de Conducere pr.dr. Gheorghe Nicolae Șincan, președinte, Mihai Groza, vicepreședinte, Răzvan Ducan - secretar, Vasile Luca și Nicolae Băciuț, membri. Adunarea UZPR, filiala Mureș-Harghita, a fost condusă de Nicolae Băciuț, membru în Consiliul Director al UZPR.

Prima manifestare a filialei Mureș-Harghita, după alegeri, va avea loc la Reghin, unde, în parteneriat cu instituțiile de cultură locale, în 15 iunie 2018, va fi comemorat Mihai Eminescu și va fi susținută o conferință cu tema „Mihai Eminescu - ziaristul”.

Nicolae Băciuț

Ultimul clopotel - Serbare

În așteptarea vacanței de vară, entuziasmul elevilor pentru serbarea de final de an școlar adună energia de pe parcursul anului și o concentrează într-o serbare de neuitat. Așa s-a întâmplat și joi 14 iunie 2018, la Școala Gimnazială „Zaharia Boiu”, unde s-a serbat și ziua de naștere a copiilor cuprinși în programul Centrului de zi „Creștem împreună” a Organizației „Salvați Copiii” – filiala Mureș. De această dată sărbătoriți au fost 14 copii născuți între lunile mai-august 2018.

Profesor consilier școlar Bălint Éva a făcut deschiderea evenimentului prezentând invitații, respectiv părinții sau aparținătorii copiilor, cadre didactice, voluntari și membrii Asociației Literare „Creneluri Sighișorene”. A felicitat pentru început elevii care au participat la ce-a de-a XVIII-a ediție a Forumului Național al Copiilor care a avut loc la București în luna iunie 2018: Bliedea Sidonia, Hanea Andreea și Benkő Andrei. Copiii și-au exprimat bucuria participării și au împărtășit auditoriului impresii ale evenimentului cât și buna organizare a acestuia. Au primit apoi din partea școlii diplome și cadouri constând în rechizite școlare. În calitate de organizator alături de prog. Dir. Mariana Tămaș a proiectului concurs: “Eu aici, ai mei departe...” în cadrul Proiectului educațional „Creștem împreună” din 14.06.2018, doamna Bălint Éva a făcut referire la desfășurarea acestuia pe perioada de 6 ani, anume: -Expoziția - creație literară (Scrisori către părinții plecați în străinătate) și creație plastică (desenul familiei).

-Dezbateri metodico-științifică cu tema "Psihopedagogia integrării monitorizării și activizării elevului fără prezența parentală"

Scopul proiectului: diminuarea impactului negativ asupra copiilor rămași acasă asociat migrației părinților, implicarea copiilor într-un program de consiliere și de socializare în vederea ameliorării problemelor de dezvoltare cu care se confruntă, precum și a integrării sociale optime, prevenindu-se astfel situațiile de eșec școlar, abandon școlar și dezvoltarea unor potențiale tulburări psihice.

Obiectivele specifice ale proiectului sunt:

- Inițierea unor programe de suport școlar, de orientare școlară și consiliere pentru copii;
- Dezvoltarea programelor de timp liber, facilitarea socializării și asigurarea comunicării permanente cu părinții plecați în străinătate;
- Inițierea unor programe de suport și consiliere pentru persoanele în a căror grijă au rămas copiii;
- Promovarea spiritului de solidaritate în rândul membrilor Comunității.

A specificat de asemenea că Beneficiari direcți sunt 48 elevi (anul 2016) ai claselor pregătitoare – VIII ai căror părinți lucrează în străinătate, părinții copiilor sau familiile acestora (cei care supraveghează copiii în lipsa părinților); cadre didactice.

Asociația Literară „Creneluri Sighișorene” au pregătit copiilor un program artistic de muzică și poezie. Ana Munteanu Drăghici a făcut referire la activitatea ca și cadru didactic cât și colaborarea cu elevii în continuare, apoi a recitat din poemele lui Mihai Eminescu evocând cei 129 de ani de la plecarea între lăuceferi a poetului național. Anda Voican a interpretat „Ave Maria” și cântece din creația proprie, iar subsemnata am recitat poeme dedicate copiilor din creația scriitorului Ion Buciuman.

Marea surpriză a venit la finalul evenimentului când au fost premiați sărbătorii cu diplome, cadouri constând în rechizite școlare, un pliant cu activitatea lor din timpul anului, cât și un tort imens în lumânările căruia au suflat cu plăcere.

Desigur lacrima emoției din colțul ochilor a avut-o fiecare, vacanța urmând să separe pentru un timp prietenii legate în școală.

Dar...ca să nu fie lesne despărțirea, Bălint Éva a anunțat copiii despre programul imediat următor respectiv 18-22 iunie 2018 „Școala de vară” care va cuprinde cursuri de dezvoltare personală, excursii, activități practice, curs de limba engleză, o vizită la Muzeul pălăriilor de paie.

Succesul elevului se datorează profesorilor. Realizările lor de asemenea și proiectelor educaționale duse la îndeplinire cu dedicație. Satisfăcția dascălilor este mare atunci când elevul integrat în pregătirea școlară încununează toate aceste pentru viitor. Felicitări tuturor.

GABRIELLA COSTESCU

Eminescu la 129 de ani de nemurire

Poate că sub acest generic ar fi trebuit ca, la 15.06.2018, primăriile din județul nostru, în parteneriat cu bibliotecile și școlile pe care le oblăduiesc, să organizeze fiecare câte o activitate culturală, pentru a marca, prin ceva, trecerea Eminescului nostru cel fără de pereche prin această lume. El care a fost o culme a creației literare românești, el, geniul nostru, neegalat vreodată, el care prin alesele cuvinte ne-a înfiorat și ne-a ridicat de-atâtea ori inima și sufletul nostru cel nemernicit spre visare, el, troița veghetoare a conștiinței noastre, el fală și mărire a neamului nostru, are parte acum, după atâta vreme de la trecerea sa în eternitate, de prea puțină atenție și prețuire, pentru toate câte a făcut și ne-a lăsat moștenire.

Excepție fac, spre cinstea lor, primăriile și bibliotecile din Albești, Sărmașu și Reghin, care, cel puțin o dată pe an organizează manifestări culturale de ținută pentru a-l sărbători, așa cum se cuvine, pe marele Eminescu.

De această dată, gazdă a manifestărilor județene a fost Biblioteca reghineană, unde, harnica, neobosita și de toată lauda, doamna Sorina Bloj a adunat în jurul ei oameni de seamă ai culturii mureșene, scriitori, poeți, oameni de teatru, bibliotecari, cadre didactice, cantautori, folk-iști, elevi, dăruindu-ne o seară de muzică, poezie, teatru, de neuitat. A fost posibil acest lucru datorită buneii și statorniceii înțelegeri create deja de mulți ani între Direcția Județeană de Cultură Mureș, reprezentată de domnul Nicolae Băciuț,

Primăria Reghin, reprezentată de doamna primar Maria precup, cea care sprijină cultura mai mult ca oricare primar din județul nostru, și doamna Sorina Bloj, „focul viu” al tuturor manifestărilor culturale reghinene.

Elevii au fost cei care au deschis manifestările comemorative eminesciene, prin echipa de teatru a Liceului „Petru Maior” din Reghin, (condusă de doamna bibliotecar Monica Bengean) echipă laureată la mai multe festivaluri de teatru din țară, ce a transpus scenic, legenda „Meșterul Manole”.

Apoi, doamna Sorina Bloj ne-a spus povestea tristă a dactilografei Maria Puia din Blaj, arestată în 1935 și decedată după interogatoriul la care a fost supusă, pentru a mărturisi căror persoane le-a difuzat poezia „Noi vrem Ardealul”, poezie pe care domnia sa ne-a citit-o cu profundă emoție în glas. Pe parcursul întregii manifestări, în câteva reprize, doamna Bloj a ținut să marcheze „Anul Centenar al Marii Uniri”, acordând „Diploma de Gratitude” mai multor persoane, care, de-a lungul timpului au sprijinit activitatea Bibliotecii Orășenești Reghin.

Au urmat apoi luările de cuvânt, începutul făcându-l domnul NICOLAE BĂCIUȚ, moderator al manifestării, care a ținut să sublinieze faptul că: „sub semnul lui Eminescu, înviem prin poezie în numele Domnului”, iar „prin ceea ce el ne-a lăsat ca moștenire literară, este încă neegalat în vers și în profunzimea gândului său”, amintindu-ne apoi, într-o frumoasă formulă poetică, faptul că „noi toți suntem ai lui și el este al nostru, al tuturor, de-a pururi”.

Reputatul scriitor Ilie Șandru ne-a vorbit despre activitatea gazetărească a lui Eminescu, mai puțin cunoscută de publicul larg, domeniu în care Eminescu a excelat, făcând în toată cariera lui „o gazetărie în spirit românesc” și cu o mare „încărcătură patriotică”, „subiectele sale de atunci fiind foarte actuale și astăzi” tocmai pentru că el a cunoscut în profunzime viața românilor, iar în urma peregrinărilor sale prin Ardeal, el a lăsat în jurnalistică pagini memorabile privind „continua jertfelnicie a bunilor și răbdătorilor ardeleni”.

*Dinuca Burian, Olivia Cenan, Maria Vârzar
Bianca Roșca.*

Criticul de teatru, domnul Zeno Fodor, cum era și firesc, ne-a prezentat un Eminescu „îndrăgostit și fermecat de teatru” încă din tinerețe. Ștefanely, prietenul și colegul de școală al lui Eminescu la liceul din Cernăuți, care ne-a lăsat o carte de amintiri despre Eminescu în care pomenește, printre altele, de entuziasmul cu care Eminescu și colegii săi au urmărit spectacolele prezentate în 1864, la Cernăuți, de trupa celebrei actrițe Fani Tardini, trupă pe care, elevul Eminescu, îndrăgostit de teatru, a însoțit-o până la Brașov. În trupa lui Mihail Pascaly, de care se amintește în articol, Eminescu a fost sufleor, copist de roluri și, ocazional, actor și traducător, în perioada 1867-1869.

Subsemnatul am citit un poem dedicat lui Eminescu, iar scriitoarea de mare succes, Ioana Heidel, originară din România, dar trăitoare în prezent în Germania, deținătoarea unor mari premii internaționale pentru romanul său autobiografic „Dincolo de orizont”, cât și a romanului „Mi-a plăcut culoarea”, a donat bibliotecii reghinene cele două romane.

Părintele protopop Gheorghe Șincan ne-a informat asupra legăturii lui Eminescu cu Transilvania, drumurile sale pe aici, oamenii pe care i-a cunoscut, poeziile care au ca sursă de inspirație aceste mirifice locuri, Blajul care l-a impresionat mult, laicul, misticul, profanul din opera lui, domnia sa încheind cu o „învățătură” profundă și de mare sensibilitate despre Eminescu.

A urmat apoi momentul cântecului și al poeziei. Ca de obicei, elevi recitatori și soliști vocali de excepție ai doamnei bibliotecare Dinuca Burian din Sărmașu, cei care au cântat și recitat poezie românească anul trecut la Vatican, membrii ai formației „Graiul Câmpiei”, anume: Bianca Roșca, Olivia Cenan, Maria Vârzar, ne-au încântat cu recitalul lor de poezie și cântec românesc.

Traian Comșa

Au mai recitat din opera lor, poezii prin care l-au omagiat pe Eminescu: Ana Munteanu Drăghici, Gabriella Costescu, Ioan Baci, Adriana Dandu, Ioan Baci, Ioan Bândilă Mărceanu, Ioan Torpan, Maria Bucin o autentică și talentată creatoare de poezie populară. A fost clipa de poezie a serii care ne-a mângâiat și lecut sufletul nostru cel întinat cu toate păcatele lumii,

ridicându-ne pentru o clipă în visarea spre el, nemuritul Domn al poeziei Românești.

Cantautorii Traian Comșa, Anda Voican și binecunoscuta Angela Mărieșu au încheiat o seară ce ne-am dorit-o a fi nesfârșită, dar am primit în schimb promisiunea din partea doamnei Bloj că ne va oferi „o lungă seară de poezie”.

Angela Mărieșu

Ana Munteanu Drgăghici – recitare

Păcat de singularitatea acestui eveniment cultural întâmplat doar aici, la Reghin, când ar fi trebuit ca în această memorabilă zi să bată clopotele redeșteptării noastre spirituale, ca să ne trezim din somnul lenevos al nepăsării și să ne dorim a fi mereu și mereu aflători sub norocoasa umbră a Luceafărului nostru cel veșnicit acolo sus în tăriile cerești. Și tot acum, din smeritul nostru suflet ar fi trebuit ca noi, toți românii, să rostim o smerită rugă de iertare îndreptată spre Măritul, pentru tine Eminescule, iar în fierbințeala unei tănuite lacrimi picurate din sufletul nostru pe rostitorul tău vers, să putem a spune, ca o binemeritată mulțumire ce ți-o aducem: „Ne-ai învățat cuvântul ne fie înviere/ Și moștenita limbă, un fagure de miere”.

Mircea Dorin Istrate

DORUL DE DEAG I

M-așteaptă satul primenindu-și haina
Pe care-o poartă doar la sărbători,
Mă-mbrățișează astăzi cu privirea
Și codrul cel înmiresmat de flori.

Mă-mbrățișează ulița ce fuge
Ca bulevardele-n orașe mari,
Se pierde-n rai copilăria-ntreagă,
Ascunsă în păduri, printre stejari.

Mă-mbrățișează valea ce se scaldă
Sub muguri de zăpadă-n ghiocei,
Cu ea alături suie către stele
Copii frumoși, ca turmele de miei.

Mă-mbrățișează dealul ce își spală
Picioarele în valea curgătoare
Ce-mi taie satul în felii de-azur,
Purtându-mi dorul dincolo de zare.

Mă-ntorc la tine, satul meu din vale,
Să te întreb cum stai cu sănătatea...
Izvorul cald și blând al veșniciei
Trăiește-n gândul meu, cu puritatea.

Dorul de Deag, dorul de Deag
Stă veșnic treaz, la mine-n prag.

ACASĂ

Ne veșnicim în ale vieții clipe
Când primăvara albă intră-n noi,
Lăsând cireșul plin să se înfrupte
Din aura curgândă în zăvoi.

Pornim la drum acum cu iarba-n plete,
Părtași să fim la noua înflorire;
Chiar munții veșnici, înverziți de brazi,
Salută anotimpu-n devenire.

Stejarul își îmbracă straie noi
Ca un țăran în zi de sărbătoare,
Cu peștii argintii săltând zglobii,
Ne cheamă iazu-n dup-amiezi cu soare.

A înflorit un rug în țintirim,
Lumini trimite către crucea stinsă,
Biserica ce străjuie pe deal
Ne-așteaptă-n prag, cu ușa larg deschisă.

IOSIF ALBU

“Cununa grăului”, la Sînpetru de Cîmpie

Există în trecerea omului prin viață momente în care se pune stavilă timpului, momente în care percepția acestui veșnic inamic poate fi modificată de impresii și trăiri. A știut țăranul român să găsească pe parcursul unui an, momente definitorii, zile și ceasuri ce marchează un calendar mai puțin văzut sau cunoscut. Mai mult, a știut omul să își găsească corespondent în natură, în jurul lui, lucruri, obiecte sau ființe cu care a împărțit timpul sau a știut să îl drămluiască mai bine.

Țăranul român nu s-a dus niciodată la muncă sau nu s-a trezit după sunetul alarmei ceasului. Urcarea soarelui pe cer îi era de ajuns să știe ce are de făcut: când să își facă odihna la lucru sau când să stea de ojână. Mai mult, tot ce era în jurul lui îl anunța când e timpul pregătit pentru lucrările sale. Inteligența nativă era completată de sprijinul de netăgăduit al mediului înconjurător. Nu te așezai niciodată pe iarbă sau pământ, dacă în numele lunii în care te aflai era și litera „r”, iar venirea verii se făcea odată cu coacerea cireșelor și a spicului de grâu și orz. Grâul a avut întotdeauna conotații mistice pentru cel ce trudea pământul așa că risipirea boabelor pe jos sau aruncarea pâinii era privită ca un sacrilegiu.

S-au adunat și în acest an secerători și secerătoare, din șapte sate, vorba unui cântec popular, să dea o mână de ajutor la secerat de grâu, pe o tarla situată în localitatea Sînpetru de Cîmpie, cu mic, cu mare, ca într-o zi de sărbătoare. Asociația culturală „Graiul Cîmpiei”, prin președinta

acesteia, Aurelia Pop, Primăria Comunei Sînpetru de Cîmpie, Direcția Județeană pentru Cultură Mureș și-au dat mâna și în acest an, pentru a organiza cea de-a patra ediție a evenimentului intitulat, un moment important în viața culturală și artistică a comunității din Cîmpia Transilvană. A știut și de această dată, amfitrionul și totodată managerul acestui proiect, Dinuca Burian să adune laolaltă hărnicia, cultura și voia bună. Așadar, o manifestare ce a cuprins prelegeri despre cărți adunate într-un secol de Românie, seceratul, descântatul cununii, sfințirea holdelor, purtarea cununii și binecuvântarea casei unde s-a adus cununa, dar și momente de folclor și dăruire, dovedindu-se încă o dată că, cei ce știu lucra, știu să se bucure de recoltă.

Semnalul a fost dat în jurul orei 9.00, în locația numită „La Basculă”, unde secerătorii și invitații prezenți au așteptat ca spicele de grâu să se usuce bine să poată fi treierate. Acesta a fost momentul folosit de către organizatori pentru a discuta despre grâu și semnificații, despre cultură și cărțile ce o cuprind, într-un proiect ambițios cu ocazia Centenarului Marii Uniri. Directorul Direcției pentru Cultură Culte și Patrimoniu Cultural, Nicolae Băciuț a fost amfitrionul acestui moment, alături de pr. Protopop, Nicolae Șincan, scriitoarea Gabriella Costescu, poeta Ana Munteanu Drăghici, vicepreședintele Consiliului Județean Mureș, Alexandru Câmpeanu, primarul comunei Sînpetru de Cîmpie, Lucian Pogăcean, viceprimarul, Adrian Iușan, consilieri locali, consilieri județeni și membri ai Parlamentului României, primari din comunele învecinate, reprezentanți ai Centrului Județean pentru Cultură Tradițională Mureș, și la care au asistat toți cei prezenți.

Preot Gheorghe Nicolae Șincan, Ani Teglas

La ivirea soarelui de după nori, după o ploaie de vară, grupurile folclorice și interpreții invitați, alături de oficialitățile mai sus amintite și preoții comunei au plecat spre lanul de grâu, cu cântec și secera pe umăr. Au dat curs invitației organizatorilor, Grupul folcloric „Graiul Câmpiei” din Sârmașu, Grupul folcloric „Astea-s ibăștencele” din Ibănești, Grupul folcloric „Urmașele dacilor” din Șerbeni, Ansamblul de dansuri populare „Mugurelul” din Sîncraiu de Mureș, coordonat de Valentina și Nicolae Bolog, Ansamblul de dansuri populare „Copiii Sînpetrului”, coordonați de Paula și Ionuț Uțiu, Taraful „Ardealul” din Gherla, cu al său primas, Mihaiu Emil.

Grâul a fost secerat, snopii făcuți și cununile împletite, iar apoi preoții au binecuvântat holdele și pe cei care lucrează la ele. Cununa de grâu a fost pusă pe capul unei copile și adusă la gazdă, unde s-a respectat obiceiul de odinioară, acela al înmânării cununii. La locul menit, s-a amenajat o expoziție cu produse de panificație, de la care nu lipsea pâinea, cozonacul, palanețele și colacii, iar în imediata apropiere, se afla și o expoziție de ii populare, despre care cei prezenți au putut să afle, care sunt indiciile înscrise în fiecare floare sau croială. A venit rândul formațiilor de dansuri, ale grupurilor populare, a micilor recitatori și a interpreților să ofere celor prezenți un moment artistic. Rând pe rând, pe lângă grupurile și formațiile amintite mai sus, au cântat: Ileana Moldovan, Mărioara Precup Stoica, Aurel Șuteu, Nelu Șoptorean, Vasi Cărbuț, Anghelina Timiș Lung, Taraful „Ardealul” cu un grup de elevi ai școlii populare de arte, Doru și Alin Pop și Ionela Moruțan.

Parteneri media ai evenimentului:

Favorit TV, TV Alder Târnăveni, TVR3, iar cei care au susținut evenimentul: SC Professional Guard SRL – Tg. Mureș, Lion Company SRL-Tg. Mureș, SC Bologa SRL - Pogăceaua, SC Viorela SRL- Rîciu, IUȘAN AGRO SRL- Sânpetru de Câmpie.

Mihai Teodor Nașca

RÂNDURI – GÂNDURI

SIMINA LAZĂR

SCRISOARE DESCHISĂ DIN PARIS

Dragă Doamnă Gabriella Costescu,

Tare m-am bucurat primind mesajul dvs. cu Revista „Creneluri Sighişorene” nr. 12. Mi s-a părut că a venit din nou Moş Crăciun încărcat de daruri! Căci aveți într-adevăr o revistă bogată! Bogată în idei și în informații. Dar de fapt, revista nu este decât reflectarea activității extrem de bogate a dvs. și a grupului dvs. de prieteni! Și dvs., ca și domnul Băciuț participați la nenumărate evenimente culturale. M-am amuzat să le enumăr și nu-mi venea să cred. Nu înțeleg cum de aveți timp să organizați atâtea evenimente. Nu plecați niciodată în vacanță?

Aproape fiecare pagină povestește despre o manifestare. Astfel am aflat că în iulie dvs. ați fost gazda evenimentului „Interferențe culturale” și după aceea la Brașov s-a organizat Festivalul de Carte și Muzică. Apoi a fost „Tabăra de Creație” de la Lăpușna, urmată de „Caravana Culturii”,

de sărbătoarea de la Sărmașu la care ne-am întâlnit, de tabăra „Ion Vlasiu” de la Bistra-Mureșului.

Iar în toamnă alte manifestări: recitare de poezii în satul Vaidacuta, festivalul de literatură „Romulus Guga” de la Târgu Mureș, comemorare la Răstolița, seară de poezie folk la Sighișoara, lansare de carte la Brașov, vernisajul artistei Ligia Coman la Sighișoara, sărbătoarea dansului de la Albești, sărbătorirea Zilelor Bibliotecii organizată de doamna Dinuca Burian la Sărmașu. Și bineînțeles la 1 decembrie, sărbătoarea Zilei Naționale care a condus de asemenea la o mulțime de evenimente culturale!

Admir grupul dvs. de prieteni care știe să se organizeze atât de bine! De fapt, am văzut că aveți prieteni și pe alte meridiane și m-am bucurat că și pe acolo se mai vorbește românește din când în când.

Căci mie mi se pare tare dulce limba noastră! Tocmai am scris pentru un prieten francez un text despre România în care puneam în evidență faptul că limba noastră este un miracol. Deci vă dați seama că am apreciat poeziile „limbii române” ale domnului Răzvan Ducan! Împărtășim aceeași viziune!

Și poeziile dvs. m-au emoționat. Dvs. descifrați limba clopotnițelor și cântecul foșnit de vânt. Și auziți iarba cântând la harfa, toamna la mandolină! Ce senzualitate ascunsă are strofa:

*Dă-mi paharul pe care
Buzele toamnei
și-a lăsat mirosul
și vei auzi
sunetul trandafirilor
ce se deschid
ca vocea inimii mele.*

Felicitări! Dar multe lucruri interesante pot fi găsite în revista dvs., dacă ai timp să cauți! Astfel citind interviul luat domnului Nicolae Băciuț de către Maria Daniela Pănzăzan am aflat că domnul Băciuț era prieten cu Nicolae Steinhardt. Voi trimite revista dvs. unui prieten din Franța (Michel Simion) care a tradus în franceză din scrierile lui Nicolae Steinhardt. De asemenea, unei prietene de la București

(poeta Nazaria Buga) care este foarte interesată de subiect.

Și tare emoționată am fost văzând că tradiția cununii de grâu la secerat se mai păstrează încă! Eu auzisem de la mama mea despre sărbătoarea secerișului și am povestit de altfel aceasta și în cartea mea.

M-am bucurat de lansarea la Brașov a cărții lui Dan Lungu „Fetița care se juca de-a Dumnezeu”, căci o citisem și o apreciasem. Dacă doriți v-as putea trimite un mic text cu acest subiect.

Revista dvs. mi-a permis să urmăresc și ce se mai întâmplă la Sărmașu. Am aflat că doamna Dinuca Burian a organizat cu prilejul sărbătoririi Zilelor Bibliotecii „Liviu Rusu” un amplu program de evenimente. O admir; este neobosită.

De fapt, astă-vară am fost încântată descoperind oameni minunați pe meleagurile natale ale mamei mele. Spune proverbul că „omul sfințește locul”. Am văzut că Sărmașu a devenit un centru cultural important.

Vă mulțumesc pentru articolul inspirat pe care l-ați publicat cu privire la expoziția de la Sărmașu a Gabrielei Moga Lazăr. De asemenea pentru publicarea textului meu... Mi-a făcut mare plăcere să constat că tapiseriile mamei mele au fost apreciate.

Din păcate, de curând am avut o veste foarte tristă. A decedat domnul Gheorghe Macarie, profesor, critic și expert în artă care prezentase tapiseriile Gabrielei Moga Lazăr la Sărmașu. Nu-mi vine să cred! Mă simt părăsită. Cel care timp de decenii a fost alături de mama, a scris articole despre arta ei și i-a prezentat nenumărate expoziții ne-a părăsit. Iar de curând tocmai organizase și intrarea Gabrielei Moga Lazăr la Muzeul Municipal din Iași.

A fost un șoc pentru mine. Cu atât mai mult cu cât, domnul profesor Macarie, trebuia să participe la expoziția de inaugurare a colecției de tapiserii care a intrat în Muzeul Municipal. Nu știu cum ne vor aranja treburile acum!

Dar cum spune francezul „l'homme propose et Dieu dispose”. Să-i dorim să se odihnească în pace în lumea în care a intrat ! Iar noi, cât suntem încă pe acest tărâm, să

încercăm să realizăm ceea ce stă în puterea noastră.

Vă felicit încă o dată pentru bogata dvs. activitate și cum suntem încă la început de an, vă urez un an nou cu sănătate și multe, multe realizări.

Cu sinceră prietenie,

Simina

PS Vă trimit un mic text despre domnul profesor Macarie.

Iașul este astăzi în doliu

Iașul este astăzi în doliu. Iașul a pierdut astăzi pe unul dintre cele mai străluciți reprezentanți ai săi. Domnul Profesor Gheorghe Macarie ne-a părăsit la data de 10 ianuarie 2018. Personalitate multiplă: profesor, scriitor, critic și istoric al artei, expert în autentificarea operelor de artă, om de o onestitate morală și intelectuală excepțională, Maestrul era un om de vastă cultură cu o putere de muncă imensă care știa să-și susțină părerile cu convingere și pasiune!

Demn continuator al ilustrațiilor universitari ieșeni, doctor în istoria artei și în filologie, membru al Uniunii Scriitorilor și al Uniunii Artiștilor Plastici, Domnul Profesor Macarie a publicat dicționare literare, tratate de sinteză despre cultura și istoria artei românești, studii de literatură și artă comparată, nenumărate recenzii și articole de critică literară și plastică.

O preocupare importantă a profesorului Macarie a fost și studiul civilizației românești în cadrul sud-estului european, dar și în contextul general al civilizației europene; un exemplu fiind originalul său studiu despre baroc care analizează cu finețe joncțiunile dintre elemente preluate din fondul autohton specific țărilor române și elemente modelate sub influența curentelor artistice prezente în țările vecine.

Domnia sa considera că în zilele noastre se poate vorbi de o „civilizație a vizualului” și remarca, de asemenea, că suntem în „epoca disciplinelor fără

frontiere”. Astfel, deși era un specialist de necontestat în domeniul artei, acest pasionat de frumos spunea că specializarea excesivă nu este benefică; ea trebuie corelată cu un studiu complex de ansamblu (care să țină seama de faptul că realitatea este complexă).

Cărțile acestui cărturar de excepție se disting prin documentarea temeinică a ideilor susținute și de asemenea, prin preocuparea sa constantă de a face legătura între clasic și modern, între tradiție și idei novatoare din artă. De altfel, domnia sa spunea că dihotomia între clasic și modern este de evitat și considera că „**Există o singură artă: arta adevărată !**” și aceasta trebuie apărată de impostură, dar și de inconștiența colectivă care din comoditate se complăce în a accepta creații comerciale sau provocatoare în detrimentul operelor autentice.

De aceea, Domnul Profesor Macarie s-a aplecat cu dăruire asupra „valorilor și modelelor de lângă noi”, a fost un critic neobosit al noilor generații de plasticieni și a devenit un interpret recunoscut al artei vizuale românești, tălmăcind cu pricepere operele din diverse expoziții pe înțelesul tuturor.

Acest slujitor al condeiului și a culturii străbunilor noștri a căutat până în ultimele sale clipe să descopere și să susțină noi talente și să valorifice adevăratele valori din arta română.

Un exemplu al acestei implicări este ACREMIS – Asociația pentru Conservarea și Restaurarea Monumentelor din Iași, asociație care a condus la restaurarea și crearea multor monumente și plăci comemorative în spațiul românesc.

O altă acțiune recentă a fost o manifestare în satul natal Sârmașu-Vișinelu pentru comemorarea creatoarei de tapiserii, Gabriela Moga Lazăr cu dezvelirea bustului acestei artiste, artistă pe care Domnul Profesor Macarie a însoțit-o de la primii ei pași în artă și până la ultimele ei expoziții.

Păstrăm în suflet amintirile expozițiilor organizate de către domnia sa pentru Gabriela Moga Lazăr, mama noastră, precum și articolele pe care i le-a dedicat. Și ne făcea mare plăcere să-i revedem surâsul

de fiecare data când îl întâlneam.

Dar iată, că timpul acesta s-a sfârșit; nu-l vom mai reîntâlni. Maestrul condeiului nu mai este printre noi; se îndreaptă acum spre alte tărâmuri. Dar prin cărțile sale, va rămâne o prezență vie. La revedere, Maestre! Nu vă spunem adio, căci peste un timp, ne vom îndrepta și noi spre pragul acestei vieți și sperăm să ne revedem dincolo.

Simina LAZĂR

Paris, 10 ianuarie 2018

IRINA LUCIA MIHALCA

S-a născut în data de 05. 05. 1967, la Piatra Neamț, actual locuiește la București. A studiat la Academia de Studii Economice București- specializarea Finanțe-Bănci-Gestiune Economică, Institutul Politehnic Iași - Facultatea de Chimie - specializarea Tehnologia Chimiei Anorganice.

A colaborat cu diferite reviste și antologii și a publicat:

„**Cerul din inima mea**”, Editura Eurostampa, Timișoara, 2017

„**Dincolo de luntrea visului**” Editura Mușatinia, Roman, 2016

„**Aliterația timpului**”, volum de poezii online, Însemne Culturale, 2012.

Există un loc numit *poezie*, un loc departe dacă ne grăbim spre el, dar atunci când ne plimbăm până la el e foarte aproape!

Asemeni naturii, poezia își arată forțele sale, dar câteodată le ascunde adânc

în sine, fiind limitată și fără bariere, luminoasă și întunecată, eternă și trecătoare, săracă și bogată, haotică și armonioasă, lină și repezită.

Poezia are puterea de a ne transpune din lumea înconjurătoare, limitată, într-o lume interioară, a fanteziei veșnice, transformând, ceea ce este imposibil în realitate, în a fi posibil în imaginație.

Poezia e vocea omului și a pământului, e drumul căutării după iubire, frumos și lumina vieții, folosind imaginația, amestecând realul cu lumea interioară din subconștient, conferind noi forme, înnobilând și îmbogățind cu noi semnificații interioare

O inimă rebelă...

O inimă rebelă
pre cineva ascuns în tine,
spre tăcerea din voi,
spre-acel copil
ce-l poartă peste tot,
spre uimirea sângelui tău,
pentru ochii ei plânși,
spre marea regăsire.

O inimă rebelă
spre cea pe care
nu o vei mai vedea,
spre iubirea
ce-i venea din priviri,
întrebându-te
dacă o vei mai regăsi,
când, de ce despărțiți,
privindu-i bucuros
fericirea, iubirea,
trist că nu o vei
mai regăsi vreodată,
zicându-ți:
- E o minune de fată!

Doar o inimă rebelă,
în visul unei lacrimi,
în sabia umbrei,
în libertate!

Ceasornicarul timpului

Astăzi, marți, de dimineață, pe strada mea,
la o tarabă a apărut un personaj fără vârstă.

Purta o pancartă – *Reparăm, pentru o zi,
timpul ceasurilor,
drept plată, ultimele nouă secunde!* –
(pe masă diverse obiecte împrăștiate
străluceau în raza oglinzii)

Grăbiți oamenii trec mai departe, doar unii
schitează un mic zâmbet: Hm, ciudat
reparator, insolit afiș!

În drum spre școală, un copil se opri. Se
uită, întrebă curios,
întinzând ceasul primit cadou, cu o zi
înainte:

– Pentru o zi, ce timp îmi puteți repara?
– Depinde ce vrei! Un timp prăfuit, un timp
înghețat,
un timp diferit, un timp atârnat înainte, un
timp înapoi,
un timp paralel, o buclă de timp,
jumătăți sau sferturi de timp, fantome de
timp măcinat?
– Un timp în avans cu zece ani!
și, astfel, prin timp, o zi, dispăruse...

Cu părul în vânt, o tânără suplă a trecut
înainte.
Citind, se întoarse: De ce nu?!
– Aș vrea să primesc un timp diferit!
întinde ceasul-brățară și-n alt timp intră...
A trecut și-un bătrân, ce greu își târși anii
mulți,
privind așeză pe tarabă vechiul ceas
și-n jumătăți de timp, pentru o zi, el fugi...

Întâmplarea făcu, ca pe lângă pancarta
postată,
să treacă și-un om singur,
cu privirea rătăcită. Vag, gândul îi încolți:
– Un timp, un timp paralel să primesc!
Ceasornicarul-i zâmbi, tăcut îi luă ceasul
și, astfel,
între tristețe și soare,
prin ritmuri mareice, omul trecuse...
...spre seară își strânse afișul, taraba cu
piesele timpului,
știa sigur, a doua zi, de la fiecare,
în dar va primi nouă prețioase secunde,
cadrane de vise, imagini, cu migală fixate
prin timp...

1 februarie 2011

VIOREL BĂETU

Căpitanul, vaporul și...românii!

Suntem pe un vapor mare, care e teritoriul statului Bahamas și care se învâрте în jurul pământului. Acum locuim aici de două luni și mai avem încă două luni până ajungem la punctul de unde am pornit, adică portul Amsterdam, unde vom reveni definitiv pe scoarța tare și terestră.

Între timp am văzut Lisabona, ne-am clătinat zdravăn de tot în golful Biscaia, unde marea e de obicei înfioată, am fost la Madeira insula primăverii veșnice, am traversat oceanul Atlantic până am dat de Barbados în Caraibe, unde se spune că e plin de pești zburători, dar noi n-am văzut nici unul. Așa că ne-am încercat norocul în insula Grenada, adică în arhipelagul Antilelor Mici unde găsești un rom foarte bun, dar pești zburători ioc.

Apoi am luat-o spre canalul Panama și în drum ne-am oprit puțin la Cartagena, faimosul oraș care ocupă un loc de frunte în orice film sau poveste cu și despre „Pirații din Caraibe”. Celebrul Francis Drake a cucerit și jefuit orașul în 1585 și ca el încă

cățiva francezi ca Jean-Bernard Louis de Saint-Jean, Baron de Pointis, și Jean Baptiste du Casse, așa că locuitorii s-au săturat de atâția pirați adevărați și au construit un zid de apărare, lung de unsprezece kilometri cu bastioane și bastionașe, care este și astăzi mândria orașului. După zid se află o bijuterie de oraș colonial, cu nenumarate palate în stil andaluz cu o catedrală care adăpostește un muzeu al faimoasei inchiziții spaniole și cartierul Getsamani al micilor meșteșugari. Poate ar trebui amintit, că orașul după ce a trecut de la spanioli, un pic la englezi, apoi un pic la francezi, a redevenit spaniol, ca într-un târziu, 1822 să se rupă de Europa și să se întregreze în America de Sud unde de altfel e localizat, fiind acum pe teritoriul statului Columbia.

Trecerea din Oceanul Atlantic în Oceanul Pacific prin Canalul Panama, este un eveniment care trebuie trăit „live” ca să-l poți înțelege cu adevărat. Este un număr de precizie absolută, iar pe puntea de comandă exterioară a vasului, „ai noștri ca brazilii”, cei doi ofițeri de navigație, Cătălin trei trese, Victor două trese și cadetul Daniel care, împreună cu ceilalți ofițeri au condus vasul prin canalul îngust, de la o ecluză, la a doua ecluză și la următoarea ecluză până am ajuns în Oceanul Pacific.

Acum urmează nouă zile pe mare până vom ajunge la Nuku Hiva în arhipelagul insulelor Marchize iar apoi în Tahiti, Morreea și Bora Bora.

Vasul de pasageri „Columbus” lung de 247 metri și lat de 32 de metri adăpostește 1400 de pasageri, în majoritate englezi sau vorbitori de limbă engleză, cam 180 de nemți și olandezi și patru vorbitori de limbă română care vin din Germania, dar sau născut și au trăit o mare parte a vieții lor, pe plaiurile mioritice. Vaporul este condus de un căpitan, care are un adjunct și trei șefi de departamente, navigație, mașini și hotel. Ei împreună formează consiliul de conducere al vasului.

Căpitanul vasului, care conduce acest orașel pe apă, este Carlo Servillo, un italian din Molfetta (lângă Bari), care are aproape 60 de ani și nu e la prima lui comandă. În interviul pe care i l-am luat, am

aflat că e pe mare din 1976, că e căsătorit, că are două fete și că mai are câțiva ani până la pensie, când va deveni fermier și se va dedica plantației de măslini și uleiului produs în regie proprie.

Din întâmplările trăite în lunga lui carieră, mai deosebită a fost cea în care, ca ofițer de securitate în 2012, pe o mare furioasă în „Triunghiul Bermudelor”, nu a „dispărut”, dar deodată a auzit un zgomot ca și cum cineva bătea în carena vaporului ca să fie lăsat să intre. La o cercetare mai atentă, s-a constatat că un stabilizator s-a rupt și lovea cu putere în bordul vasului. Nu a fost o poveste tipică pentru acest loc plin de mistere, mai mult sau mai puțin născocite, dar pentru repararea avariei vasul au trebuit să găsească repede un port, care nu era prevăzut în ruta lui normală.

Carlo a trăit și „momente vesele” ca de exemplu când a căsătorit un cuplu, cu mare tam, tam pe vapor și după nici 24 de ore mireasa a venit la el și i-a cerut să-i divorțeze!

Până acum în toate situațiile dificile apărute la bord a dat dovadă de calm și competență dar mai ales de un deosebit bun simț umanitar, întorcând vaporul din drum, pe o distanță serioasă, pentru a livra un pasager care avea nevoie de o asistență medicală deosebită (aparatură medicală) într-un spital.

Acuma dacă tot am ajuns la domeniul medical, trebuie să vă spun că doctorul vaporului este Robert, un român din Arad, „doctor de urgențe” deci din soiul doctorilor de elită.

Și astfel am ajuns la românii de pe acest vapor.

Să vezi și să nu crezi, sunt 20 de români pe vas, câțiva adoptați prin căsătorie plus cei patru pasageri, deci un puternic nucleu de „românași”.

Încep cu Allwyn, un indian care e căsătorit cu o româncă, rupe câteva fraze pe românește și este directorul acestui hotel pe mare. Apoi e Maria din Rm. Vâlcea, managera sectorului de gospodărie, adică șefă peste tot ce ține de curățenie și întreținere în acest mare hotel. Ea este secondată de Carmen sora ei și Geta prietena ei, care toate trei poartă uniforme

Pictură de Cornel Vana

frumoase, albe și au trese aurii pe umeri, marinari adevărați cu serioase state de servicii. Nici nu te mai miri că totul funcționează ca ceasul în acest sector, în care lucrează și stewardesa noastră frunțașă Iuliana.

Mai sunt ofițerii de la navigație, cei trei care ne-au trecut de canalul Panama Cătălin, Victor și Daniel plus un al patrulea Mircea tot cu două trese pe epolet. Ceea ce este „curios” este faptul, că toți sunt din...Constanța.

La recepție îl avem pe Octavian care e din Arad și e „program coordinator” iar la contabilitate pe celălalt Cătălin, ei fiind angajați civili. La fel și fetele noastre „frumoasele românce” care ne servesc cu băuturi la unul din cele 5 baruri de pe vapor, Andreea 1, Andreea 2 și Mădălina căsătorită cu Ciprian, care lucrează la bucătărie.

Mai sunt români care lucrează la sala de spectacole și în sala mașinilor, pe care încă nu am avut posibilitatea să-i cunosc, dar despre care am auzit numai de bine!

Asta ar fi deocamdată de pe vasul Columbus care înconjoară lumea, cu mulți români, tineri, bine pregătiți și harnici la bord.

„Ce-ți doresc eu ție dulce Românie?”

Poate mai mulți români ca cei menționați mai sus, care să facă cinste numelui de român!

(Probabil va urma)

04.03.2018

VIORICA ȘUTU

Azi...

Asprimea tristă a singurătății
Își mână caii pietroși
cu fulgere albastre în copite,
lasând în urmă urmele
cumplitei prăbușiri.
A încremenit tainică lumina
și juramintele,
cuvinte care azi nu mai au preț.
De sub frunziș vinețiu,
Vidme cu rânjete tâlhăresc
rod precum caria-n trunchi.

Marcaj

În adâncul ochiului
mi-am descoperit fântâna
săpată
pe locul de bătălie
Între inimă și rațiune.
Armistițiu deocamdată!
Flamura inimii flutură-n vânt,
a rațiunii stă-n expectativă.
Tardivă ezitare,
căci în tremurul apei mă văd
numai eu.

Floarea de colț

Te-am căutat în abisul crugului sideral
și în mijlocul lutului meu,
cristal cu cristal.

Cronos din lumea antică
m-apasă profund,
îmi ține umbra în palme.
Sub privirile-i calme
n- am cum să mă ascund.

Fă-mă Doamne ...spirala ta sau cala,
agavă salbatică vreau sa viu,
căci eu...
trăind în certitudini descopăr mereu
prea târziu
îndoiala!

Vreau să găsesc floarea reginei
sub cuibul de vultur,
ropotul ploii și pacea iertării,
să flutur
verdele crud al primăverii,
să îl strivesc sub pleoape
să simt gustul de rogvai
în reflexii pe ape.

Din vraja vie..
să-mi scape
doar amintirile, gândul,
precum nisipul
printre degete pe o plaja pustie.

Sunt obosit de mine Doamne,
de căutarile mele
în lumi simultane.
Simt bruma pe dalii și...
o logică dincolo de detalii
ma duce la Tine,
în fața porții
strălucind neînțeles la limita nopții

Joc de pelota

Zei joacă pelota!
Cine pierde ? Cine câștigă?
Peste întrebare poate să ningă
cu flori de nopă.
„A fi, a nu fi?” Răspunsu-i formal.
Pe arenă luminile-s stinse,
pe securea de obsidian,

fluturii dorm cu aripi deschise.
O, Zei!
Tacerea sigileaza răspunsul cu umbra ei.

Ocol imperial de vulturi
peste umerii sterpi,
peste un gând fumegând.
Doar porunci! Porunci.
Și-atunci...
Pasarea, zborul căzând
nu sfârșește-ntre șerpi?
Prin orbitele lui Yorick
Hamlet privește discret.
Întrebarea poate să doară?
Urlete de șacal sfârtecă noaptea
ca strigătul unui timp
care nu vrea sa moară.

Notă:

Jocul cu pelota are o mare vechime, fiind menționat și de Homer în faimoasa lui lucrare „Odiseea”. Popular în Evul Mediu, acest sport, pare-se originar din Italia, a fost introdus în Franța secolului al XIII-lea sub denumirea „longue paume”. De aici, s-a răspândit în Spania și Germania. Nu după mult timp, disciplina pelota bască a pătruns și în Egipt, SUA, China. În comunitatea autonomă valenciană din estul Spaniei, o variantă locală a acestui joc este considerată sport național.

* **pelota** – Jocul al aztecilor (1450) cu o minge de cauciuc, care în timpul jocului trebuia introdusă prin inelul de piatra fixat într-un zid (doar cu umerii și coapsele) joc ritualic de sacrificiu de sine voluntar. Câștigătorii primeau bijuteriile spectatorilor iar cei care pierdeau erau sacrificați cu securea de obsidian, iar sacrificiul lor simboliza bunăstarea pământului, fecunditatea (sacrificii similare și la vechii daci). Fluturii simbolizează sufletul.

Floare de nopál – exotică, puternic parfumată.

Viorica Șutu

EMMANUEL ADONIS ROȘU

O Sânziană

Respiri mireasma florii de salcâm
perdele-n margini de păduri
de pini ce nasc în muguri conuri
de-atâta cald și-amestec de rășini

Și trupu-ți prinde rădăcini
iar părul răscolind sălbatici trandafiri
îmi înfrunzești de dor când te sărut
în văluri ce scapătă lumini de licurici.
-O, nu ești muritor, nu te ferești
de-o sânziană îndrăgostită
Iubește-mă! Cum tu știi să iubești
nu mă numi, și vrerea de ar fi
să pleci, va fi nepedepsită
Și țipi de teamă și plăceri
în brațe...
păsări ascunse te îngână
când gemi prelung trezindu-ți lupii
ce urlă al tău extaz la lună
Și-adormi pe pat de leacuri vindecată
răpusă, ierburi te-nfășoară
și te trezești în dimineață
zâmbind, pe chip cu flori și rouă.

Muza padurii din lacul de nuferi

Se revarsă lacul de nuferi
susurând povești printre pietre

azi pârâul și norii vorbesc, că apari
 cu plete pădure ce-ți curg
 ramuri pe frunte
 Înmugurești translucid,
 privind jucăuși, șoimii căprui
 licărind îmi fac semn
 că înfloresc sălbatic lileci pe cărări
 și merii ce-ți scutură pe buze polen
 Râzi cu soarele conturându-ți trupul dulceag
 săruți apăsător imprimând memoriei clipa
 vrei să suflăm iar păpădii peste lac
 îmbrățișați întărindu-ți nuferi în sfârcuri
 Trecutul apune, răsar noi dorințe
 cu luna prin verzi labirinturi
 un castel fermecat
 nebună iubire, te știu eu și câteva duhuri
 ești primăvară? sau....
 muza pădurii din lacul de nuferi.

Fata cu ochii limpezi de cafea

O chem din Lună să-mi coboare
 Fata cu ochii limpezi de cafea
 ce înoadă lacrimi sub pomeți,
 prelins pe buze-n stropi de mare.
 Hipnotică, ea crede c-o înfrunt
 de auzul singurătății galopând
 deși n-am cum, lunatic s-o sărut
 că-i tulbur sunetul ce picură a patimi.
 -De m-ai fi sărutat, eram a ta!
 îmi zise fata cu ochii limpezi de cafea
 și se opri din plâns zâmbind pios
 dorind sărutul sângeriu al buzelor
 mustind de dor și roua roz.
 Trezit, m-aplec deasupra ei și-l fur,
 și-mpart , sărut sărat și rouă dulce
 dând orizontului esență de-nceput
 și albastru luminos iubirii sfintei cruce.
 - Trecute vieți eram a ta, acum tu ești al meu
 -Mă cheamă Luna-ntruna, că ofilesc
 și-am făgăduit cununa nopții, e târziu
 -Pastreaza-ne iubirea, răsfăț în dimineți,
 și-am să revin lumină, că știu, ai să mă ierți
 Și-nlăcrimă oftând în noapte, dispăru,
 lăsând în urmă-i crucea-n jar
 și-al ei parfum de zaț amar
 Fata cu ochii limpezi de cafea
 Ce nu știa.

NICOLAE NISTOR

S-a născut la 24 martie 1958, în comuna Mihăești, Județul Vâlcea. A lucrat în calitate de hidroenergetician la Hidroelectrică. Este stabilit în Râmnicu-Vâlcea.

Este unul din membri fondatori ai Societății Culturale Anton Pann, membru în comitetul director. Membru al Uniunii Scriitorilor de Limbă română din Moldova. Membru în Uniunea Internațională a Oamenilor de Creație. Membru în Asociația Jurnaliștilor și Scriitorilor de Turism din România Activează în Cenaclul poetic „Schenk”.

Versuri publicate în antologii:

2015 - Atologia „Scrisul de azi”, la editura Singur din Târgoviște.

2017 - Antologia „Așii Cuvântului (50+5poeti)”, Editura Ceconi și Revista e Creator, în Baia Mare.

2018 - Antologia-Poetică a Cenaclului Poetic „Schenk”, Editura Dionysos din Germania și Antologia Societății Culturale Anton Pann ,la Editura Hoffman din Caracal jud .Olt

Volume de versuri: *Scrisori către Eva*, 2014; *Îngerul timpului*, 2015; *Baleiajul vieții sau impedanța spamei*, 2016; *Iubire cu gust de marsala*, 2016 – toate la Editura „Singur”,

Târgoviște ; *Elefantul din vitrina de cristal*, Editura „Ecreator”, Baia-Mare, 2018.

Referințe critice: Cronică la „Elefantul din

vitrina de cristal” în Revista „Argeș” și Revista „e-Creator”, semnate de Ioan Romeo Roșiiianu. Cronici la patru volume de poezii în „Filoverba”-Repere critice, în numerele 2,3,4, și „Filoverba Magna”,cronici semnate de Dan Șalapa. Cronici la volumele de poezii, „Scrisori către Eva”, „Îngerul timpului”, „Baleiajul vieții sau impedanța spaimei”, „Iubire cu gust de Marsal” și „Elefantul din vitrina de cristal”, semnate de Daniel Marian, care au apărut în ciclul de cărți de critică „O bibliotecă pentru banasoarul meu” și în Revista „Sintagme literare” și Revista „eCreator”!

Este laureat al Concursului Național de Poezie „Radu Cârneli”, locul VI, mențiune și diplomă de onoare semnată de Florian A. Copcea. Cronică la volumul „Elefantul din vitrina de cristal” în Revista Argeș semnată de Ioan Romeo Roșiiianu.Cronică la același volum semnată de Daniel Luca. Cronică la Poeziile care apar în Antologia Cercului de la Cluj semnată de Ionel Bota!

S-a alăturat Cercului Literar de la Cluj în 2017.

Răsfăț liric garantat

Sub pecetea timpului vorace, poezia lui **Nicolae Nistor** pare a se insinua ca tentativă de descifrare a existențialului din perspectiva unui eu conștient în melancolie și interogativ. Numai că, dincolo de stralucirea acestuia oarecum antiporos de nostalgie la purtător, există o construcție din interior, poate atipică și nu mereu în consonanță cu fascinația care menține intact acest strai de sărbătoare îmbrăcat de lirica unor decanonizări. Fiindcă fundamentul poeziei acesteia pare să fie intenția unor explorări reușite în care același eu adastă mai ales în preajma tuturor configurărilor. Anostul nu poate fi nicidecum unicatul prețios al definirii cotidianului („Tu nu auzi zgomotele din mine,/ insomniile aseasonate cu/ transpirațiile spaimeilor din zi,/ ochii stau deschiși, aproape sticloși,/ la televizor nu se uită nimeni./ Cad blocurile invadate de aripi,/ iar noi, noi nu știm cine suntem,/patul este prea mare să ne atingem.”), alura simili-

chicioasă a vieții ca denegare a superfluului, decolorând până și aureola memoriei, nu mai poate salva ordinea din lucruri, poezia rămâne, ea singură, șansă a restaurării ființiale.

Totul e o însemnare a dedicativului, fiecare zi își are catapeteasma ei sprijinind nostalgia absolutului, viața însăși e un referat (silențios) al eului supus citirii/ recitirii certitudinii. Oralitatea acestei poezii suportă un clivaj de semantizări și articularea ei stilistică enumeră cu emfază spectaculară, așadar ludic *in travesti*, alte paragrafe importante și interesante dintr-o biografie a eului favorizând sincope și prăbușiri lăuntrice. Or, versul stipulează aici, în lirica lui Nicolae Nistor, denuanțări și convingeri („*Ce risipite povești! / Totul era rugină și scorburi, / apoi nimeni nu există nici hornuri, / nimeni nu strigă de la fântână, / nici viață nu este, nici tihnă... / Văd locul unde mă ascundeam / să văd iubiri neatînse / și nurii de fete aprinse, / nimeni nu plânge în poartă, / doar zgomot de clopot / din biserică înclinată.*”), elogiază mecanismele unei demitizări a afectuosului deși în paradisul hedonismelor e destulă ordine, totuși, iar gesticulațiile egotice țin de o realitate *numită*, re-scrisă tocmai când ceasurile romanței subtile nu mai ticăie în spațiul vacuizat dintre vis și drogul aceleiași realități deprimând în paradigma unui posibil mesaj inițiativ.

Poezia enumeră decriptarea unor desteleniri, pasajul (existențial) examinat aproape visceral culminează cu deslănțuiri pasive și cu traversările sentimental-devoratoare ale unui voaierism de imaginar facturat în de-mistificări subsecvente altor modalități ale acestei lirici de a investiga orice decupaj dintr-un evenimential parcurs cu seducțiile unui inedit *panopticum*.. Poezia ca și viața decorează sacrificiul de sine, ea nu pune punct ci este continuare. Dincolo de solitudini, datele existenței pot deveni un răsfăț liric garantat. Și în poezia lui Nicolae Nistor ecuația este bine rezolvată.

Ionel BOTA

Ești pasăre albă...

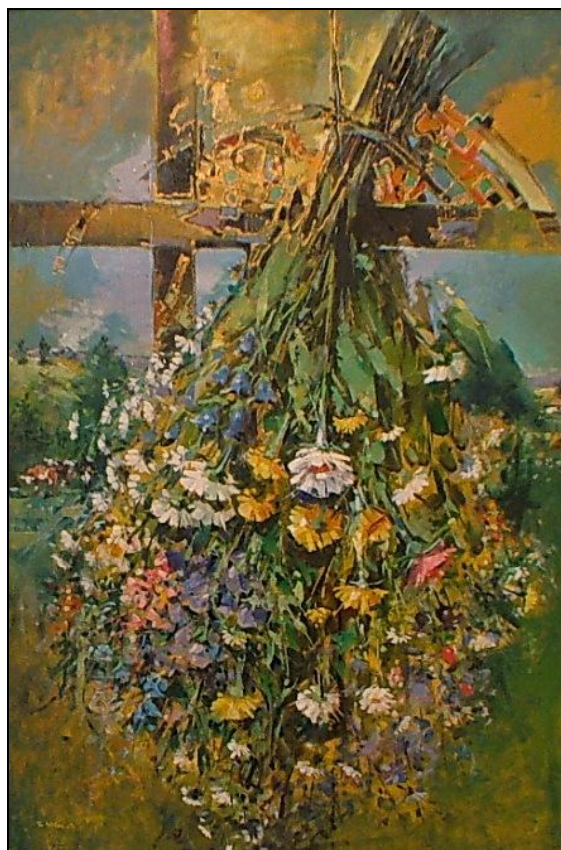
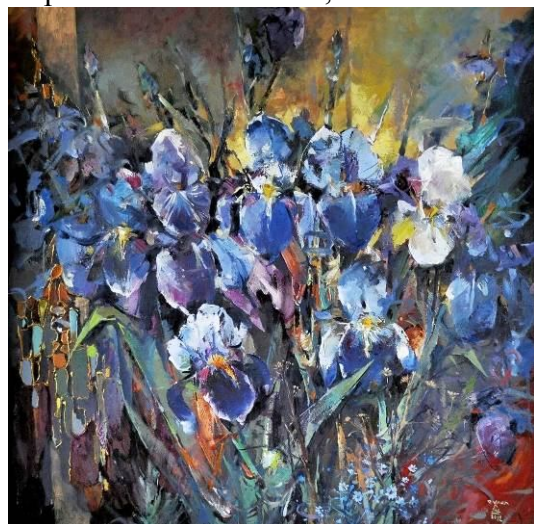
Lacrimile mele au înghețat
în locuri neștiute de nimeni
din zilele când au plecat
mirese în alb spre cimitire...
Tu erai numai vis de zăpadă,
catafalcul era plin de cristale,
nimic din ce doarme în alb,
nimic din zăpadă nu moare.
Este doar somnul planat,
ești sufletul transformat
în pasăre albă de soare

Înainte de ecou

A scrie la trecut
fără să strângi în pumni tristețea
care ascunde durerea
ferecată prin strigăt,
este ca și cum arunci
un toiag înainte de sfârșit,
așa, ca trecutul să fie prezent,
când ecoul te va cuprinde până la surzenie,
și vei fi de mult adormit,
când se vor opaciza oglinzile
minții și trupului,
numai atunci scrisul tău
va plânge!

Întâlnirea cu viața

Sunt prima poveste
de la facerea lumii
dintr-un glob minune.
Mama mă simțea în palme,
iar eu o ciupeam de foame,
ea povestea ce voi vedea,

Picturi de Cornel Vana

eu înotam în apa botezului
până adormeam...
Când mama a strigat,
„Dumnezeu ne-a dat
întâlnire cu viața”.

Când nu poți ridica fluturi

Nu pot împrumuta degetele,
s-ar sufoca de singurătate,
fără ele nu pot să ating
conturul iubirii noastre,
fără lacrimi,
fără căldura pleoapelor
ascunse în palme.
Nu pot împrumuta degetele,
fără amprentele parfumate,
orbul din mine, nu te poate desena.
Aș fi asemeni ciungului
ce nu poate atinge o floare,
să sufle un fluture să zboare,
din vânt în vânt, din floare în floare,
fără să știe că și atingerea te doare,
că parfumată, iubirea neatinsă, moare.
Doamne, în minte, câtă disperare!

Nicolae Nistor

NICUȚĂ IOAN LUNGU

S-a născut în data de 2. 11. 1949 în comuna Cetățeni, județul Argeș, iar acum locuiește cu familia la Călimănești, jud. Vâlcea. Este membru al Uniunii Internațională a oamenilor de creație, membru al Asociației Jurnaliștilor Profesioniști în turism din România, membru în Consiliul Director al Societății Culturale „Anton Pann” din Rm. Vâlcea.

Cărți publicate:

2016 - „Iubirea, un veșnic început”, ed.

Singur, carte de debut.

2017 - „Dor de Eminescu” și ”Dincolo de vise” ed. Kitcom.

2018 - „Menestreliana”, ed. Kitcom.

Coautor în 30 de Antologii, printre care:

„Anton Pann” vol. I , II și III

„Așii cuvântului,, – vol I și II

„eCreator” – vol I și II

„Versuri pentru Eminescu,,

„Lacrime dragostei”

„Așii cuvântului” vol I și II

Premii obținute:

2017 - Premiul I la concursul internațional „Casa Rumana” Barcelona, Premiul III la concursul „Radio vis de taină”, Premiul III la concursul Societății „Anton Pann”.

2018 - Premiul special al juriului la concursul „Din dragoste pentru oameni și artă”.

Ai răscolit...

Ai răscolit în sufletu-mi iubirea
Când ai pășit sub bolta de azur,
Și-mi tremura, în liniște, privirea
De-atâta farmec răspândit în jur.

Pe pajiștea cu floare de narcise
Te însoțeau și fluturii, dansând,
Parcă pluteai prin tainicele vise
Spre regăsirea dorului din gând.

Ai răscolit în sufletu-mi iubirea
Purtând aroma patimii lumești,
Iar în răstimpuri ai croit zidirea
Unui tărâm de doruri și povești.

Iar din sărutul tău ce-a zămislit
Descătușate freamăte în nopți,
Prin raze blânde, fără de sfârșit,
Luceferi albi au coborât în porți.

Ai răscolit în sufletu-mi iubirea
Desprinsă parcă din eternul rai,
Să dăruiești păcatului menirea
Ca un răvaș al nopților de mai!

Vara noastră de iubiri

Printr-o albastră mantie de dor
Ne-nvăluie noian de amintiri,
Iar ciocârlii ne însoțesc în zbor,
Pe câmpul nesfârșitelor iubiri.

O strângere de mână, un sărut,
Descătușând torente de fiori,
În veșnicii de vise ne-au pierdut
Sub razele ce ne alintă-n zori.

Că-i vară, vara noastră de iubiri
Și fără teamă talia am prins,
Am respirat parfum de trandafiri,
Iar clipele dorinței s-au aprins.

Izvor de patimi curge din priviri
În valul lin, al gândului șoptit,
Că-i vară, vara noastră de iubiri,
Iar poarta dorului am regăsit!

Ești...

Ești Cântul nopților de vară
Sub verde cetină de brad,
Când aurore ne-mpresoară
Și pulberi de plăcere cad.

Ești Zâna dintr-o altă lume
Zidită pe-un tărâm de dor,

Hrănind al nemuririi nume
Prin line șoapte de amor.

Ești Flacăra aprinsă-n porți
Din fulger coborât din cer,
Sădind în liniștea din nopți
Dorinți prin timpul efemer.

Ești Visul ce deschide zorii
Prin roua dulce din priviri,
Zâmbind, descătușezi florii
Spre taina clipei de iubiri.

Ești Veșnicia peste timpuri
În veacul nostru trecător,
Zidind plăcerile din gânduri
Pe-altar de vise și de dor.

Nou anotimp

Destinul se naște, căci îngerii cântă,
Iubirea se-aprinde pe pragul de timp,
Când cerne seninul din aura-i sfântă
Comori renăscute prin nou anotimp.

Și marea albastră se unduie-n valuri,
Cuprinsă prin taină, de-ai lumii flori
Lăstari de dorință s-așeze pe maluri,
Să-i strângem aieva în magice zori.
Iar razele line ne poarte pe câmpuri
Spre pajiștea verde, aprins Paradis,
Lucire celestă ne stăruie-n gânduri
Vestind nemurirea prin clipa de vis.

Amurgul coboară, iar valul de șoapte
Îți mângâie gândul cuprins de tăceri,
Suspînul să spintece cerul în noapte
Și trupul să freamăte, ars de plăceri.

Pictură de Cornel Vana

MEDEEA ROȘCA

S-a născut în orașul Râmnicu Vâlcea la data de 31 iulie 1967. Este licențiată a Facultății de Drept, Universitatea București iar actualmente profesiează ca jurist, în București. În opinia ei, poezia este o poveste despre suflet. A publicat în revistele „Sintagme literare”, „Creneluri sighisorene”, „Unirea” din Viena, a publicat volumul de poezie „Învoire pentru nemurire” alături de Simona Gheorghe, în antologia de poezie a Cenaclului Schenk, fiind membra a acestui cenaclu și a mai multor cenacluri de-a lungul timpului.

De asemenea, a fost invitată în emisiuni de poezie la TV Speranța. Atrasă de poezie încă din copilărie a fost încurajată de familie și, mai târziu, de prieteni să scrie. Prima poezie a scris-o la 11 ani. Dumnezeu dă har fiecăruia, e nevoie să-l folosim și să creștem în el.

Mi-e primavară

Doamne, aseară am prins
un înger în pleoape
și vedeam albastru
și cerul se înclina
într-o parte.

Zorii, apoi, ciuguleau bucăți
din zi și din noapte
și ochii mei
abia mai zăreau
îngerul cu aripi curbate.
Mi-e primăvară, Doamne,
și dragostea miroase a
iarbă vernil
și-mi vine să chiui de iubire
în această rotundă lună
de april.

Întrupare

mai mult decât ghiocel
pot să fiu pot să fiu
vântul de primăvară
care se joacă
pe la tâmpile tale de-a dragostea
care te ajută să uiți
că sunt unele lucruri în viață
serioase și aproape triste
ca de exemplu
dar să nu mă gândesc la asta
mai mult și poate chiar mai presus
decât vântul de primăvară
eu pot să fiu tu
ca să știi tot ce n-ai fost
în mileniul când nu eram
când nu mă născusem
eu.

Și totuși

și totuși ne ierți cu întreită îndurare,
știind că greșim repetat, înadins
ca unii care vând un regat pe-o mâncare
sau însuși hotarul dintre necuprins și cuprins

și totuși ne iubești, Dumnezeule Mare, când
îți sângeră rana de Tată respins,

Pictură de Cornel Vana

când, răstignit, Fiul Tău încă o dată mai
moare,
privindu-ne larg și parcă, parcă surprins

și totuși ne vrei nu într-un fel oarecare
ci într-un fel absolut sublim, nepretins
pentru cea mai gătită din cer sărbătoare
unde nu va mai fi învingător sau învins.

Secvență

Ce frumoși sunt macii când zâmbesc
și ce roșu tropotește iarba deasă,
din caleașca verii lung clipesc
dimineți și zboruri de mătăasă.

Un parfum de nard împărătesc
îmi trezește parcă azi copilăria,
amintiri prin suflet tălmăcesc
într-un fel de pace reveria...

Poezia

mă pândește
cu un ochi liliachiu
ca o Veneție,
ca o gondolă plutitoare
mă pândește.

Eu stau plecată
spre ea, dintr-un
reflex de adorație,
și fără să știu
până la capăt,
totuși știu
că între noi

de dimineață
până seara,
rănite dar pline
de viață,
iubindu-ne până
la revoltă,
nu este loc
de niciun refugiu,
de nicio Antarctică,
de niciun strigăt
neîmbrățișat.

Am zis,
Am,
A...

DE PESTE OCEAN
LIGIA ANA GRINDEANU

Același val

Ziua de mâine
Vine prea repede.

Peste o sută de ani
Iubirea va aduce
Același val.

Pornesc în larg
În căutarea scoicilor
Care îți mai păstrează glasul.

De albastre ce sunt
Lacrimile tale
Îmi par mărgăritare.

În marea Caraibelor
Fructele păcatului
Au gustul sărat.

Soarele își dansează
Frunzele prietene -
Lungi întinderi de nisip.

Pe o corabie
Te cheamă lumina amurgului
Și pleci...

Februarie, 2007

Iarba se cutremură

Iarba se cutremură de plâns
Ochiul tău încercănat apune
Clipa nu mai are timp

De-ascuns
Pagini de iubire
Se așază-n scris.

Desenăm hotare
Ne mutăm pustiul
Fiecare își caută
Calea către vis.

Vino doar, străine,
Să-ți culegi amarul
În rotundul palmei -
Brazde neudate,
Unde azi destinul
Îți aruncă zarul.

Ai rămas aproape
De ispita verii
Dar lumina curge
În înghețate ploii.

Îți mai simt amiaza
Cea scâldată-n șoapte -
O silabă prinsă
Cu centuri de foc,

Tu ce-ai fost răpit
De-o prea lungă noapte,
Lasă-ți astăzi gândul
Să culeagă flori.

Iowa City, 22 Aprilie, 2007

Dansul clepsidrelor goale

Poate ar trebui să-ți scriu
Despre mine și despre timpul
Când mă scâldam
În livezile toamnei.

Poate ar trebui să știi
Cât de multe aveam să-ți spun -
Îmi strânceam cuvintele din iarbă
Până când poemele
Și-au făcut linii adânci în palmele mele.

Poate ar trebui să te caut
Dincolo de albastrul promis
Coboară amintiri pe alei
Tumultul clipei
Și dansul clepsidrelor goale.

Iowa City, August, 2008

A venit Primăvara!

Spectacol dedicat primăverii și
îndrăgostiților cu Cenaclul „Retro”

Anul acesta, primăvara întârzie să se întoarcă la Chicago. Nu știu care este motivul, dar acum o săptămână, mai precis în 15 Aprilie 2018, nu era încă sosită. Petru mine personal, primăvara este un miracol anual, o renaștere a naturii înconjurătoare care vine însoțită de lumina și căldura benefică a soarelui, care face iarba să încolțească și florile să înflorească. Am avut o iarnă lungă și ne dorim lumină și căldură. Din fericire, primăvara nu s-a pierdut ci doar întârzie și în timp ce o așteptăm, am primit lumina și căldura din alte surse. Sărbătoarea Paștelui ne-a adus lumina sfântă, o nouă șansă dată nouă oamenilor prin comemorarea sacrificiului suprem pentru noi al Fiului lui Dumnezeu. „Cristos a Înviat!”. „Adevarat că a Înviat” este salutul românilor de generații în jurul acestei mari sărbători. Fie ca lumina sfântă să ne binecuvanteze pe toți și să ne încălzească sufletele în momentele grele ale vieții!

În acea zi neguroasă și rece de 15 Aprilie 2018 însă, am primit căldura în inimi și dintr-o altă sursă: Un spectacol de primăvară dat de Cenaclul Retro în frumoasa sală de la Stan Mansion, dedicat primăverii și îndrăgostiților, întocmită ca o poveste a unui cuplu de îndrăgostiți care au emigrat la Chicago și au început o viață nouă în această metropolă de pe malul lacului Michigan: „Chiar acum din crâng venii, și c-o veste bună: Iarăși e concert, copii, Merg și eu, și tu să vii, mergem împreună”- George Coșbuc

Spectacolul a fost deschis de Marius Stan și Ligia Grindeanu, cuplu care ne-a mulțumit tuturor pentru participare și a invitat apoi la microfon pe Consulul General al

Romaniei, d-nul Tiberiu Trifan, care ne-a adresat câteva cuvinte de apreciere pentru promovarea culturii românești la Chicago în acest an al Centenarului României Mari. Am avut de asemenea onoarea de a o avea printre noi și pe d-na Consul Mihaela Deaconu cu soțul. Marius Stan a mulțumit apoi sponsorilor și mai ales gazdei noastre, D-na Cerasela Stan.

„Dragostea-i destin străvechi, cu cireșe la urechi”, un cântec vechi al lui Vasile Șeicaru pe versuri de Dan Verona și interpretat de Corina Vlad, a reușit să spargă gheața figurativă și să ne încălzească spiritele.

„După-atâta frig și ceață, Iar s-arată soarele”. Anda Cristoltean a recitat poezia „Primăvara” de George Topârceanu, care ne-a adus aminte de primăverile copilăriei.

Ștefan Cristoltean a interpretat apoi compoziția proprie „Numai tu și eu”, un cântec al amintirilor din anii de liceu, când mergeam la matineu la cinematograful „și eram în sala numai tu și eu”.

A urmat Monica Blaga și vocea ei fermecătoare, interpretând piesa grupului Holograf: „Dragostea mea”, fiind acompaniată de Sorin și Vali alături de întregul grup. Ligia Grindeanu a recitat în continuare poezia proprie „Gândurile”, o meditație la iubiri îndepărtate și pierdute.

„Am stat o clipă-n loc s-auscult, ce freamăt lung se-aude?”- e Sorin Griza, interpretând cântecul „Amintire”, pe versuri de George Topârceanu și popularizat de Mircea Baniciu cu mulți ani în urmă, fiind fredonat de noi în tinerețe: „Doar vântul apa scutură, din ramurile ude”.

Călin Mărincaș a recitat apoi poezia „Primăvară” de Lucian Blaga: „A iubi-aceasta vine, tare de departe-n mine. ...Înc-o dată, iar și iară, a iubi e primăvară”. „Unde dragoste nu e, nimic nu e”- cântecul lui Gheorghe Gheorghiu a răsunat în această sală grandioasă în interpretarea Laurei Sisu. Piesa fiind cunoscută publicului, am fredonat-o împreună. Laura Sisu, născută în Brăila, pe lângă faptul că este o interpretă desăvârșită, este și actriță de profesie, licențiată în Arta Actorului de Teatru de la Universitatea „Lucian Blaga” din Sibiu, jucând în câteva producții teatrale, atât în România cât și în SUA.

Ligia a recitat în continuare poezia sa „Poem pentru noi”, o declarație de dragoste în care desenează chipul celui iubit „pe cerul inimii”. A urmat Traian Bălan cu o compozi-

ție proprie, intitulată „Poveste din cartier” care descrie inocența primei iubiri : „Iubita mea când te zăresc și ochii tăi eu îi privesc, nici nu mai pot să îți vorbesc, dar te iubesc!” Cătălin Nicolae, soțul Laurei, este actor profesionist și a urmat cursurile Universității „Lucian Blaga” din Sibiu, fiind parte activă în numeroase producții de teatru și film, atât în România cât și aici în Statele Unite. Ne-a făcut să râdem în hohote, atunci când a recitat poezia „O aventură” de Ion Pribeagu, o parodie ambiguă despre riscurile asumate atunci când un bărbat întâlnește o femeie despre care nu știe că este căsătorită. Mulțumim pentru descrețirea frunților Cătălin! Anda a recitat apoi poezia proprie: „Iubire, papușă de lemn”, o poveste a unei iubiri artificiale și prefăcute.

„Îndrăgostiți de primăvară”, o poezie scrisă și recitată de Marius Stan, a descris venirea primăverii, atunci când „Tăria din muguri începe să fiarbă, răsar ghiociei și cântă cocoșu.”

„Noaptea mării beții”, un cântec lansat de cuplul Ion și Doina Teodorovici pe versuri de Adrian Păunescu, a fost interpretat în mod excepțional, cu participarea sălii, de către Laura Sisu. Ștefan a interpretat în continuare compoziția proprie „Te am doar pe tine”, o povestire în care ne identificăm fiecare dintre noi atunci când am ajuns pe aceste meleaguri și a trebuit să începem de la zero. Nu aveam nimic în frigider sau șifonier dar ne-am avut unul pe altul și dragostea ne-a ajutat să supraviețuim. Cântecul „Iubita mea și-am cumpărat un munte” pe versuri de Adrian Păunescu, a fost interpretat de Corina în stilul ei unic, o odă a sacrificiului suprem pentru persoana iubită.

Marius Stan a recitat apoi poezia proprie „Draga mea”, un poem plin de umor descriind viața cotidiană a unui cuplu trecut de „prima tinerețe” dar care se iubesc ca la început. „Aproape liniște”, un cântec deosebit de sentimental scris de Nicu Alifantis pentru Aura Urziceanu cu mulți ani în urmă, a fost interpretat de Valentin Tomescu și ne-a transpus într-o reverie a iubirilor pierdute. Călin a recitat în continuare poezia „Bolnav de cuvinte” pe versuri de Florea Florescu și care descrie esența poetului care cuprinde întreaga natură în paginile cărții. „Dacă ai ghici tot ce-ți pot dori, eu și-aș prinde-n păr cununa de sorii stropită cu flori...”- versuri minunate puse pe muzică de maestrul Mircea Baniciu, un alt imn al tinereții noastre, a fost

interpretat de Sorin cu o sensibilitate unică lui.

Monica a interpretat apoi cântecul „Cine ești tu?”, compoziție a soțului ei Lucian, o melodie excepțional de frumoasă și cântată de o voce angelică. Acest cuplu de profesioniști ne impresionează în continuare cu talentul lor extraordinar. Aș dori să menționez că Lucian Blaga asigură acompaniamentul la orgă electronică pentru tot grupul și coordonează întregul spectacol.

„Dacă vrei”, compoziția proprie a lui Traian, a fost interpretată de asemenea cu multa sensibilitate de compozitor, acompaniat de Corina și Laura: „Și eu las în palma ta toată inima mea, ca să faci ce vrei cu ea atunci când noaptea ți-este grea...” Ligia a recitat apoi poezia sa „Dor de primăvară”, un pastel al trecerii de la iarnă la primăvară. Epilogul programului a fost dat de Valentin, care a cântat o compoziție proprie plină de antren numită „Alege-mă pe mine”, melodie care a ridicat sala în picioare cu aplauze ritmice, într-o atmosferă feerică. La acest moment de apogeu, sala a izbucnit în aplauze și ovații ridicându-se în picioare, chemând Cenaclul „Retro” la bis de 3 ori și cântând împreună cu ei într-o frenezie pe care nu pot să o descriu în cuvinte.

Mulțumim încă o dată Cenaclului Retro pentru hrana sufletească pe care ne-a oferit-o. Într-o zi sumbră și rece de Aprilie la Chicago, ei ne-au adus lumină și căldură în suflete. Cititorii, care vor să afle mai multe informații despre Cenaclul „Retro”, sunt invitați să viziteze site-ul: www.cenaclulretro.org și de asemenea să citească cele două articole despre spectacole, trecute la www.romaniantribune.com, în arhive, ziarul numărul 294 și 297 din anul trecut.

Vă așteptăm cu drag la următoarele spectacole!

Radu Russell Răcean
Chicago, Aprilie 2018

Ansamblul de dansuri populare „Mugurelul” Sâncraii

Redactori: Ana Munteanu Drăghici, Micu Anca Nicoleta, Piroska Hanea, Preot Mircea Fusaru, Moldovan Anca-Daniela, Kinga Tekeres, Radu Russell Răcean.

Colaboratori: Cornel Vana (Turda), Ovidiu Scridon, Ionel Covrig, Irisz Menyei, Răzvan Ducan, Viorica Şutu, Dumitru D. Silitră, Victor Socaciu, Emmanuel Adonis Roşu, Cornel Popescu, Nicolae Suci, Victor Porubin, Grupul folk „Om bun”, Mihaela Beleaua, Simina Lazăr (Franţa), Nicolae Nistor, Nicuţă Ioan Lungu, Medeea Roşca, Ligia Ana Grindeanu, Irina Lucia Mihalca.

Parteneri: ATE Bucovina Braşov, Radio-Son Sighişoara, Independentul Sighişorean, Gimnaziul de Stat „Zaharia Boiu” Sighişoara, Biblioteca Orăşenească „Liviu Rusu” Sărmaşu, Suci Petru „Cătălin”PFA, Şcoala Gimnazială „Romulus Guga” – Tg. Mureş, Tipografia „Era Mobile” Sighişoara.

Sponsori: Petru Başa, CESIRO SA, SICERAM

Tehnoredactare şi concepţie grafică: Nicolae Băciuş.

**Publicaţia bianuală de cultură şi artă, editată de
ASOCIAŢIA LITERARĂ „CRENELURI SIGHIŞORENE”**

Preşedinte GABRIELLA COSTESCU

Tiparul executat la S.C. Intermedia Group, Târgu-Mureş, str. Revoluţiei nr. 8, România. Nicio parte a materialelor nu poate fi preluată fără acordul editorului. Copyright©Gabriella Costescu 2016 * Materialele nepublicate nu se restituie. Responsabilitatea asupra conţinutului textelor revine autorilor. Opiniile reflectă exclusiv punctul de vedere al acestora.

**Revista „Creneluri Sighişorene” se găseşte postată on line pe pagina
<https://crenelurisighisorene.wordpress.com/> telefoane: 0746461692 sau 0265772220
Adresa e-mail: creneluri.sighisorene@yahoo.com**

„Cununa grâului” Sânpetru de Câmpie

SICERAM

...fondat în 1907
